Efterslægt
Jens Christensen Thorborg 1950-1932
4 generationer

Familien Thorborg 1905 minus dem på Grønland

Karsten Thorborg
Nybyvej 56
3720 Aakirkeby
Udarbejdet 2008

Indholdsfortegnelse

Jens Christensen Thorborgs efterslægt **1**

Navneindeks **71**

Jens Christensen Thorborgs efterslægt

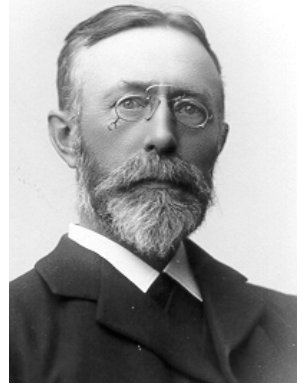

Jens Christensen Thorborg, søn af **Christen Nielsen Thorborg** og **Ane Jensdatter**, blev født den 23 Mar. 1850 i "Thorborg", Barrit, blev døbt den 25 Mar. 1850 i Hjemmet, Fremstillet I Barrit Kirke 20 Maj, døde den 5 Apr. 1932 på St. Josephs Hospital, Kbh. i en alder af 82 år, og blev begravet på Gentofte Kirkegård, Urne I Familiegravstedet.

Notater: Jens Thorborg gik som sine søskende i landsbyskolen i Barrit. Den kunne dog ikke i længden tilfredsstille hans videbegærlighed eller forældrenes ambition. En dag sagde degnen til forældrene, at nu kunne han ikke lære drengen mere, han havde et godt hoved, og da landsbrugsarbejdet ikke lå særligt for ham, burde han sættes i latinskolen i Horsens. Mon ikke også forældrenes gode forhold til pastorens har spillet ind? Det var en stor beslutning at tage, men resultatet blev, at han efter en prøve blev optaget på den lærde skole i Horsens. Han har været omk. 12 år. Da der ikke på den tid var jernbaneforbindelse til Barrit, måtte han indlogeres i byen og kunne kun tage hjem i de store ferier - og så måtte han endda gå en del af vejen. Nogle gange red den lidt yngre bror, Niels, ham imøde, og så kunne Jens ride det sidste stykke, mens Niels gik tilbage. I 1869 tog Jens studentereksamen med et godt resultat, og han drog så til Kbh. hvor han fik Regensen. Han fik her mange gode venner, og han gik straks igang med at studere til læge. Han læste med stor flid og fik sin embedseksamen i 1876 med laud. Sin værnepligt aftjente han fra marts 1877- feb 1878 som reservelæge i søværnet, og som sådan deltog han bl.a. i fregatten Jyllands togt til Skotland. Efter afmønstringen startede han og en kammerat, den senere professor Jannik Bjerrum (1851-1920) en praksis i Kbh. Den gik dog ikke bedre, end at han sagde ja, da de fra Barrit foreslog ham at komme til hjemegnen hvor han foreløbig kunne bo hos moderen på "Thorborg". 1880 giftede han sig med Agnete Levinsen. Hun var godsforvalterdatter og bondestudentens hede drøm, så nu skulle der stiftes hjem. Han havde købt grund for 600 kr. og opført et hus i Barrit. (Solgt 1888). Nogen større praksis blev det dog heller ikke til her. Men i maj 1881 fik han mulighed for at afløse en læge Petersen i Hornsyld hvor flere læger holdt til, og hvor omegnens folk var vant til at søge læge. Han skulle ikke betale nogen overtagelsessum, det brugte man ikke den gang, men han skulle overtage den fratrædende læges ejendom, og den ikke var i nogen god forfatning. Efter Juelsmindebanens åbning i 1884 blev han jernbanelæge, og han var i perioden feb 1883 - jun 1887 konstitueret distriktslæge. Da Vejle amt 1891 byggede et sygehus i Hornsyld blev han desuden sygehuslæge hvad der blev en god hjælp til praksisindtægterne. At Hornsyld - trods modstand fra Helms apotek i Horsens - også havde fået apotek, var også en fordel.
I 1890erne kom indremissionæren Bernhard Willer til Hornsyld, og begge fars forældre blev grebet af hans forkyndelse. Han kom til at stå fadder ved fars dåb. Hjemmet blev stærkt præget af indre mission, og det gjaldt også fars ældre brødre Holger og Frederik der begge var med i den kristne studenterbevægelse i Kbh. Adda blev gift med Fr. Balle der var missionær og præst i Grønland. Far gjorde også sit bedste, men kunne efter eget udsagn ikke leve op til brødrenes trosstyrke, og med årene tog han mere og mere afstand fra sin barnetro. Frederik døde ung med en levende tro, og også Holger fastholdt sin tro, selv om hans hjem var ikke meget præget af den. Jens Thorborg var distriktslæge fra dec 1904 til 31. marts 1915, hvor han fratrådte denne stilling og istedet blev udnævnt til kredslæge for Bjerre-Hatting lægekreds (uden at have taget embedslægeeksamen). Han fratrådte denne stilling, da han fyldte 70 år i 1920. I den anledning modtog han en adresse fra 10 læger i kredsen. Han havde dog stadig nogen praksis, men i 1923 blev han ramt af et apoplektisk tilfælde og måtte derefter helt ophøre med sin lægevirksomhed. I juni 1924 flyttede han og farmor til Gentofte hvor de med hjælp af Johs havde købt hus på C. L. Ipsensvej 5. Her boede han i 8 år indtil sin død på Skt. Josephs Hospital. I sine sidste år var han svag og ængstelig. Med talen var det også dårligt bevendt, men han var glad for at se sine børn og børnebørn der hyppigt kom på besøg i hjemmet.

Min far som har oplyst det meste af ovenstående skrev: "Far var en både samvittighedsfuld og pligtopfyldende læge, hvis faglige kunnen da også påskønnedes af de mange, der henvendte sig til ham om råd og bistand. På hans skrivebord stod det fra gammel tid kendte motto for lægekunsten:

Quelquefois quérir,
Souvant soulager,
Toujours consoler.

Hvad far kunne påtage sig af operationer var begrænset, og det betød derfor en afgjort fordel for egnen såvel som for sygehuset, da den hospitalsuddannede Holger knyttedes til sygehuset og aflastede far for en del af hans praksis. Moderne indstillet som Holger var, foretog han - så snart forholdene tillod det - alle sine patientbesøg pr. bil, mens far ofte befordrede sig fra sted til sted pr. cykel, efter at han af økonomiske grunde havde måttet opgive selv at holde hestekøretøj. I størst muligt omfang fik Holger også gennemført, at patienterne skulle møde til undersøgelse og behandling på sygehuset i en fastsat konsultationstid. Lidt rivninger kunne samarbejdet mellem den gamle læge og hans unge søn ikke undgå at afstedkomme, men stort set har det dog nok været til fordel for begge parter, at Holger fulgte i sin fars fodspor og slog sig ned i Hornsyld, hvilket far også selv ønskede. Far var i sine unge år vistnok ikke særlig religiøst indstillet, selv om barndomshjemmet i Barrit prægedes af den vanekristendom, der var sædvanlig blandt bønderne, hvor ikke de stærke jyder huserede. Men da der i slutningen af forrige århundrede gik en pietistisk bevægelse hen over den egn, hvor far havde sit virke, blev han ligesom mor revet med af denne stormvind, således at hjemmet i Hornsyld blev så

indremissionsk som noget. Hvad far kunne overkomme i retning af deltagelse i møder m.v. var vel begrænset, men han lagde i hvert fald ikke skjul på, hvor han stod i den kamp, som uundgåeligt måtte opstå mellem troende og ikke troende. I sin iver for at fremme den gode sag, meldte far sig ind i afholdsbevægelsen Det blå kors, hvad der betød, at han gav afkald på den snaps han vistnok tidligere af og til havde undt sig, også efter at de glade regensdage var forbi, og at alkoholiske drikke blev bandlyst fra vort bord, selv ved festlige lejligheder."

Portræt i min besiddelse malet af Peter Hald 1921.

Om Jens

- Student: 1869, Horsens Lærde Skole.
- Han tog eksamen fra cand. Med. Den 1876 på Københavns Universitet.
- Han arbejdede som praktiserende læge 1876 i Kbh..
- Han arbejdede som praktiserende læge 1878 i Barrit.
- Han arbejdede som praktiserende læge 1881 i Hornsyld.
- Han var ansat hos distriktslæge Dec. 1904 i Hornsyld.
- Han arbejdede som kredslæge 1915-1920 i Bjerre-Hatting.
- Han gik på pension 1920 i Gentofte.

Jens blev gift med **Agnete Marie Levinsen,** datter af **Anton Levinsen** og **Alvilda Lovise Bøttger,** den 10 Sep. 1880 i Stouby Kirke. Agnete blev født den 5 Nov. 1861 på Rosenvold, blev døbt den 16 Dec. 1861 i Hjemmet, døde den 11 Feb. 1951 i Gentofte i en alder af 89 år, og blev begravet den 14 Feb. 1951 i Gentofte. Et andet navn for Agnete var Agnete Thorborg. Deres børn: **Astrid "Adda" Eleonora, Holger, Frederik "Bror," Alvilda "Vivi," Johs.** og **Carl Gustav "Dedde"**.

Parnotater: Brev fra Alvilda Levinsen til Agnete: "Frederik sagde, at Torborg var reist hjem igjen, - jeg saae ham ikke; han bliver i Barrit hele Vinteren og det er jo godt, han ikke kaster sin gode Stilling bort for din Skyld. Kan du saa ikke betænke dig? det skader Intet, Nora læste mine Ord om Posten. - Hun bliver dog bragt til at tænke over Sagen [om giftermål med Faber]. Kunde I blive lykkelige, kjære Børn, saa var jeg det ogsaa. Eders Vel er mit Livs Tanke."

KB Stouby copulerede 1880, opsl. 28:
d: 10 September:
9 Ungkarl, prak: Læge Jens Christensen Thorborg; 30 Aar af Barrit.
Agnete Marie Levinsen; Datter af Godsforvalter Levinsen i Stouby, 18 3/4 Aar.
Forlovere: R. Bøttger & Levinsen

Om Agnete

- Hun blev tilsluttet Indre Mission 1895.

Astrid "Adda" Eleonora Thorborg blev født den 1 Jun. 1881 i Nebsager, døde den 22 Okt. 1957 i Odense Hos Trysse i en alder af 76 år, og blev begravet den 26 Okt. 1957 på Gentofte Kirkegård. Et andet navn for Astrid var Adda Balle.

Notater: Faster Adda blev født kort efter flytningen til Hornsyld. Hun blev undervist privat og fik ikke megen regulær uddannelse. Hun mødte Frederik Balle, da han i 1901 var hjemme i Danmark og holdt foredrag i Hornsyld. De blev forlovede, men han måtte tilbage til Grønland, mens hun fik et midlertidigt job på Diakonissestiftelsen i Kbh. Den lange vinter, hvor der ingen båd gik, så de på samme tid på den samme stjerne. Året efter kom han tilbage, og de blev gift i Tårbæk kirke. De fik deres første hjem i Lichtenau, Sydgrønland. Og de forblev i Grønland til 1925. Efter hjemkomsten til Danmark boede de i en lejlighed på Østerbro, og siden fik hun en lang enkestand i huset på C. L. Ipsensvej i Gentofte, hvortil hun flyttede efter Frederiks død 1939. - Det var min opgave som dreng at følge hende hjem, når hun havde været på besøg på Udsigten, hvor vi boede.

Far skriver: "Ada var Frederik Balle en fuldgod hustru. Hun fødte ham alle de børn, han kunne ønske sig og støttede hans arbejde på bedst mulig måde. Ikke sådan at forstå, at hun organiserede og ledede bibelkredsarbejde o.l. Nej hendes indsats lå på det rent medmenneskelige plan med indbydelse af besøgende til kaffedrikning og passiar. Hun respekterede sin mands gejstlige aktiviteter, når han holdt sine ikke alt for beåndede prædikener eller drog ud for at omvende Grønlands sidste hedninger til kristendommen, og kunne af fulde hjerte synge med på salmen: "Da på dit ord skal det gladeste budskab udbredes. Også ved os skal der vej for dit åsyn beredes." Frederik Balle var en prædikant, der - som dr. Bobé har udtrykt det - kunne have gjort fyldest som hofpræst, men han var også i besiddelse af egenskaber, der gjorde ham til ven og sjælesørger for de primitive grønlændere, hvis sprog han i sin grønlandske barndom havde lært at kende som få danskere. For Adda stod han som den ideale præstemand, selv om han kunne forekomme hende lidt omstændelig, hvilket undertiden førte til smårivninger, der dog ikke gjorde noget skår i den harmoni, der prægede hjemmet. C. L. Ibsensvej 5 blev, efter at Adda var flyttet dertil, mere end nogensinde et centrum for familiens slægtninge og venner. Når hun eller mor fejrede fødselsdag, strømmede der så mange gratulanter til, at stuerne dårligt nok kunne rumme dem. Vi på udsigten 28 boede så nær ved, at vi kunne smutte derhen, når vi følte trang dertil, hvilket hyppigt skete. Ikke mindst Knud blev fine venner med faster Adda og besøgte hende ofte, også efter at han var blevet gift. Adda var i det hele taget et sjældent varmhjertet menneske, der på opofrende måde plejede mor på hendes gamle dage, og som efterlod et stort savn, da hun måtte herfra."

Astrid blev gift med **Frederik Balle,** søn af **Nicolaj Edinger Balle** og **Kathrine Justine Fleischer,** den 28 Jul. 1902 i Tårbæk Kirke. Frederik blev født den 26 Aug. 1871 i Godthåb, døde den 24 Jun. 1939 i Davidskirken, Kbh i en alder af 67 år, og blev begravet den 27 Jun. 1939 på Gentofte Kirkegård. Et andet navn for Frederik var Nikolaj Frederik Severin Grundtvig Balle. Deres børn: **Nicolai Edinger, Agnete Marie "Nete," Knud Erik, Anna Sophie "Trysse"** og **Kaj Jens "Bodda"**.

Parnotater: KB Lyngby/Tårbæk 1902 opsl. 151:
Viet 28 Juli af Pastor Scheppelern i Kapellet. Taarbæk Kirke.
Ungkarl *Nicolai Frederik Severin Balle*, Missionær i Lichtenau i Grønland, 31 Aar gl. f. 1871 d. 26 August i Godthaabe i Grønland. Søn af afd. Missionær og Seminarieforstander Nikolaj Edinger Balle i Godthaab i Grønland og Hstr. Catherine Justine Fleischer, nu boende paa Sagavej 2, Frederiksberg.
Pige *Astrid Eleonoere Thorborg*, Hornsyld i Jylland, 21 Aar gl. ,født 1881 d. 1ste Juni i Hornsyld. Datter af prakt. Læge i Hornsyld Jens Christensen Thorborg og Hustru Agnete Marie Levinsen.
Forlovere: Odin Christensen, Professor, Frederiksberg og J. C. Thorborg, Læge, Hornsyld.

Om Frederik

- Han blev uddannet ved cand theol 1897.
- Han var ansat hos missionær 1900-1901 i Frederiksdal, Grønland.
- Han var ansat hos præst 1909 i Godthåb, Grønland.
- Han var ansat hos seminarieforstander 1910 i Godthåb.
- Han var ansat hos provst for Sydgrønland 1908-1927 i Grønland.
- Han var ansat hos sognepræst 22 Jan. 1928 i Davidskirken, Kbh.

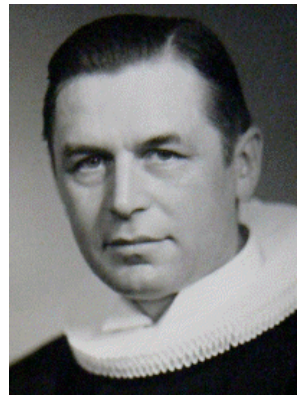

Nicolai Edinger Balle blev født den 5 Jun. 1903 i Lichtenau, Grønland, døde den 17 Nov. 1964 i Keldby i en alder af 61 år, og blev begravet den 21 Nov. 1964 i Keldby. Et andet navn for Nicolai var Nicolai Edinger Balle.

Notater: Efter at være blevet kandidat 1927 blev han lærer ved Haslev gymnasium. Præst i Grønland 1928. Førstepræst 1930. 1937 vendte familien af hensyn til børnenes skolegang tilbage til Danmark. Han blev sognepræst i Keldby 1938, og der blev han til sin død i embedet 1964. Han underviste unge grønlændere, der kom til Danmark for at få en uddannelse og foretog flere oversættelser fra dansk til grønlandsk, bl.a. Aage Bentzen, K. Frigast-Hansen og Th. Glahns skolebog: Fortællinger fra Bibelen.

Nekrolog over Nicolai Edinger Balle i "Den grønlandske Kirkesag" Meddelelser 101, s.23-25, 1965
Sognepræst Nicolai Edinger Balle
Inden for Den grønlandske Kirkesags bestyrelse ("Udvalget") har det været vemodigt for os at miste en flerårig trofast medarbejder og ven, da pastor Nicolai Edinger Balle afgik ved døden den 17. november 1964. Som barn af en præsteslægt, der nu i tredje generation for længst er velkendt for sin indsats i Grønland, samt udgået fra et hjem, der havde været gennemtrængt af kærlighed til Den grønlandske Kirkesags arbejde lige siden dette samfunds stiftelse (1906), var Nicolai Balle så rodfæstet og forankret i Grønland og dets kirkeliv, at man med rette har kunnet kalde ham et slags "født medlem" af Kirkesagen. Han tiltrådte bestyrelsen i 1948. Vi siger tak for den trofasthed, hvormed han stod hos os i dette arbejde lige til sin død.

Nikolai Balle var født 1903 ved Lichtenau, den forhenværende hernnhuttiske missionsstation, hvor hans far, den senere seminarieforstander og præst for Sydgrønland, Frederik Balle, en kort tid var præst i sin ungdom. Uvilkårligt dukker et af mine smukkeste minder op fra højsommeren 1903, da vi i konebåd ankom på besøg i Lichtenau. Medens vi i strålende solskin arbejdede os frem til landingsstedet mellem masser af storis, så vi den grønlandske befolkning inde på klippekysten, helt vilde af henrykkelse, viftende og råbende, "palasikut ernertârput" - præsten har fået en søn. - Nicolai Balle oplevede siden en lykkelig barndom ved Godthåb, da hans far blev seminarieforstander. Men i 1914 måtte han til Danmark, hvor han afsluttede sin skoletid og studier i 1927.

Som kandidat blev Nicolai Balle for et år lærer ved Haslev gymnasium og udrejste derpå som gift og ordineret i 1928 til Godthåb, hvor han blev lærer ved seminariet. Han ville gerne løfte slægtens arv og var en levende interesseret medarbejder. Under min 2-årige sygepermission var det ham, der måtte varetage den brogede virksomhed som vikarierende seminarieforstander. 1932 blev han efter sit permissionsår i Danmark ansat som førstepræst ved Julianehåb. Det blev ganske særligt her, at Balle fik nogle rolige og gode arbejdsår. Befolkningen holdt af ham og omtalte ham hyppigt længe efter hans bortrejse. Ikke mindst havde han glæde af sit naboskab med den særprægede overkateket ved Narssak, den senere ordinerede "digterpræst" Henrik Lund. - Ved Julianehåb fik Nikolai Balle tid til at fuldføre sin oversættelse af Bentzens bibelhistorie. Han bestræbte sig også for at skabe forbindelse mellem Julianehåb menighed og Kirkesagen samt menighedskredse herhjemme. Herigennem fik han midler til et lille menighedshus, der i en årrække gjorde gavn i Julianehåb. - I 1937 afrejste Balle til Danmark og blev 1938 sognepræst i Keldby på Møen, hvor han virkede til sin død.

Det smukke præstehjem i Keldby, hvor Nicolai Balle levede et lykkeligt familieliv, blev også med utrættelig og trofast støtte fra hans hustrus side rammen om deres gæstfri modtagelse af grønlændere, der trængte til et kortere eller længere ophold for at blive vænnet til Danmark gennem en lempelig overgangsperiode. - I omtrent samme tidsrum var talrige grønlændere indlagt på tuberkulosesanatorierne herhjemme, hvilket nu er omtrent ophørt efter tuberkulosesanatoriets oprettelse i Grønland. Der blev derfor også stærkt brug for en grønlandsksproget kirkelig betjening. Nicolai Balle, der aldrig skånede sig selv, varetog trods sit øvrige arbejde en meget stor del af disse nødvendige gudstjenester. Blandt grønlænderne hørtes jævnligt et smukt ekko af den glæde, de havde af hans besøg. Som hjemmevant i sproget, med godt kendskab til flere af patienterne og deres familier i Grønland, blev han med sit milde og kærlige sind en fortrinlig "samtalepræst" for patienterne. Først i de senere år, da han begyndte at føle sig svækket, måtte han til sin sorg indstille dette arbejde.
Det er svært at tænke på, at vi ikke har ham iblandt os mere. Vi sender vore særlige tanker til hans hustru og familie. Men vi vil takke for ham, og vi bringer denne ikke blot fra Den grønlandske Kirkesag, men også fra hans mange grønlandske og danske venner. Aa. Bugge

Om Nicolai

- Han tog eksamen fra cand theol den 1927.
- Han var ansat hos præst 1928 i Grønland.
- Han var ansat hos sognepræst 1938-1964 i Keldby, Møn.

Nicolai blev gift med **Birte Rolf Larssen,** datter af **Carl Otto Rolf Larssen** og **Anna Emilie Høegh-Guldberg,** den 17 Jul. 1928 i Aarhus Domkirke. Birte blev født den 8 Okt. 1906, døde den 30 Okt. 1982 i en alder af 76 år, og blev begravet den 2 Nov. 1982 i Messiaskirken, Hellerup. Deres børn: **Knud, Inge, Sten, Jette** og **Ada**.

Parnotater: KB Aarhus Domsogn viede 1928, opsl. 290:
Viet 17. juli 1928 i Kirken af Sognepræst Fr. Balle:
Ungkarl, cand. theol. Nicolay Edinger Balle f. i Lichtenau Missionariat i Grønland 5. Juni 1903 af Missionær Nikolaj Frederik Severin Balle og Hustru Astrid Eleonora. Haslev.
Pige Birte Rolf Larssen f. paa Amager 8. Oktober 1906 af Premierløjtnant Karl Otto Rolf Larssen og Hustru Emilie f. Høegh-Guldberg, Artillerikasernen.
Forlovere: Pastor Erik Thanning, Hellerup, og Porvst Fr. Balle, København.

Knud Balle er født den 20 Nov. 1929 i Grønland og døde den 27 Nov. 1931 i Grønland i en alder af 2 år.

Inge Balle blev født den 2 Jan. 1932 i Julianehåb, Grønland, blev døbt den 14 Feb. 1932 i Julianehåb, døde den 17 Nov. 2015 i en alder af 83 år, og blev begravet den 21 Nov. 2015 i Vartov. Et andet navn for Inge var Inge Agnete Edinger Balle.

Notater: Inge og Vagn var amanuenser på Historisk Institut, da jeg studerede der fra 1962. Fra 1971 blev jeg kollega med Inge, mens han i 1968 var blevet ansat på Danmarks Lærerhøjskole. Hun hørte til Aksel E. Christensens middelaldersektion, og hun skrev i 1987 disputats om Saxo. Bente og jeg besøgte dem en gang eller to på Taffelbays Allé i Hellerup. Men det var egentlig ikke meget jeg så til dem, selv om jeg i studietiden gik til metodeøvelser hos Inge og til en gennemgang af 1800-tallets historie hos Vagn. Det var ellers af denne øvelsesrække, mit arbejde med Hørup udsprang. Hun blev iøvrigt alvorligt syg, idet der sprang et blodkar bag øjet (det Dorte Balle døde af).

Om Inge

- Hun tog eksamen fra cand. Mag. Historie i Kbh..
- Hun arbejdede som universitetslektor på Historisk institut på Kbhs Universitet.
- Akademisk grad: dr. Phil. (Saxo), 1987, Kbhs Universitet.
- Hun arbejdede som adjungeret professor på Historisk Institut, Kbhs Universitet.
- Hun gik på pension efterløn 1994.

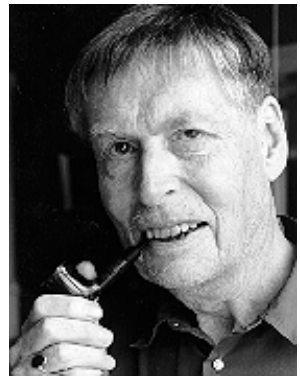

Inge blev gift med **Vagn Skovgaard-Petersen,** søn af **Eigil Skovgaard-Petersen** og **Eva Ostenfeld,** den 30 Jun. 1956 i Keldby, Møn. Vagn er født den 31 Maj 1931 i Emmerlev og døde den 7 Apr. 2006 i en alder af 74 år. Deres børn: **Karen, Jakob** og **Eva**.

Om Vagn

- Han var ansat hos lærer 1952 på Krebs Skole, Kbh.
- Han tog eksamen fra cand mag historie/latin den 1958.
- Han var ansat hos lektor på Historisk Institut på Kbhs Universitet.
- Akademisk grad: dr. Phil. "Dannelse og demokrati", 1976, Kbh..
- Han arbejdede som historiker, professor på Danmarks Lærerhøjskole 1980-1999 i Kbh..

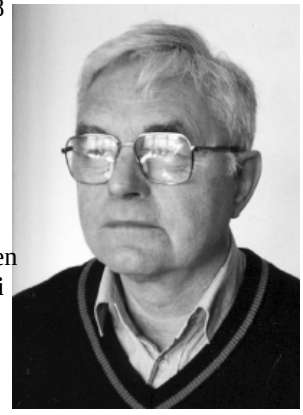

Sten Balle er født den 19 Jul. 1933 i Julianehåb, Grønland og blev døbt den 8 Sep. 1933 i Frederiksberg Slotskirke.

Om Sten

- Han blev uddannet ved cand polyt 1958.
- Han arbejdede som direktør, Thorshavn hos Pihl & Søn, Thorshavn/Kbh.

Sten blev gift med **Margreta Mohr Dam,** datter af **Kjartan Mohr** og **Kristiane Sofie Holm,** den 12 Maj 1960 i Keldby Kirke. Margreta er født den 19 Mar. 1934 i Thorshavn. Deres børn: **Kristin, Birgitte, Gunvør** og **Nicolai Mohr**.

Jette Balle er født den 16 Nov. 1936 i Julianehåb og blev døbt den 31 Jan. 1937 i Julianehåb. Jette kaldes også Anne Jette Edinger Balle.

Om Jette

- Hun blev uddannet ved farmaceut.

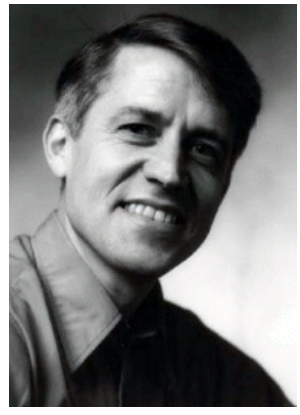

Jette blev gift med **Jes Forchhammer,** søn af **Niels Bjørn Forchhammer** og **Lisa Margareta "Grete" Høgstrøm,** den 28 Dec. 1958 i Keldby Kirke. Jes er født den 5 Apr. 1934 i Aarhus. Deres børn: **Søren, Morten** og **Vibeke**.

Om Jes

- Han blev uddannet ved cand med. 1960, Dr med 1971.
- Han var ansat hos kræftforsker, afdelingsleder på Fibiger Laboratioriet (Kræftens Bekæmpelse).

Ada Balle er født den 16 Nov. 1942 i Keldby og blev døbt den 30 Aug. 1943 i Keldby.

Om Ada

- Hun var ansat hos bibliotekar på Frederiksberg.

Ada blev gift med **Johannes "Johs" Bundgaard** den 4 Jul. 1968. Ægteskabet endte med skilsmisse. Deres børn: **Nicolai** og **Christine**.

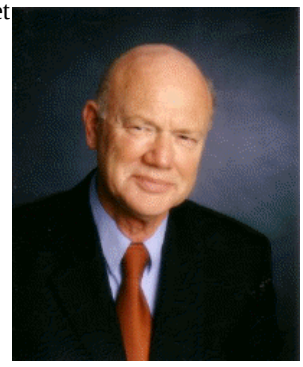

Om Johannes

- Han blev uddannet ved cand theol.
- Han var ansat hos præst i Lynge & Vester Broby.

Agnete Marie "Nete" Balle blev født den 8 Apr. 1906 i Julianehåb, blev døbt den 16 Apr. 1906 i Hjemmet. Fremstillet 11 Nov 1907, døde den 27 Jan. 1964 i Klampenborg i en alder af 57 år, og blev begravet den 31 Jan. 1964 på Fåborg Kirkegård. Årsagen til hendes død var kræft. Et andet navn for Agnete var Nete.

Om Agnete

- Hun blev uddannet ved fysioterapeut.

Agnete blev gift med **Otto Mogens Staggemeier,** søn af **Anton Læssøe Staggemeier** og **Inger Margrete Ohmeyer,** den 3 Nov. 1933 i Davidskirken, Kbh. Otto blev født den 1 Jul. 1902 i Fåborg, blev døbt den 10 Aug. 1902 i Fåborg, døde den 8 Apr. 1983 i en alder af 80 år, og blev begravet den 12 Apr. 1983 i Fåborg. Deres børn: **Inger** og **Benedicte**.

Parnotater: KB Davids Sogn, København, viede 1933, opsl. 48:
Viet 3. November 1933 af Pastor Johs Engel i Davids Kirke.
Ungk. cand. pharm. Otto Mogens Staggemeier, Classensgade 65. Født i Faaborg d. 1. Juli 1902, døbt d. 10. August s. A. Søn af Læge Anton Læssøe Staggemeier o. H. Margrethe Ohmeyer.
Ugift Agnete Marie Balle, Østergade 138. Født i Julianehaab i Grønland d. 8. April 1906, hjemmedøbt d. 16. April 1906, fremstillet d. 11. November 1907. Datter af Førstepræst Nikolaj Frederik Severin Balle o. H. Astrid Eleonora f. Thorborg.
Forlovere: Provst Nicolai Edinger Balle pt. Frederiksberg Slot og Sekretær cand. pharm. Sven Erling Bjørn,
Livjægergade 23,2.

Om Otto

- Han tog eksamen fra cand pharm.
- Han var ansat hos kemiker i FDB.

Inger Staggemeier er født den 8 Feb. 1937 i Hellerup og blev døbt den 23 Apr. 1937 i Davidskirken, Kbh.

Om Inger

- Hun blev uddannet ved socialrådgiver.

Inger blev gift med **David Holst,** søn af **Knud Holst** og **Aase Lise Nielsen,** den 13 Apr. 1957 i Skovshoved Kirke. David er født den 15 Sep. 1932 i Sutton, England. Deres børn: **Niels Peter, Elisabeth, Jens Erik** og **Birgitte**.

Om David

- Han tog eksamen fra cand polyt.
- Han arbejdede som civilingeniør.

Benedicte Staggemeier er født den 17 Jun. 1939 i Hellerup og blev døbt den 23 Sep. 1939 i Davidskirken, Kbh.

Notater: Praktiserende læge i Skanderborg, ekstern lektor ved Århus Universitet, konsulent for Skanderborg kommune.

Om Benedicte

- Hun tog eksamen fra cand med den 1965.
- Hun arbejdede som praktiserende læge i Skanderborg.

Benedicte blev gift med **Jens Müller,** søn af **Johannes Müller** og **Agnete Holmur,** den 6 Jul. 1961 på St. Lucasstiftelsens Kirke, Bernstorffsvej. Jens er født i Apr. 1938. Deres børn: **Agnete, Mette** og **Sven**.

Om Jens

- Han blev uddannet ved cand jur.
- Han arbejdede som advokat i i Skanderborg.

Knud Erik Balle blev født den 17 Maj 1911 i Godthåb, blev døbt den 18 Jun. 1911 i Godthåb, døde den 4 Nov. 1972 på Tenerifa (Under Et Ferieophold) i en alder af 61 år, og blev begravet den 15 Nov. 1972 i Vrads Kirke.

Notater: Uddannet hos Peter Jessen i Silkeborg, hvor også Bentes mor var, så de har kendt hinanden som unge.

Om Knud

- Elev: handelsuddannet.
- Han arbejdede som direktør Dansk Kjoleindustri i Silkeborg.

Knud blev gift med **Bodil Grabow Hansen,** datter af **Aage August Hansen** og **Anne Margrethe Grabow,** den 14 Jun. 1936 i Sdr. Vissing Kirke. Bodil er født den 15 Jun. 1913 i Silkeborg og døde i Jul. 1992 i Silkeborg i en alder af 79 år. Deres børn: **Erik, Bente** og **Dorte**.

Parnotater: KB Sdr. Vissing, Skanderborg amt, viede 1936, opsl. 134:
Viet i Sønder Vissing Kirke 14. Juni af Sognepræsten i Davids Sogn i København Provst Nikolaj Frederik Severin Balle:
Ugift Forretningsfører Knud Erik Balle af Silkeborg, født i Godthaab paa Grønland d. 17. Maj 1911 som Søn af Førstepræst Nikolaj Frederik Severin Balle og Hustru Astrid Eleonora Thorborg.
Ugift Bodil Grabow Hansen af Silkeborg, født i Silkeborg d. 15. Juni 1913 som Datter af Boghandler Aage August Hansen og Hustru Anna Margrethe Grabow.
Forlovere: Sognepræsten for Davids Sogn i København Provst N.F.S. Balle og Brudens Fader og Overlæge Thorborg af Hornsyld.

Erik Balle er født den 30 Sep. 1937 i Silkeborg.

Om Erik

- Han blev uddannet ved cand jur.
- Han arbejdede som advokat i Silkeborg.

Erik blev gift med **Lise Christensen**, datter af **Carl Christensen** og **Grethe**. Deres børn: **Nana, Nicolai** og **Maja**.

Om Lise

- Hun var ansat hos lægesekretær.

Bente Balle blev født den 25 Dec. 1941 i Silkeborg, blev døbt den 25 Dec. 1941 i Hjemmet, og døde den 26 Mar. 2017 i en alder af 75 år.

Notater: Bente studerede i adskillige år assyriologi på Kbhs Universitet. Hun ville egentlig helst være noget kunstnerisk, men hun kom ikke ind på Kunsthåndværkerskolen, og hendes far så gerne, at hun blev noget akademisk. Hun valgte så at studere assyriologi. Det var en måde at dyrke sin kulturhistoriske interese for bibelens lande på uden at skulle læse teologi. Men hun indså efterhånden, at det var et blindspor for hende. Der var kun en vej, og det var at blive ansat på assyriogisk institut på universitetet, og så engageret var hun ikke i studiet. Hun ville også giftes og have børn, så hun valgte at afbryde studiet og tage en læreruddannelse istedet. 1965 giftede hun sig med Finn Thomassen som var cand mag i fransk og dansk, og da han blev ansat i Ålborg, flyttede de derop hvor de fik fire børn. Men 1979 flyttede de til Bornholm hvor han fik job på Rønne Statsskole, og hvor hun 1981-1996 var lærer på Søndermarkskolen. Et af hendes fag var formning, og hun vævede, lavede fotomontager og andet kunstnerisk ved siden af. I 1992 modtog hun en arv efter sin mor, og hun blev istand til at købe et fritidshus Årsdale, hvor hun kunne arbejde og udstille om sommeren. Børnene var nu voksne, og ægteskabet med Finn var udlevet i og med at han sprang ud som bøsse, så det var tid til en ny begyndelse. I forlængelse af en sygdomsperiode tog hun orlov fra skolen i 1996, og i jan 1997 blev de skilt. Hun havde mødt en ungdomskærreste, Jesper Reffn, hvis kone, keramikeren Jane Reumert, havde forladt ham, og i 1998 flyttede hun over til ham i Rådvad. De er nu gift og bor i hans hus.

Om Bente

- Studier: assyriologi, Kbhs Universitet.
- Hun tog eksamen fra lærereksamen.
- Hun var ansat hos lærer på Østermarkskolen 1981-1996 i Rønne.

Bente blev gift med **Finn Thomassen,** søn af **Espen Thomassen** og **Ellen Jørgensen,** den 31 Jul. 1965 i Vinding Kirke. Ægteskabet endte med skilsmisse. Finn er født den 18 Apr. 1936 i København. Deres børn: **Henrik, Bjørn, Mikkel** og **Agnete**.

Parnotater: Bente meddelte os i jan 97, at hun havde forelsket sig i en ungdomskærreste, Jesper Reffn, og at hun derfor var flyttet fra Finn. Jesper Reffn er uddannet forstmand og arbejder med fredningssager. Han har været gift med keramikeren Jane Reumert, og han er søn af teatermaleren Helge Reffn (1908-?), DBL.

Om Finn

- Han tog eksamen fra cand mag da/fr den 1963.
- Han var ansat hos adjunkt 1 Aug. 1965 på Ålborghus Statsgymnasium.
- Han var ansat hos lektor, amtsgymnasiet 1978-2003 i Rønne.
- Han gik på pension 2003 i Kbh..

Bente blev derefter gift med **Jesper Refn,** søn af **Helge Refn** og **Maj Ingegerd Munck Af Rosenschöld,** i 2005. Jesper er født den 16 Feb. 1938. Parret var barnløst.

Om Jesper

- Han blev uddannet ved Forstkandidat på Landbohøjskolen, København.
- Han var ansat hos Naturfredningsforeningen 1967.
- Han arbejdede som Fredningsleder i Naturfredningsforeningen.
- Han gik på pension 2005.

Dorte Balle blev født den 18 Dec. 1945 i Silkeborg, blev døbt den 24 Dec. 1946 i Silkeborg, og døde den 6 Sep. 1977 i en alder af 31 år.

Dorte blev gift med **Erik Ryberg,** søn af **Svend Julius Simonsen** og **Alice Karen Ryberg,** i 1966. Deres børn: **Adda Charlotte, Anne-Helene** og **Thomas**.

Om Erik

- Han arbejdede som tandlæge, Horsens.
- Han blev uddannet ved cand dent.

Anna Sophie "Trysse" Balle blev født den 8 Feb. 1915 i Godthåb, blev døbt den 21 Apr. 1915 i Godthåb, døde den 1 Dec. 1992 i en alder af 77 år, og blev begravet den 5 Dec. 1992 i Gentofte Kirke. Andre navne for Anna var Anna Sophie Listov Balle og Trysse.

Notater: Anna Sophie Listov Balle. Opkaldt efter Frederik Balles "Fastermor", fru professorinde Listov.

Om Anna

- Student:

Anna blev gift med **Jørgen Flamand Christensen,** søn af **Niels Christian Christensen** og **Ingeborg Flamand,** den 8 Nov. 1935 i Davidskirken, Kbh. Jørgen blev født den 12 Mar. 1907 i Jægersborg, døde den 25 Dec. 1970 i Odense i en alder af 63 år, og blev begravet den 29 Dec. 1970 i Dalum Kirke. Deres børn: **Niels Christian, Karen Margrethe "Guld"** og **Hans Flamand**.

Parnotater: KB Davids Sogn, København, viede 1935 opsl. 81:
Viet 8. November 1935 af Provst Fr. Balle i Davids Kirke:
Ungk. Læge Jørgen Flamand Christensen, Ermelundsvej 106, Gentofte, født i Gentofte Sogn d. 12. Marts 1907, døbt d. 12 Mai s. Aar.
Ugift Laboratorieassistent Anna Sophie Balle, Østergade 138. Født i Godthaab, Grønland, d. 8. Februar 1915, døbt d. 21. April s. A. Datter af Seminarieforstander i Godthaab, Grønland, Nikolaj Frederik Severin Balle o. H. Astrid Eleonora f. Thorborg.
Forlovere: Direktør, Ingeniør cand. polyt. Carl Gustav Thorborg , S. Fasanvej 83 og Brudens Fader.

Om Jørgen

- Han blev uddannet ved cand med 1932.
- Akademisk grad: dr. Med., 1939.
- Han var ansat hos overlæge 1947 på Odense Børnehospital.
- Han var ansat hos overlæge 1951 på Odense Amtssygehus, Børneafd..

Niels Christian Christensen er født den 5 Jun. 1938 i Hellerup og blev døbt den 11 Sep. 1938 i Davidskirken, Kbh.

Om Niels

- Han tog eksamen fra cand med.
- Han var ansat hos læge på Sønderborg Sygehus.

Niels blev gift med **Mette Tonnisen**. Mette er født den 12 Sep. 1941. Deres børn: **Ulla, Nina** og **Anders Stig**.

Om Mette

- Hun arbejdede som musikterapeut.
- Hun blev uddannet ved fysioterapeut, læser til organist.

Karen Margrethe "Guld" Christensen er født den 17 Feb. 1940 i Gentofte og blev døbt den 2 Mar. 1941 i Gentofte. Karen kaldes også Guld. Hun blev aldrig gift og var barnløs.

Om Karen

- Hun blev uddannet ved ergoterapeut.
- Hun arbejdede som administrativ stilling.
- Hun var ansat hos ergoterapeut 1 Maj 1998 i Julianehåb, Grønland.

Hans Flamand Christensen er født den 26 Jul. 1946 i Odense og blev døbt den 18 Maj 1947 i Sundkirken. Hans kaldes også Hans Frederik Flamand Christensen. Han havde ingen kendte parforhold og ingen kendte børn.

Om Hans

- Han tog eksamen fra cand jur den 1972 i Kbh..
- Han arbejdede som chefkonsulent i Arbejdsdirektoratet, København.

Kaj Jens "Bodda" Balle blev født i Mar. 1917 i Godthåb, blev døbt den 9 Maj 1917 i Godthåb, og døde den 27 Maj 2001 i Kbh. i en alder af 84 år. Et andet navn for Kaj var Kaj Jens Thorborg Balle.

Notater: Bodda blev student 1936 fra Østersøgades gymnasium og cand. med. 1944. Efter forskellige hospitalsstillinger i København og Sydslesvig, blev han reservelæge i Dansk Sundhedstjeneste i Sydslesvig 1947. Fra 1955 var han ledende læge i sundhedstjenesten. Det var hans store tid. Han og Ny flyttede derefter til København, hvor de levede hver for sig. Hun har taget en uddannelse som teaterhistoriker.

Om Kaj

- Akademisk grad: cand med, 1944, Kbhvns Universitet.
- Han arbejdede som Ledende Læge I Dansk Sundhedstjeneste 1955 i Sydslesvig.

Kaj blev gift med **Dagny "Ny" Paludan-Müller,** datter af **Svend Paludan-Müller** og **Ragna Just,** i Jun. 1947 i Gråsten. Ægteskabet endte med skilsmisse. Dagny er født den 19 Dec. 1926 i Tølløse. Dagny kaldes også Ny. Deres børn: **Hanne** og **Peter Thorborg**.

Om Dagny

- Akademisk grad: mag art i teatervidenskab, Kbhvns Universitet.
- Hun arbejdede som teaterhistoriker.

Hanne Balle er født den 31 Mar. 1948 i Flensborg og blev døbt den 16 Maj 1948 i Bov.

Om Hanne

- Hun arbejdede som psykolog.
- Hun blev uddannet ved fysioterapeut/psykolog.

Hanne blev gift med **Franz Wehowsky** i Sep. 1970. Franz er født den 9 Nov. 1943 i Tyskland og døde i Jul. 2009 i Danmark i en alder af 65 år. Deres børn: **Marie Louise** og **Andreas Frederik**.

Om Franz

- Han blev uddannet ved arkitekt.
- Han arbejdede som arkitekt m.a.

Peter Thorborg Balle er født den 17 Nov. 1951 i Sønderborg og blev døbt den 17 Feb. 1952 i Helligåndskirken, Flensborg. Han havde ingen kendte parforhold og ingen kendte børn.

Jens Christensen Thorborgs efterslægt

Holger Thorborg blev født den 15 Feb. 1883 i Hornsyld, døde den 29 Apr. 1945 på Rigshospitalet i en alder af 62 år, og blev begravet den 1 Maj 1945 på Gentofte Kirkegård. Årsagen til hans død var Hjertesvaghed.

Notater: Student fra Horsens 1901, cand med 1908. Uddannelsespladser i Kbh 1908-10, - og som skibslæge i ØK fra jan. - jun. 1907. Reservelæge i Hjørring 1910-11, praktiserende læge i Hornsyld fra 1911 samt assisterende læge ved amtssygehuset i Hornsyld 1911-15, overlæge sammesteds fra 1915. Specialistanerkendelse (kirurgi) 1919.
Far skriver: "Holger var et såvel i åndelig som legemlig henseende vel udstyret menneske, der i skoletiden klarede sine eksamener med gode resultater og senere hen passsede sit studium som en smed og samtidig fulgte med i de rørelser, der prægede den kristne studenterbevægelse. Interesseret i kunst og litteratur var han også, mens politik og almindelige samfundsspørgsmål vel måtte siges at ligge udenfor de områder, han beskæftigede sig med. Som ung læge uddannedes han videre på arbejdspladsen, der ikke mindst gav ham lejlighed til at øve sig på det kirurgiske felt, hvad der skulle komme ham tilgode, da han knyttedes til sygehuset i Hornsyld, hvis overlæge han blev i 1915. Som ægtemand var Holger af den ubetinget stabile type, som far måske lidt myndig, men uden tvivl i den bedste hensigt, da han så afgjort var besjælet af ønsket om, at hvert af hans 3 børn måtte få den uddannelse, der passede bedst for dem. Som læge blev han overordentlig afholdt i alle kredse af befolkningen, idet patienterne var klar over hans faglige dygtighed og hans vilje til uden persons anseelse at givet sit bedste til enhver, der henvendte sig til ham. I det private liv fik han efterhånden nær tilknytning til egnens store gårde, hvor man lærte at værdsætte hans selskabelige talenter, og hvor hans hustru også var velanskrevet i kraft af hendes djærve væsen. Man kunne uden overdrivelse kalde Holger en kulturpersonlighed, en af de gode viljers mænd, der øvede en betydelig indsats såvel inden for som uden for sit fag, og som i høj grad værdsattes for sine personlige egenskaber. Men han brændte sit lys i begge ender og lagde derved grunden til den hjertesvaghed, der til sidst skulle gøre det af med ham i en forholdsvis ung alder. Medvirkende hertil var det, at hans sygehus i besættelsestiden blev beslaglagt af tyskerne, hvis gøren og laden her i landet var ham en kilde til harme. Nogen tid før befrielsen måtte han lade sig indlægge på Rigshospitalet, hvor han døde netop i det år, da tyskerne måtte give op og rømme de besatte områder. Selv havde jeg et godt forhold til Holger, men han var altid for mig den store bror, som jeg aldrig kom i så nær kontakt med som med Frederik."

Om Holger

- Han tog eksamen fra cand med den 1908 på Københavns Universitet.
- Han var ansat hos praktiserende læge og sygehuslæge 1911-1915 i Hornsyld.
- Han arbejdede som overlæge 1915 på Hornsyld Sygehus.
- Han fik lægebehandling for specialist i kirurgi 1919 på Hornsyld Sygehus.

Holger blev gift med **Anna Boeck,** datter af **Oscar Valdemar Boeck** og **Julie Caroline Christensen,** den 1 Apr. 1911 i Lønborg. Anna blev født den 15 Jul. 1883 på Skagen, døde den 14 Okt. 1949 i Odense i en alder af 66 år, og blev begravet den 18 Okt. 1949. Deres børn: **Agnete "Neter," Niels Boeck** og **Else "Pims"**.

Parnotater: KB Lønborg, Ringkøbing amt 1911, opsl. 188:
Viet i Lønborg Kirke 1. April af Sognepræsten.
Ungkarl Doktor Holger Thorborg af Hjørring, født i Hornsyld By, Nebsager Sogn.
Forældrene: Distrikslæge Jens Christensen Thorborg og Hustru Agnethe Marie f.Levinsen af Hornsyld.
Pige, Cand. Phil. Anna Boeck af Lønborg Præstegaard, født i Skagen 15 juli 1883.
Forældrene: Provst Oscar Valdemar Boeck og Hustru Julie Caroline f. Christensen af Lønborg Præstegaard.
Forlovere: Provst og Sognepræst Oscar Valdemar Boeck, Lønborg Præstegaard og Distriks- og Sygehuslæge Jens Christensen Thorborg, Hornsyld.

Jens Christensen Thorborgs efterslægt

Agnete "Neter" Thorborg blev født den 21 Apr. 1912 i Hornsyld, blev døbt den 19 Maj 1912 i Nebsager, døde den 27 Jul. 1987 i Kbh. i en alder af 75 år, og blev begravet den 31 Jul. 1987 fra Frederiksberg Hospitals Kapel. Et andet navn for Agnete var Neter. Hun blev aldrig gift og var barnløs.

Om Agnete

- Hun blev uddannet ved sygeplejeske i Odense.
- Hun arbejdede som laborant, Seruminstituttet i Kbh.

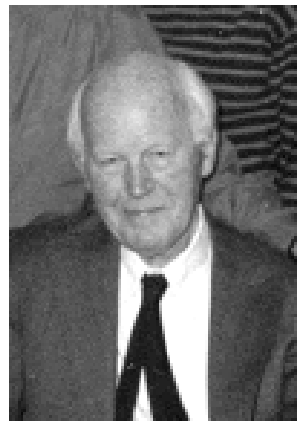

Niels Boeck Thorborg blev født den 24 Feb. 1914 i Hornsyld, blev døbt den 29 Mar. 1914 i Nebsager Kirke, og døde den 10 Mar. 1993 i Kerteminde i en alder af 79 år.

Om Niels

- Student: 1932, Horsens.
- Han tog eksamen fra cand med den 1939 på Københavns Universitet.
- Han arbejdede som praktiserende læge 1948 i Kerteminde.

Niels blev gift med **Ulla Svendsen,** datter af **Anders Svendsen** og **Julie Marie Jørgensen,** den 2 Okt. 1943 i Odder Valgmenighedskirke. Ulla blev født den 20 Feb. 1914 i Tingstedholm Ved Horsens, døde den 5 Maj 2008 i Kerteminde i en alder af 94 år, og blev begravet den 10 Maj 2008 i Kerteminde. Deres børn: **Karen Malene Boeck, Holger** og **Susanne**.

Om Ulla

- Hun arbejdede som fysioterapeut i Kerteminde.

Karen Malene Boeck Thorborg er født den 17 Feb. 1945 og blev døbt den 12 Jun. 1945 i Taksigelseskirken, Kbh.

Notater: Malene Boeck Thorborg tog eksamen som cand.mag. med klassisk filologi 1976 og arbejdede et par år som gymnasielærer på Rødovre Statsskole, men 1978 blev hun præsteordineret i Trinitatis Kirke i København. Hun var først ansat ved Kapernaumskirken i København og var i en periode konstitueret korshærspræst, hvorefter hun blev sognepræst på Sejerø fra 1989-1990. Hun forlod embedet efter en konflikt med menighedsrådet.
I de senere år har hun arbejdet med oversættelser fra spansk af navnlig latinamerikansk litteratur. I 2013 udkom hendes oversættelse af et udvalg af den chilenske nobelpristager Gabriella Mistrals digte med titlen "Gale Kvinder", illustreret af Helle Thorborg.

Om Karen

- Hun tog eksamen fra klassisk filolog den 1976 på Københavns Universitet.
- Hun tog eksamen fra theologisk tillægseks.
- Hun tog eksamen fra Præsteviet den 1978 i Kapernaumkirken Kbh.
- Hun var ansat hos sognepræst 1989 på Sejrø.
- Hun arbejdede som afskedigelse 1990.

Karen havde et forhold til **Ukendt**. Parret blev ikke gift. Deres datter: **Laura**.

Karen blev gift med **Tom Felbøl**. Ægteskabet endte med skilsmisse. Parret var barnløst.

Om Tom

- Han var ansat hos forsorgspædagog.

Karen blev derefter gift med **Jens Erik Kirkegaard**, søn af **Erik Kirkeby**. Jens blev født den 15 Okt. 1948, døde den 28 Jul. 2006 i en alder af 57 år, og blev begravet den 3 Aug. 2006 fra Kristkirken, Enghave Plads. Parret var barnløst.

Holger Thorborg er født den 8 Aug. 1946 i Trinitatis Sogn, Kbh og blev døbt den 27 Sep. 1946 i Taksigelseskirken, Aldersro, Kbh.

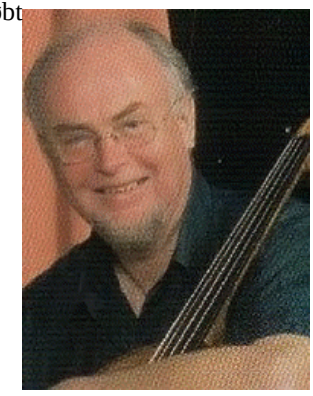

Notater: Holger Thorborg er uddannet på Det Fynske Musikkonservatorium hos Folmer Bisgaard. Supplerende studier hos Erling Bløndal Bengtsson og Asger Lund Christiansen.
Han har været ansat som orkester- og kammermusiker i Danmark, Norge og Sverige.
Bl.a. i Den Norske Opera og i Kalmar läns kammerensemble.

Om Holger

- Han arbejdede som musikpædagog,cellist.
- Han blev uddannet ved fynske musikkoncervatorium med cello.

Holger blev gift med **Gerd Molin** den 12 Okt. 1968. Ægteskabet endte med skilsmisse. Gerd er født den 15 Mar. 1949. Deres børn: **Julie Thorborg** og **Marie Thorborg**.

Holger blev derefter gift med **Solveig Nielsen** den 1 Okt. 1982. Solveig er født den 13 Mar. 1949. Deres søn: **Anders**.

Om Solveig

- Hun arbejdede som lægesekretær.

Susanne Thorborg er født den 15 Dec. 1950 i Kerteminde og blev døbt den 25 Dec. 1950 i Kerteminde Sognekirke.

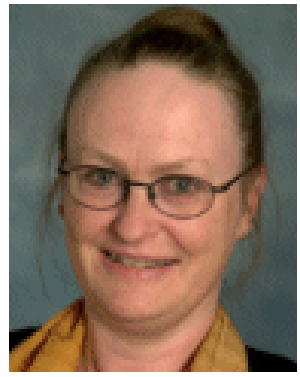

Om Susanne

- Hun var ansat hos bibliotekar på Dansk Biblioteksscenter i Ballerup.

Susanne blev gift med **Stig Almdal**. Status for par: gift. Deres datter: **Ida Maja**.

Susanne blev derefter gift med **Stig Merrild Madsen**. Deres børn: **Mathias Merrild** og **Niels**.

Else "Pims" Thorborg blev født den 9 Nov. 1915 i Hornsyld, blev døbt i Nebsager Kirke, og døde den 26 Mar. 2019 i Kbh i en alder af 103 år. Et andet navn for Else var Pims. Hun blev aldrig gift og var barnløs.

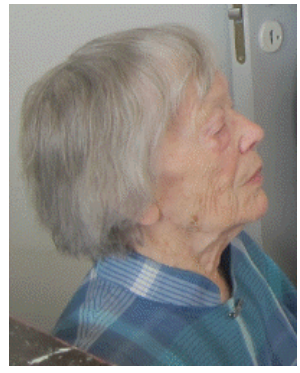

Om Else

- Hun blev uddannet ved fysioterapeut 1937.
- Hun var ansat hos fysioterapeut 1949 på Bispebjerg Hospital.

Frederik "Bror" Thorborg blev født den 3 Apr. 1887 i Hornsyld, døde den 6 Nov. 1918 i Kbh. i en alder af 31 år, og blev begravet på Vestre Kirkegård. Årsagen til hans død var meningitis. Andre navne for Frederik var Bror og Frederik Nicolaj Thorborg.

Notater: Student fra Horsens med udmærkelse 1905, medicinsk kandidat 1912. Kandidat ved Sundby Hospital, Kbhs Amtssygehus, Blegdamshospital og Kbhs Kommunehospital. Embedslægeeks. 1915, ansat ved seruminstituttet. Blev her smittet af miningitis som han forskede i og døde 6. nov. 1918.
Far skriver: "Frederik var familiens lyseste hoved og ædleste skikkelse. Han havde taget sine forældres bedste åndelige egenskaber i arv, men desværre ikke deres robuste helbred, idet han allerede i ung alder blev angrebet af alvorlige sygdomstilfælde, der nødvendiggjorde hospitalsophold og operation. Også senere skrantede han, indtil han i 1918 ved sit arbejde på seruminstituttet blev smittet af den sygdom, der medførte hans tidlige død. Som skoleelev og student var han en et mønster på flid, og som kammerat og arbejdsfælle blev han meget afholdt, stilfærdig og vennesæl som han var af væsen. Også til forældrene havde han det bedst tænkelige forhold, fordi han udviklede sig på en så lovende måde og i sit korte liv holdt fast ved den kristne livsopfattelse, der i så høj grad prægede hans hjem. Et par år efter at være blevet læge ægtede Frederik den unge dygtige Margrethe, som han stemte fuldtud overens med og levede lykkeligt sammen med, indtil døden kun godt 4 år efter skilte dem ad. De nåede at få to børn, men havde den sorg, at det første, Karen Margrete, i spæd alder blev angrebet af en alvorlig sygdom, som hun dog lykkeligvis kom over. Efter at være blevet enke måtte Margrethe gøre en indsats for at skaffe sig det nødvendige til livets ophold for sig og sine. Det kunne hun ved at gøre brug af den lærereksamen, hun før sit ægteskab havde taget, og som skaffede hende ansættelse først ved skolevæsenet i Helsingør, senere i Gentofte. Sidstnævnte sted byggede hun sig et hus, som hun boede i, indtil hun efter forlængst at være afskediget fra lærergerningen tilsidst måtte tage ophold på sygehjemmet i Ordrup. Her døde hun i 1977 under lidt triste forhold, da hun kun kunne færdes i kørestol og måtte nøjes med et lille værelse, i hvilket der kun var plads til ganske enkelte møbler. Men sin gode forstand bevarede hun højt op i årene."

Om Frederik

- Han tog eksamen fra cand. Med. Den 1912 på Københavns Universitet.
- Han var ansat hos forskningslæge på Statens Seruminstitut.

Frederik blev gift med **Margrethe Gjørup,** datter af **Frederik Vilhelm Gjørup** og **Andrea Cathrine Kjær,** den 25 Jun. 1914 i Herning. Margrethe er født den 24 Maj 1888 i Herning og døde den 10 Jan. 1977 i Ordrup i en alder af 88 år. Deres børn: **Karen Margrete "Mudde"** og **Jens Vilhelm**.

Parnotater: KB Herning kirke opsl. 147:
Viet 25 Juni 1914 af Provst Gøtzsche i Kirken.
Ungkarl Frederik Nicolai Thorborg, født i Hornsyld, Nebsager Sogn 1887. 3. April. Læge i Kjøbenhavn. Søn af Læge Jens Christensen Thorborg og Hustru Agnethe Marie Levinsen af Hornsyld, Nebsager Sogn.
Pige Margrethe Gjørup, født i Herning 1888 24 Maj. Opholder sig i sit Hjem. Datter af Apoteker Frederik Vilhelm Gjørup og Hustru Anna Cathrine Kiær af Herning.
Forlovere: Frederik Vilhelm Gjørup fhv. Apoteker, Herning og J. Thorborg, Distriktslæge Hornsyld.

Om Margrethe

- Hun blev uddannet ved lærer.
- Hun arbejdede som overlærer i Gentofte.

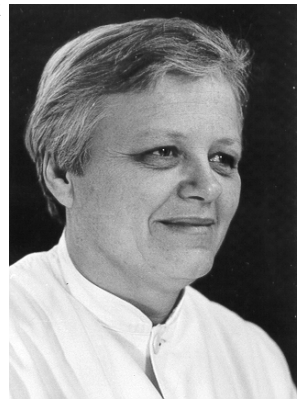

Karen Margrete "Mudde" Thorborg blev født den 2 Jun. 1916 i Kbh., blev døbt den 9 Jul. 1916 i Herning, døde den 8 Jan. 2006 i Kbh. i en alder af 89 år, og blev begravet den 14 Jan. 2006 i De Gamles Bys Kirke. Et andet navn for Karen var Mudde.

Om Karen

- Student: 1934, Gentofte.
- Hun blev uddannet ved cand med 1945.
- Hun arbejdede som Skolelæge 1965-1971 i Næstved.

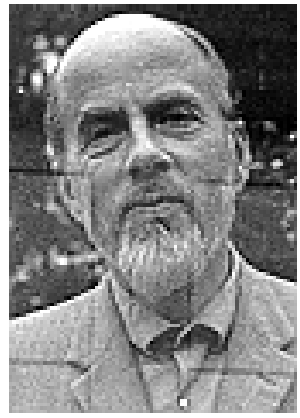

Karen blev gift med **Henrik Abelin Schou,** søn af **Hans Jacob Schou** og **Margrethe Brodersen,** den 18 Jul. 1942 i Gentofte. Henrik er født den 4 Aug. 1916 i Slagelse og døde den 19 Maj 1978 i Næstved i en alder af 61 år. Deres børn: **Hans Henrik, Frederik, Ellen Margrethe, Peter Abelin**og **Hans Jacob**.

Om Henrik

- Student: 1935, Sorø.
- Han blev uddannet ved cand med 1945.
- Han arbejdede som praktiserende læge 1948 i Frederiksværk.
- Han arbejdede som praktiserende læge i Næstved.

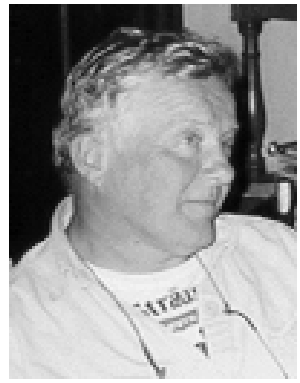

Hans Henrik Schou er født den 13 Jun. 1943 i København.

Om Hans

- Han arbejdede som fv restauratør, Kbh.

Hans blev gift med **Leni Madsen** i 1965. Ægteskabet endte med skilsmisse i 1970. Leni er født den 12 Dec. 1942. Deres søn: **Jacob**.

Om Leni

- Hun arbejdede som fotograf.

Hans blev derefter gift med **Anne Lise Pedersen**. Status for par: papirløst. Anne er født den 9 Jun. 1945. Deres børn: **Søren** og **Jesper**.

Om Anne

- Hun arbejdede som pædagog.

Frederik Schou er født den 25 Jan. 1945 i Hellerup. Frederik kaldes også Christian Frederik Schou.

Om Frederik

- Han blev uddannet ved cand med.
- Han arbejdede som læge i Fakse.

Frederik blev gift med **Jytte Lindberg**. Jytte er født den 7 Okt. 1945. Parret var barnløst.

Om Jytte

- Hun arbejdede som afspændingspædagog.

Ellen Margrethe Schou er født den 11 Apr. 1947 i Hellerup.

Om Ellen

- Hun blev uddannet ved cand theol.
- Hun var ansat hos højskolelærer i Vallekilde.
- Hun var ansat hos indvandrerlærer i Hillerød.

Ellen blev gift med **Thomas August Kiørboe,** søn af **Erik Kjørboe** og **Anna Greta "Pia" Abelin Schou,** den 25 Feb. 1986. Thomas er født den 13 Jul. 1951 på Dianalund. Thomas kaldes også Thomas August Kiørboe. Deres børn: **Frida** og **Thøger**.

Om Thomas

- Han blev uddannet ved biolog, dr. Scient.
- Han arbejdede som professor.

Peter Abelin Schou er født den 10 Nov. 1950 i Frederiksværk. Peter kaldes også Peter Abelin Schou.

Om Peter

- Han blev uddannet ved cand psyk.
- Han arbejdede som psykolog i USA.

Peter blev gift med **Rose J. Katz** den 17 Dec. 1975 i Kbh. Rose er født den 25 Mar. 1949 i Frankfurt og døde den 13 Sep. 1988 i Los Angeles i en alder af 39 år. Deres børn: **Solvej Felicia Katz** og **Michael Katz**.

Om Rose

- Hun arbejdede som pyskoanalytiker,Los Angeles.

Peter blev derefter gift med **Sally Howard** i 1997.

Hans Jacob Schou er født den 19 Maj 1956 i Frederiksværk.

Om Hans

- Han blev uddannet ved seminarieudd. Vordingborg.
- Han var ansat hos lærer på Svend Gøngeskolen i Lundby.

Hans blev gift med **Anne Grethe Madsen**, datter af **Aage Madsen** og **Erna Skårup Justesen**. Anne er født den 16 Dec. 1957. Deres søn: **Laurits**.

Jens Vilhelm Thorborg blev født den 24 Jan. 1918 i København, blev døbt den 17 Feb. 1918 i Hans Tavsens Kirke, døde den 5 Okt. 2007 i Randers i en alder af 89 år, og blev begravet den 13 Okt. 2007 i St. Clemens Kirke, Randers.

Notater: **Nekrolog 2007**
Tidligere overlæge doktor med. Jens Vilhelm Thorborg, Randers, er død i sit hjem, 89 år.
Jens Vilhelm Thorborg voksede op i København, hvor han også tog sin lægeeksamen. Herefter fik han en forskerstilling på Seruminstituttet, og kunne i 1948 forsvare sin doktordisputats om sin forskning i østrogener.
Jens Vilhelm Thorborg blev ansat på Rigshospitalet, hvor hans interesse blev vakt for patologien, og fra 1954 kom han til Randers Amtssygehus, hvor han opbyggede Patologisk Institut. Vilhelm Thorborg viste stor interesse for sin opgave her og inspirerede sine medarbejdere i deres arbejde, forskning og karriere.
Hans interesse for det videnskabelige aspekt fandt også udtryk i oprettelsen af Jysk Patalogisk Institut sammen med Århus-kollegerne, og han lagde kræfter i undervisning af studenterne på Århus Universitet.
Jens Vilhelm Thorborgs foretagsomhed bragte ham også en periode i starten af 60'erne til Det Skandinaviske Lægehus i Sydkorea, en afløser for det kendte lægeskib Jutlandia, og selv efter at han var gået på pension som 70-årig fra Randers Centralsygehus tog han til Norge og Færøerne for at vikariere.
Jens Vilhelm Thorborg færdedes med munterhed blandt kolleger og venner og huskes ikke mindst i sejlklubben og som kaptajn bag rattet i sejlbåden. En fatal ulykke i starten af 90'erne, hvor han kom til skade med hofte og fod, satte en stopper for livet til søs, hvilket var et stort tab for ham.
Jens Vilhelm Thorborg var en kærlig far, som lærte sine børn at stå på ski, at ligge i telt og at sejle. I hjemmet greb han violinen, og sammen med sin musikelskende hustru Hanni Thorborg og to lægevenner dannede de en kvintet og spillede kammermusik. Også udadtil satte denne interesse sig spor, idet han en periode var formand for kammermusikforeningen Brage og var med til at lægge programmerne.
Jens VilhelmThorborgs udprægede sans for humor, og hans åbenhed overfor mennesker og deres interesser betød, at han altid havde det sjovt med sine omgivelser, også da han blev ældre og brugte sit otium til at fordybe sig omkring kulturelle og videnskabelige emner.
Hans livskraft og humør bragte ham gennem flere sygdomsperioder i hans sidste år. Han vil blive savnet af en stor familie- og vennekreds.

Om Jens

- Student: 1935, Gentofte.
- Han tog eksamen fra cand med den 1942 på Københavns Universitet.
- Universitetsgrad: dr med, 1948.
- Han var ansat hos overlæge, patolog 1954-1988 på Randers Centralsygehus.

Jens blev gift med **Johanna "Hanni" Antonie Pauls Kayser,** datter af **Johannes Georg Kayser** og **Martha Press,** den 2 Dec. 1947 i Gentofte Kirke. Johanna er født den 26 Nov. 1919 i Nebra, Tyskland og døde den 19 Dec. 2019 i Randers i en alder af 100 år. Andre navne for Johanna var Hanni og Johanna Antonie Paula Kayser. Deres børn: **Nils** og **Mikael**.

Parnotater: KB Gentofte Sogn, viede 1947, opsl. 31:
Viet i Kirken d. 2. December 1947 af Pastor Schepelern:
Ungkarl Læge af Gjentofte Jens Vilhelm Thorborg. Søn af afd. Læge Fredrik Nicolai Thorborg og Hstr. Margrethe Gjørup, Udsigten 21. Født 24.1.1918 i Kbh. Islands Brygges Sogn.
Enke Musiklærerinde af Gjentofte Johanna Antonie Paula Møller f. Kayser. Datter af fhv. Oberbauinsp. Johannes Kayser og Hstr. Martha Press, Sallin, Rügen.
Enke e. Læge Christian Fabricius Møller, død 20.2. 1945.
Født 26.11.1919 i Nebra i Tyskland.
Forlovere: Brudens Moder og Overretssagfører Rudolf Sand, Panum.

Om Johanna

- Hun arbejdede som musikpædagog i Randers.

Nils Thorborg er født den 21 Dec. 1948 i Gentofte.

Om Nils

- Han blev uddannet ved cand mag 1978 på Aarhus Universitet.
- Han var ansat hos lektor dansk/eng. På Vuc, Vejle.

Nils blev gift med **Lene Olesen** i 1978. Lene er født den 6 Aug. 1949. Deres søn: **Mikal Andreas**.

Om Lene

- Hun arbejdede som lektor, Vejle.
- Hun blev uddannet ved cand mag.

Mikael Thorborg er født den 19 Jul. 1954 i Kbh.

Om Mikael

- Han arbejdede som lærer,møbelsnedker.
- Han blev uddannet ved snedkersvend, seminarieudd.
- Han var ansat hos tekniker 2007 i Silkeborg.

Mikael blev gift med **Lisbet Lynggaard Jensen** den 28 Jul. 1990. Ægteskabet endte med skilsmisse. Lisbet er født den 7 Feb. 1961 i Silkeborg. Deres børn: **Nikolaj** og **Janus Lynggaard**.

Om Lisbet

- Hun arbejdede som Sygeplejerske.

Alvilda "Vivi" Thorborg blev født den 26 Okt. 1889 i Hornsyld, døde den 6 Mar. 1957 i Gentofte i en alder af 67 år, og blev begravet den 9 Mar. 1957 på Gentofte Kirkegård. Andre navne for Alvilda var Eva Alvilda Thorborg, Vivi og Farvi. Hun blev aldrig gift og var barnløs.

Notater: Vivi (eller Farvi, som vi kaldte hende) undervistes privat og hjalp til i huset, indtil hun i 1905 kom til Kbh, hvor hun boede i pensionat med sine to ældre brødre og gik i en privat skole. Tog herfra præliminæreksamen. Var en tid hjemme, men drog i 1911 til Godthåb, hvor hun tilbragte to år som lærerinde for Addas børn. Efter hjemkomsten var hun i 1917 i huset hos baronesse Lercke på Rohden. Tog efter fredsslutningen til Kbh, hvor hun tog køkkenlærerindeeksamen fra Birgitte Berg Nielsens husholdningsseminarium. Fik ansættelse på Danmarks geologiske Undersøgelser og senere på Statens Planteavlslaboratorium som videnskabelig assistent.
Købte i 1923 hus med far i Gentofte (Tjørnekrogen 6). Ingen af dem regnede med at gifte sig, men da far alligevel forlovede sig, flyttede Farvi først til Ræveskovsbakken og senere til sin mor der havde hjælp behov på C. L. Ipsensvej.
21. jan 1951 faldt hun på sit værelse og måtte tage sin afsked på grund af sygdom. Hun havde rystesyge og talte dårligt. De sidste år boede hun på Kbhs Sygeplejehjem i Ordrup. Vores maghonireol er en arv efter hende.
Far: "Vivi var et retsindigt og samvittighedsfuldt menneske, der i kraft af disse egenskaber fik sig mange venner, selv om hun kunne synes lidt påståelig. Hun fik imidlertid allerede i ungdomsårene en løs nyre, blev nervesvækket og prægedes fra omkring sit 30. år af en rystesyge, der blev værre med årene. Hertil kom senere en apopleksi, der tvang hende til at tage sin afsked som førtidspensionist. Den uddannelse, hun havde skaffet sig, svarede ikke fuldt ud til hendes stilling som videnskabelig assistent, og hun følte selv savnet af ikke i faglig henseende at være på højde med arbejdsfæller, som hun lønningsmæssigt var ligestillet med. I den tid hun og jeg boede sammen i Tjørnekrogen 6, Gentofte, kom vi godt ud af det med hinanden, idet vi hver for sig erkendte fordelen ved dette

fællesskab, der gjorde det muligt for os at holde en medhjælper, som tog sig af husholdningen. Hun og Grete var også gode venner, skønt mit giftermål vel nok kom hende lidt på tværs, da det medførte, at hun måtte flytte fra huset, som jeg nu overtog helt mod at udbetale hende den part, hun havde i det. Hun kom i den kommende tid til at flytte meget omkring og fandt sig ikke nogen ægtepartner, hvilket hendes legemlige svagheder også talte imod. Økonomisk var hun godt stillet også efter at være pensioneret."

Om Alvilda

- Hun blev uddannet ved køkkenlærer.
- Hun arbejdede som laborant, vidensk. Assistent i Kbh..

Johs. Thorborg blev født den 6 Okt. 1896 i Hornsyld, blev døbt den 29 Okt. 1896 i Nebsager Kirke, døde den 13 Okt. 1992 på Gentofte Amtssygehus i en alder af 96 år, og blev begravet den 19 Okt. 1992 på Parkkirkegården, Lyngby. Et andet navn for Johs. var Johannes Levinsen Thorborg.

Notater: Min far, Johannes Levinsen Thorborg, blev opkaldt efter præsten og salmedigteren Johannes Levinsen (1853-84) som var min farmors beundrede fætter. Hjemmet var stærkt præget af Indre Mission, og børnene blev som små undervist privat. Sønnerne kom derefter på Horsens statsskole hvor far begyndte i 1. ml 1907. Han boede i skoletiden hos fru Andrea Hansen, enke efter postmester Hansen fra Barrit. 1914 blev han matematisk student, og det var bestemt, at han efter endt eksamen skulle have været huslærer i Godthåb for familien Balles børn. Kufferten var allerede ombord i s/s Hans Egede, men så fik børnene der skulle have været med derop mæslinger, og ved næste skibslejlighed hindrede krigssituationen, at den blev udnyttet. Efter mange overvejelser besluttede han sig for at studere statsvidenskab og fik værelse hos en enke i Nørrevoldgade 38,4. Til sin skuffelse var han blevet kasseret som soldat (platfodet), men blev istedet medlem af Akademisk Skyttekorps i 1 1/2 år. Efter 1/2 år flyttede han til Gammeltoft Hansens pensionat, hvor han blev til slt. af 1918. Derefter boede han hos sin onkel, August Levinsen, i Bartholinsgade 7 indtil 1923. I slutningen af studietiden havde han arbejde hos Carl Thalbitzer på Finanstidende, og da han i 1920 blev cand. polit. fortsatte han som redaktionssekretær der 1920-42. Fra 1921 var han tillige landstingsassistent. 1942 blev han ansat som landstingssekretær, og 1951 - et par år før landstinget blev nedlagt - blev han folketingssekretær. Som sådan ledede han folketingets sekretariat og havde sin plads i folketingssalen til højre for formanden. Desuden var han redaktør af Rigsdags-/Folketingsårbogen 1942-66. 1966 gik han af på grund af alder.
I 1923 købte han og hans ligeledes ugifte søster Vivi (Farvi) hus ved Gentofte sø, Tjørnekrogen 6, men i 1925 forlovede han sig med "herregårdsfrøkenen" Grete Fog, og 5. jun 1926 giftede de sig. Far købte Farvi ud, så de kunne stifte hjem der. Helle og Knud er født i Tjørnekrogen. 1928 købte de grund på Udsigten 28 ned til "Den lille sø" og byggede hus. De flyttede ind 30. maj 1929, og her havde familien sit hjem indtil 5. maj 1969 hvor far og mor solgte huset og flyttede til Bredebovej 23,5 i Brede hvor de boede til deres død. Foruden hjemmet ved Kbh. havde de også sommerhuset "Kahytten" på Vej 14 i Vig Lyng. De købte det i 1937 og havde det, indtil de i 1985 solgte det til Bente og mig. Pengene fra salget blev givet til os efterkommere efter en nøje udtænkt fordelingsnøgle som også gjaldt ved gentagende pengegaver som far og mor gav os som en art arveforskud i de sidste år.

Far var en mand, der udfyldte sin plads i livet. Det var ham magtpåliggende altid at gøre sin del, både i sit arbejde og overfor familien. Han udtrykte sin vitalitet i en stadig virksomhedstrang. Den kunne udfolde sig i arbejdet, i at vedligeholde og udvikle haven eller i at læse franske bøger. Altid var han i gang. Livet igennem byggede han op og konsoliderede sig og sin familie. Det var hans overordnede projekt. Og i det var han en ankermand for mange. Han kunne være lidt fjern, ikke nem at komme ind på livet af, men grundlæggende havde han et godt sind, så han med tilfredshed kunne tage fat på hver ny dag. Jeg mindes stemningen i hjemmet med hans glad-energiske fløjten i badeværelset, og med søndageftermiddagenes giro 413-udsendelser. Senere kom søndagssnapsen til, når vi som voksne besøgte far og mor i Gentofte og siden i Brede. Der skulle så lidt til for at få stemningen til at stige til det næsten overgivne. Der var meget af det der optog ham i arbejde eller læsning som han ikke kunne dele med mor, fordi det ikke interesserede hende det mindste. Og andre at dele det med havde han stort set ikke, selv om han som ung havde haft flere nære venner. Med sin kritisk, konserative holdning var han grundlæggende en iagttager der ikke engagerede sig særlig dybt i verden udenfor sine egne ansvarsområder. Under besættelsen var han nationalt sindet på folkestyrets grund. Han skelnede skarpt mellem mit og dit og var idet hele taget en mand med ret snævre grænser hvad han selv var den første til selvkritisk at erkende. For ham måtte andre imidlertid gebærde sig anderledes, blot de opførte sig ordentligt, men han kunne blive voldsomt

forbitret hvis ikke de gjorde det. Iøvrigt var han et beskedent menneske, ikke fordi han ikke kendte sit eget værd, men netop fordi han erkendte sine begrænsninger. Han syntes selv, at han med sin kritisk saglige holdning var lidt af en tørvetriller, når det drejede sig om åndelige spørgsmål. Han kunne således ikke svinge sig op til det meget trosbårne, og det fik ham til at bryde med den stærke religiøsitet som han var vokset op med, og som hans ældre søskende fastholdt. Det voldte således forældrene stor bekymring, at han som ung student overværede et møde i det ugudelige Studentersamfundet. For at danne sig sin egen livsanskuelse læste han livet igennem utallige populærvidenskabelige bøger om universet og indenfor fag som antropologi, psykologi og historie. Men det var til den egne indre husholdning, ikke for at delagtiggøre andre i sine tanker endsige påvirke dem. Enhver måtte tro hvad han ville. Men livets gåde optog ham alle dage.
Under fars nøgterne rationalisme var der imidlertid en følelsesmæssig understrøm der kunne give sig stærke udslag både i tilslutning og fordømmelse. Far var således rodfæstet i sin nationale forankring. Det var den der lå bag hans deltagelse i Akademisk Skyttekorps under 1. verdenskrig, og han var modstander af salget af De dansk vestindiske øer i 1917. Han deltog i genforeningsfesten i Sønderjylland 1920, men tog afstand fra Flensborgbevægelsen. Senere var han medlem af Grænseforeningen, og på sine gamle dage skrev han til dronningen og protesterede mod, at prinserne skulle gå på en fransk kostskole. De stærke bundne følelser kom også frem i en bevidst upædagogisk forkærlighed for bestemte familiemedlemmer: Trysse, Kjeld og Gertrud f.eks. Iøvrigt gjorde han sig sine tanker om enhver af os sine efterkommere. Hvad vi var værd, og navnlig hvad vi kunne blive til og udrette. Det var ham en kilde til stolthed og glæde, at hans børn og børnebørn artede sig godt og kom frem i verden, hver på deres plads. Da Helle som ung var i begreb med at tage en fast kontorplads, så han på hende og sagde de forløsende ord: "Men Helle, det er jo ikke det du vil". Og da jeg en tid var mindre energisk med studierne, udmøntede han begrebet "produktiv lediggang". Den korrekte embedsmand og pligtopfyldende familiefar besad også en fond af menneskelig rummelighed.
Og så var han klanoverhovedet, den gamle ørn, der just så gerne ville fornøje sine børn.

Knud talte ved bisættelsen:
"På min mors, mine søskendes og egne vegne vil jeg takke alle jer, som er kommet i dag for at tage afsked med far. Far kom til København som provinsstudent. Han studerede og arbejdede ved siden af og blev cand. polit. Storbyens fristelser var ikke noget for ham. Han indrettede sig på en spartansk ungkarletilværelse, hvor karriere og konsolidering var nøgleordene. Men som bekendt ville skæbnen det anderledes, og det er grunden til, at vi så mange samles her i dag for at mindes ham. Vi er til dato 26 direkte efterkommere. Hvordan mor kom ind i fars tilværelse, har han selv fortalt om i sine erindringer - og det blev til 67 års ægteskab med vores søde dejlige og opofrende mor. Far ønskede, at vi børn skulle have uddannelse og gøre karriere som han selv. Selv om vi ikke besad hans målbevidsthed, har vi lært utroligt af ham og hans eksempel, mere end vi måske er tilbøjelige til at indrømme, og vi er alle kommet rimeligt i vej. Og Helle, som han hersede med og som havde kunstnernykker, kan man i dag læse om i den blå bog. Far var den retlinede og korrekte embedsmand, og der stod stor respekt omkring ham. Han var ikke kun gift med vores mor, men også med sit arbejde. Da han for mere end 25 år siden blev pensioneret, frygtede vi alle, at det overlevede han ikke længe, hans arbejde og dets forpligtelser havde i den grad udfyldt hans liv. Men igen gik det anderledes. Far blomstrede op og udviklede sig menneskeligt, idet han nu kunne hellige sig nye og gamle interesser, som han ikke havde haft tid til tidligere. Han læste Jules Romain alle 27 bind på fransk og meget andet. Han fulgte med i politik, personalhistorie og læste utallige populærvidenskabelige værker, hovedsageligt på engelsk. Sammen med Karsten dyrkede han interessen for slægtshistorie, og med Kjeld delte han et abonnement på "Geographical Magazine". Det var især evolutionsteori og befolkningsproblemer, som havde hans interesse. At han også var en ganske habil skakspiller skal også nævnes. Og så elskede han naturen, både den ved det elskede sommerhus og den omkring Brede. Naturfredningsforeningen, Foreningen Norden og spejderne syd for grænsen havde hans bevågenhed.
Som kuriosum kan nævnes, at han også deltog på sine gamle dage i et madlavningskursus. Hvem husker ikke farfars rødbedesalat, som blev det vistnok eneste resultat af denne indsats. Far elskede familiebegivenheder. Når man bliver ældre kommer de hyppigere og hyppigere, runde fødselsdage, guld-, diamant- og krondiamantbryllupper og så videre. Han holdt beåndede taler, og hver gang en begivenhed var vel overstået, planlagdes den næste. Det gav mål og struktur i tilværelsen. Det at samle familien betød uendeligt meget for ham, og hans største glæde var den fordragelighed og det sammenhold, som præger vores familie. Han var meget glad for og tilfreds med og stolt over familien, og han var ikke mindst en beundrer af sine svigerdøtre og så naturligvis alle de mange unge i tredie og fjerde generation. Alle var glade for at besøge farfar og farmor eller morfar og mormor eller olderne i Brede og hygge sig og spise mors vidt berømte mad. Det sidste år gik det ned ad bakke. Far kunne ikke læse mere, blev hurtigt træt, og til trods for mors utrættelige pleje ønskede han inderligt, at han måtte dø. Men til det sidste havde han også sine små glæder. Mor havde fortalt ham om den nye bro over Mølleåen, og inden han forlod denne tilværelse, var det hans ønske at få den oplevelse at se denne bro også i virkeligheden. En søndag i juni kørte vi derned, hjalp ham ud på broen, hvor han på en medbragt stol kunne nyde stemningen i dejlig sol. Så gik vi på Spisehuset, hvor vi til vores overraskelse mødte Gertrud, som

med familie og venner fejrede sin fødselsdag ved nabobordet. Far skrev erindringer, et projekt, som han gik meget op i, og de fortæller os i dag meget om, hvad han stod for som menneske. Så sent som sidste år afsluttede han sit "Åbent brev til mine efterkommere". Her er igen træk fra hans liv, hans tanker om tilværelsen og om liv og død. Her har han givet anvisninger til os, hvordan han ønskede sin bisættelse, og som vi nu nøje følger. Men det er også i hans ånd, når vi bagefter mødes i Spisehuset for at være sammen, alle dem som han havde kære. Når vi sørger idag over far, må vi ikke glemme vor taknemmelighed over, at vi fik lov til at beholde ham så længe, og det er en stor trøst at tænke på, at han ønskede at dø, og at han derved blev sparet for en operation og meget mere.
Til slut et par ord til mor. Det har været en hård tid for dig, og du har din høje alder til trods præsteret det helt utrolige. Tak for din indsats. Gid du må få mange gode år endnu."

Far har skrevet sine erindringer: "Slægtsoptegnelser, erindringer og tanker nedskrevet på falderebet af Johs Thorborg, et barn af forrige århundrede", 70 maskinskrevne sider, Brede 1978. Desuden et efterskrift , "Åbent brev til mine efterkommere", 1991. Jeg har skannet begge skrifter ind på min hjemmeside.
Tegning af Helle, 1950. I min besiddelse.

Om Johs.

- Han tog eksamen fra cand. Polit. Den 1920 på Kbhs Universitet.
- Student: 1914, Horsens Statsskole.
- Han var ansat hos Redaktionssekretær 1920-1942 på Finanstidende.
- Han var ansat hos landstingsassistent 1921 på Rigsdagen.
- Han var ansat hos Landstingssekretær 1942-1951 på Rigsdagen.
- Han var ansat hos medarbejder 1942-1951 på Finanstidende.
- Han var ansat hos Folketingssekretær 1951-1966 i Folketinget.
- Han gik på pension 1966 i Gentofte/Brede.
- Han boede 1969-1992 i Bredebo, Brede.

Johs. blev gift med **Grete Fog,** datter af **Lauritz Bønnelycke Fog** og **Karen Barfoed,** den 5 Jun. 1926 i St. Nicolai, Svendborg. Grete blev født den 23 Okt. 1903 i Horsens, blev døbt den 30 Dec. 1903 i Horsens, døde den 10 Mar. 1993 på Gentofte Amtssygehus i en alder af 89 år, og blev begravet den 16 Mar. 1993 på Parkkirkegården, Lyngby. Årsagen til hendes død var Kræft. Et andet navn for Grete var Grete Thorborg. Deres børn: **Helle, Knud, Kjeld** og **Karsten**.

Parnotater: De blev gift Grundlovsdag - far havde nemlig fri for sit arbejde i landstinget den dag. (Vielser St. Nicolaj 1926 findes ikke i AO)

Min tale ved fars og mors guldbryllup 5. juni 1976
Når vi i aften er samlet til fars og mors guldbryllup, så kan det forstås på den måde, at de har benyttet deres 50-års bryllupsdag som anledning til at samle familien til et fornøjeligt samvær. Vi er en stor familie, og det er sjældent, vi er samlet. Det er en rimelig og helt selvfølgelig måde at forstå festen på, og der er ingen tvivl om, at vor erindring om den vil tage farve af, hvordan den i selskabelig henseende måtte lykkes. Men det er ikke den eneste måde en fest som denne kan forstås på. Når man i ældre dage holdt fest, var det ikke det fornøjelige samvær, der var hovedsagen - selvom de gamle nok også forstod at værdsætte det. Den oprindelige mening med festen var symbolsk. Festen var et sindbilledligt udtryk for et åndeligt indhold. Men i det moderne samfund er sansen for den symbolske handling degenereret. Moderne mennesker tænker i mål-middelbaner, ikke i symboler. Jeg tror imidlertid ikke, at far og mor har været helt med på noderne, da de besluttede at invitere os sammen til deres guldbryllup. For dem har festen foruden det rent selskabelige formål også symbolske overtoner, som angår sådan noget som betydningen af slægtskab og ideen om livslangt fællesskab. Og den markerer en grænse. Men i stedet for at fortabe mig i refleksioner over dette symbols mere præcise indhold, sådan som jeg tror far og mor oplever det, vil jeg belyse dette indhold fra mit eget perspektiv som barn.
Jeg hører ikke til dem, der har en meget ordnet erindring om barndommen. Den har det med at flyde sammen for min bevidsthed i udaterbare indtryk og i en grundstemning, som jeg imidlertid oplever som en identitetsgivende naturbundethed. Jeg må have haft det som en kat, der kender sine folk og sit territorium. Villahaverne ved Rundingen var en pragtfuld tumleplads, og indenfor den borgerlige ordens vide rammer fik jeg lov at tumle med

mine legekammerater, som det passende mig. Vi klatrede i træerne og sejlede på den lille søs flydende ø uden pyldret opmærksomhed fra fars eller mors side. Skolen kastede vel de første skygger ind i dette frie legeliv, men stort set gik dens intellektuelle krav vist hen over hovedet på mig, og mor stod altid klar med hjælp til lektierne, når det kneb. Jeg havde en grundlæggende tillid til, at voksne mennesker ville mig det godt og til tingenes selvfølgelige orden. - Det psykologerne kalder "basic trust". Nede for enden af Udsigten boede der ganske vist nogle bisser, som man skulle tage sig i vare for, og i skolen var der børnehjemsbørnene, men det var farer i periferien uden for min umiddelbare erfaringskreds. På Rundingen og i klassen mødte jeg dem ikke.
Skal jeg således bruge mig selv som kilde til det, denne fest symboliserer, så kan jeg med taknemmelighed konstatere, at far og mor uden stærke påvirkningsmidler skabte et uproblematisk og ordnet univers at vokse op i for et barn. Til dette hørte også mine søskende. Helle har fortalt, at hun nød mig, som om jeg var hendes første barn, men jeg husker hende ikke som fast hjemmeboende, derimod husker jeg Knud og Kjelds værelser. Som den ældste tog Knud sig en del af mig, og han var nok den i hjemmet, der øvede den stærkeste meningsmæssige indflydelse på mig. Det var mest den gode smag, han søgte at opdrage. Og selvom jeg ingen forudsætninger havde for at tilegne mig den selvstændigt, og at den derfor ikke kunne blive til andet end en fernis af kultursnobberi, så havde hans påvirkning vistnok en retningsgivende betydning for den senere udvikling. I øvrigt var jeg betaget af mine brødres skiftende piger og senere koner og beundrede Carl Henry. De indgik alle i den familiemæssige orden, der havde sit centrum på Udsigten, og som med sine forgreninger rakte til C. L. Ipsensvej, hvor farmor og Farvi og faster Adda boede, og til Krumstrup med de mange fætre og kusiner og storartede legemuligheder. Hvert sted havde sin særlige atmosfære med lugte og stemninger, som jeg stadig kan fremkalde.
Som større dreng havde jeg megen effektiv frihed. Mine opgaver var beskedne. Jeg skulle passe min skole og spisetiderne, og så havde jeg nogle frivillige og lønnede jobs i have og køkken.
Jeg havde ofte kammerater hjemme til the eller middagsmad, og efterhånden bredte jeg mig over det halve hus: i kælderen havde jeg bordtennis- og fotorum, og på første sal kunne hertugen glæde sig over sove- og opholdsværelser.
Kære far og mor! Jeg har på en meget indirekte måde villet belyse det symbolske indhold i denne fest. Nemlig ved dets betydning for mig. Engang syntes jeg ikke, at der var noget særlig bemærkelsesværdigt ved min barndom. Den var bare ganske almindelig. Men efterhånden som jeg er kommet på afstand af den i tid og har erhvervet mig et videre sammenligningsgrundlag, oplever jeg det som et privilegium at kunne tænke tilbage på den som en periode af uforstyrret vækst i en velordnet og overskuelig lilleverden.

Om Grete

- Skolegang: mellemskoleeksamen, 1918, Ringe Mellem- Og Realskole.
- Hun rejste 1922 i England.
- Hun var ansat hos ung pige i huset 1922-1923 på Steensgaard, Langeland.
- Hun blev uddannet ved elev/assistent 1923 på Prinsesse Helenes Børnehjem.
- Elev: 1926, Suhrske Husmoderskole, Kbh..
- Hun arbejdede som hjemmegående husmoder 1926 i Gentofte.
- Hun boede 1969-1993 i Bredebo, Brede.

Helle Thorborg er født den 12 Apr. 1927 i Gentofte og blev døbt den 5 Jun. 1927 i St. Lucas Kirkesal, St Hans Torv, Kbh. Helle kaldes også Helle Beckmann.

Notater: Helle voksede op som den førstefødte ved Gentofte Sø. Hun elskede at udtrykke sig hvad enten det var i dans, teater, digte/prosa eller tegning. Det kunne give anledning rynkede bryn hos far og til sarkasme fra den et år yngre Knud. Mor rådede hende fra at gå i gymnasiet, så hun tog istedet realeksamen fra Gentofte kommuneskole 1943. I en dagbog fra den tid skrev mor: "Vi ved ikke, hvad vi skal stille op med Helle. Hun vil bare tegne." At tegne var ikke rigtig alvorligt i Gentoftehjemmet, men hun blev dog optaget som elev på Akademiet for fri og merkantil Kunst hvor hun gik to år 1943-44. Samtidig skrev hun en roman, "Må vi være her?", som udkom 1944. Den sidste krigsvinter gik hun med andre ligesindede på det lukkede og iskolde Glyptoteket hos tegnelæreren Askou Jensen. Ved besættelsestidens slutning var hun to måneder (maj-juni) i huset hos skovrider Kindt, Gisselfeld. I sep 1946 blev hun imidlertid optaget på Kunstakademiets malerskole hos Kresten Iversen. Vi har en række malerier fra sommeren hvor hun lagde op. Men det blev ikke rigtig til noget for hende, og i 1947 flyttede

hun over til Aksel Jørgensen. Først da begyndte hendes akademitid for alvor. Senere gik hun hos Holger J. Jensen på Grafisk Skole. Mor syntes stadig, at hun skulle lære noget rigtigt, og i 1949 passede hun et tvillingepar i Schweitz. Det var hårdt arbejde i et meget fremmed miljø. I fritiden tegnede hun, især portrætter. Efter hjemkomsten tog hun et gymnastiklærercertifikat på Gymnastikhøjskolen, og hun arbejdede også en tid på Seruminstituttet ved siden af sit studium på Akademiet. Det ældste bevarede træsnit er fra 1951, og i 1952 debuterede hun på Charlottenborgs forårsudstilling og på KE. Hendes billeder fra den tid var naturalistiske i Aksel Jørgensens stil.
Men i 1953 var hun på en akademirejse til Spanien, og det gav hende en mægtig inspiration. Meget af tiden rejste hun og Frank Rubin alene sammen. Han arbejdede selv anderledes frit og påvirkede hende i den retning. Hjemme igen gav Ole Braunstein hende Hjalmar Guldbergs oversættelse af den chilenske digter, Gabriela Mistrals digte, og det gav stødet til hendes gennembrudsværk 1953: 10 s/h illustrationer til "Danseviser". Hun var på det tidspunkt forelsket i en ung filosof, og hun gav ham billederne efterhånden som de blev færdige. Han havde meget høje tanker om sig selv og var iøvrigt en rød klud for Gentoftehjemmet. Gabriela Mistralillustrationerne blev til under et stærkt indre pres og betød med deres frit fabulerende billedsprog en frigørelse fra akademismen ("Aksel'ismen"). Aldrig senere har hun arbejdet så frit. Hun fortsatte denne modernistiske linie med andre Mistral-inspirerede træsnit: "Farvel" og "Ballade I & II" i 1954. Samme år havde hun sin første separatudstilling, det var hos Clausen i Toldbodgade. Samtidig fortsatte hun med at lave en række naturalistiske bestillingsarbejder bl.a. til Politikens Magasin.

30 okt 1954 giftede hun sig med Carl Henry Beckmann. Han var arkitekt, og de havde mødt hinanden på et akademibal. Brylluppet stod i al stilhed på Gentofte Rådhus. Først boede de i lejligheder på Hovmestervej og Tingskrivervej på Bispebjerg. Det var et chok for hende at blive buret inde i små rum, hun der var vant til de frie forhold og kammeratskabet på Akademiet. Hendes billeder fra disse år er strenge modernistiske arbejder med inspiration fra bl.a. Paul la Cour og Gabriela Mistral. De sidste blev til en hel serie med motiver fra "Mødrenes sange" fra 1958. Hun skar træet bort, så der kun blev sorte streger tilbage i de meget åbne billeder. Arbejdet med dem var hendes åndehul mellem børnepasning og husmoderpligter, og de betegner et af højdepunkterne i hendes kunst. 1958 købte de hus på Aprilvej i Mørkhøj, og her voksede de tre børn op. De var kommet trip-trap-træsko, og Helle havde en ung pige til at se efter dem, mens hun lavede sine træsnit på loftet. Samme år var hun gæst hos kunstnersammenslutningen "Koloristerne", og 1959 blev hun medlem. Her hun har udstillet årligt lige siden. 1961 havde hun igen en separatudstilling hos Clausen i Toldbodgade med en serie store s/h træsnit efter Lorcas "Blodbryllup". - Det var ikke en udstilling, der sagde far noget. "Ja, det er jo meget nydeligt", var hans eneste kommentar - til Helles fortrydelse.
C. H. var direktør for et elementbyggeselskab og var stærkt optaget, mens Helle passede børnene og lavede sine træsnit. Hendes ryg og arme kunne ikke klare det hårde snittearbejde, så hun brugte i en periode en boremaskine hvad der gav hendes billeder fra den tid en særlig diffus karakter. Senere kom hun ind på at save stykker ud af krydsfiner og lime dem fast på møbelplader. Det var en teknik, hun selv udviklede, og som ligger bag de følgende mange års store farvetræsnit. Det var især dem, hun blev kendt for.
De havde 1969 købt hus på Chr. Winthersvej ved Lyngby sø. Somrene tilbragte de fra 1959 på "Bondegården" i Vigsø eller senere i "Åhuset" ved Ålestrup på Hobrokanten. Begge gårde stod dog tomme de sidste år. I 1997 solgte C. H. Ålestruphuset, og Helle satte Bondegården blev til salg samme år.
Efter at være blevet separeret i 1978 flyttede Helle en kort tid ind i "Dueslaget" hos os i Amaliegade, mens C. H. beholdt Chr. Winthersvej. Bodelingen gjorde det økonomisk muligt for hende at klare sig som fuldtidskunstner med bil og sommergård. 1979 fik hun lejlighed i Gernersgade 1 med udsigt til Nyboder, og han flyttede efter 10 år på Chr. Winthersvej til Menton i Provence hvor han i årevis byggede på sit hus der. Det blev færdigt 1996. Sønnen Laurids som har stået for meget af byggearbejdet har købt og ombygget et hus på nabogrunden. Gertrud og Thomas har overtaget huset på Chr. Winthersvej. I periode fra 1981-87 kom Helle sammen med arkitekten Ib Lydholm. Han havde hus og tegnestue i Thisted, men de kunne være sammen på Bondegården om sommeren, og så kom han jævnligt på besøg hos hende om vinteren i København. Han formidlede flere større udsmykningsopgaver til hende, bl.a. af Gimsing Kirke, som han havde restaureret. Det var et næsten uovervindeligt slag for hende, da han brød forholdet og giftede sig med en anden. De havde ellers set frem til, at han skulle flytte til Kbh. hvor de kunne bo sammen når han blev pensioneret. Efter at han er blevet enkemand, har de fra 2006 igen dannet par.
1993 flyttede Helle ud til Hjortekær i et af Ulrika Marcens kunstnerhuse på Gadevangen 12 B. Det var arven efter vore forældre der gjorde det muligt for hende at købe og ombygge huset. Hun sidder gældfrit i det, men indtægterne flyder ikke som tidligere. Hun har måttet opgive træsnittene på grund af smerter i armene. Men hun sluttede flot med 10 store træsnit til Brorsons digt: "Op al den ting" (samme motiver som pulpiturbillederne fra Gimsing kirke), de blev udstillet på en separatudstilling hos Trap på Vesterbrogade. Kæmpetræsnittet "Paradisets have" fra 1993 er et af de sidste hun har lavet. Siden da har hun tegnet og

malet istedet. Og i 1998 udstillede hun en serie collager med motiver fra Højsangen.
2007 havde hun i anledning af sin 80 års fødselsdag en stor retrospektiv udstilling på Silkeborg Bad. Jeg talte ved åbningen:

Min tale ved åbningen af Helles udstilling på Kunstcentret Silkeborg Bad 27/1 2007
Constable: "painting is but another name for feeling".
Tak for indbydelsen til at sige nogle ord her ved åbningen af Helle Thorborgs store 80-års fødselsdagsudstilling.
Jeg må straks bryde sammen og tilstå, at jeg hverken er kunstner eller kunstkritiker. Jeg er så at sige født til æren. Jeg er nemlig Helles 15 år yngre bror. Vi er vokset op i samme hjem, men med den forskel, at mens Helle måtte kæmpe sig vej til kunsten i det temmelig kunstfremmede miljø, voksede jeg op med hendes kunst. Jeg har fra teenageårene haft hendes billeder på mine vægge, og jeg føler mig først rigtig hjemme et nyt sted, når de er kommet på deres rette plads.
Helles kunst er mangesidig. Den er blevet til gennem et langt liv fra efterkrigstiden til nu, og det er muligt at skelne mellem en række faser i denne udvikling. Desuden har hun arbejdet i mange genrer - foruden træsnit med tegninger, malerier, collager, litografier, skulptur. Hun har illustreret bøger og har udsmykket en kirke og flere gavle. Men gennem alle disse udviklingstrin og i de kunstneriske udtryksformers mangfoldighed er der et umiskendeligt fælles præg af Helles kunstnerpersonlighed. - Og det et præg der har rødder tilbage til Grafisk skole i årene omkring 1950. Men først kom tegneriet.
Helle har altid tegnet. Vores mor skrev dagbog til sine børn. Allerede i 1933, da Helle endnu gik i børnehave, skrev hun:
"Jeg gad vide, om Helle ikke har lidt Tegnetalent, hendes Fabrikationer i den Retning kunde godt tyde paa det. Det er mærkeligt at tænke paa, hvad der slumrer i saadanne smaa Mennesker."
I 1944 var Helle færdig med skolen og hjalp til i en børnehave. Mor skrev i dagbogen:
"30-3 var Kunstmaler Rannow herude for at se Helles Tegninger. Helle vil saa gerne tegne hos ham, naar hun holder op med Børnehaven, og vi vilde gerne høre hans Dom. Han var meget imponeret over hendes Modeltegninger, han sagde, at hans egne første havde ikke været saa gode som hendes, men han var ikke imponeret over hendes frie Tegninger , saa han mente ikke, hun vilde egne sig til at blive Illustrator. Tegning er det eneste, hun har Lyst til rigtig, saa vi ved ikke rigtig, hvad vi skal gøre med hende
Det var rigtigt set. Helles kunst har dybe rødder i iagttagelsestegningen.
Men i øvrigt var det på det tidspunkt for sent "at gøre noget med hende". Vejen gik over "Akademiet for fri og merkantil Kunst" hos Gunnar Aagaard Andersen som var elev af Axel Jørgensen. Han åbnede hendes øjne for den rene form. Så fulgte en bidende kold krigsvinter hos Robert Askou-Jensen på det uopvarmede Glyptotek med tegneøvelser, før hun i 1946 blev optaget på Akademiet.
Jeg har tit undret mig over, at så mange kunstnere er kommet fra fuldstændig kunstfremmede miljøer. Nogle mennesker må være født med en ubændig trang til at give deres følelser visuelt udtryk i form og farve. Det er som mælkebøtter der bryder op gennem asfalten.
Så kunstfremmed var vores hjem trods alt ikke. Det var et godt og borgerligt- akademisk Gentoftehjem, og der var skam også billeder på væggene. Vores forældre glædede sig over deres børns talenter og fremskridt. De hjalp med lektier, og vores mor satte teaterstykke op med dem. Hun og Helle var livet igennem tæt forbundne.
Men ukompliceret var det alligevel ikke. Helle var den førstefødte og eneste pige. Hun elskede at udtrykke sig, hvad enten det var i dans, teater, digte/prosa eller - altså - tegning. Hverdagens trummerum var hende aldrig nok. Og se, det var jo fint som barneleg og fritidssysler, men det var nok ikke noget man som voksen kunne leve af. Så hendes voksende engagement i den retning kunne med tiden give anledning rynkede bryn hos en pligtopfyldende og arbejdsom far og såmænd også hos en travl husmor der fornuftigvis mente, at sådan en halvvoksen pige skulle lære husholdning - og i øvrigt være til hjælp i huset i stedet for at sidde og tegne dagen lang. Det var noget andet med drengene, de skulle jo læse. Helle kom både ud som pige i huset og var au pair i Schweiz på den konto.
Hun levede i to verdener. Der var hjemmets, og så var der Akademiet med Grafisk skole og det frie kunstnerliv i kammeraternes kreds. Det var temmelig uforligelige størrelser. "Mors pige" var kommet ind i en altopslugende og ganske anderledes fri og spændende verden. Og hun måtte i stigende grad sande hvad Karen Blixen havde skrevet i et brev om sin mors familie: *"Alt det jeg bedst kunne lide hos mig selv, kunne de slet ikke lide."*
Tiden på Grafisk skole var de formative år i Helles udvikling. Hun lærte at bygge en rumlig figur op på en todimensional flade, at forstå mellemrummenes betydning og meget andet som havde med form at gøre. Det var skulpturel tegning uden skygger eller smægtende linier.
Og samtidig indgik hun i et inspirerende arbejdsfællesskab med kammerater og med forbilledlige lærerpersonligheder som Axel Jørgensen og Holger J. Jensen. Hun har skrevet om det i sin netop udkomne

jubilæumsbog. Det var en imponerende generation af modernistiske grafikere der udgik fra Axel Jørgensens skole i de år.
Hun var også på flere akademirejser. Europa var igen åbent efter krigsårene. Den vigtigste gik til Spanien hvor hun oplevede lyset og den storslåede natur, samtidig med at hun tog stærke indtryk af den noget ældre malerkammerat Frank Rubin. Meget af tiden rejste de alene sammen. Han arbejdede selv anderledes frit og påvirkede hende i den retning.
Ved hjemkomsten sprang hun for alvor ud som kunstner. En kammerat havde givet hende en digtsamling af den chilenske digter, Gabriela Mistral. Det forløste nye dimensioner i hendes vidt åbne og modtagelige sind. Det blev til 10 illustrationer til *"Danseviser"*, sort hvide, skåret i de træsorter hun kunne få fat i, bl.a. det genstridige fyrretræ hvor træets årer udnyttedes som baggrund for de dansende skikkelser.
Gabriela Mistral-illustrationerne blev til under et stærkt indre pres, og de betød med deres frit fabulerende billedsprog en frigørelse fra akademismen - "aksel'ismen" kaldte de den. Hverken før eller siden har hun arbejdet så frit. Hun fortsatte denne modernistiske linie med andre Mistral-inspirerede træsnit med billeder som "*Farvel*" og "*Ballade I & II*" i 1954. Samme år havde hun sin første separatudstilling. Det var hos Clausen i Toldbodgade. Men samtidig fortsatte hun med at lave naturalistiske bestillingsarbejder bl.a. til "Politikens Magasin".
Jeg har heftet mig ved denne gennembrudstid i Helles kunstnerkarriere. Den blev bestemmende for hende. Den spanske inspiration fortsatte i de følgende år hvor hun også giftede sig og fik børn. Det var et chok for hende at blive buret inde i små rum, hun der var vant til de frie forhold og kammeratskabet på Akademiet. Hendes billeder fra disse år er strenge modernistiske arbejder med inspiration fra bl.a. Paul la Cour og - igen - Gabriela Mistral. De sidste blev til en hel serie med motiver fra *"Mødrenes sange".* Hun skar træet bort, så der kun blev fine sorte streger tilbage i de meget åbne billeder. Arbejdet med dem var hendes åndehul mellem børnepasning og husmoderpligter, og jeg synes de betegner et af højdepunkterne i hendes kunst. De havde titler fra digtene: "*Min krop er som en Amfora*" eller "*For jeg sidder i denne stilhed, i denne ro og væver en krop*" eller "*Men du fyldte mig således*".
Udgangspunktet var en radering fra akademitiden af en kvindetorso. Helle udkrystalliserede torsoens spændte linjer i en abstraktionsproces, så forlægget for den uindviede måtte fortone sig i rent abstrakte billeder.
Senere var inspirationskilden den spanske digter Garcia Lorca. Der var prægtige farvetræsnit til *"Blomsternes sprog*". Og i 1961 fyldte hun Clausens Kunsthandel med en serie af store, vilde, sort/hvide træsnit med inspiration af hans digtdrama *"Blodbryllup"*. Det var en kraftpræstation. Et af mine yndlingsbilleder er *"Vuggesang": "Sov barnlil, jeg synger om den store hest, som ikke ville drikke. Sort er vandet, rinder under breddens grene… Ingen ved, min lille, alt hvad vandet gemmer med sit slæb, det brede, i sit grønne kammer."*
Vores far besøgte pligtskyldigst udstillingen og udtalte efter en hurtig gennemgang, at *"det ser jo nydeligt ud"*. Det var en stor skuffelse for Helle. - Nu kan I jo selv se billederne. - Og mon ikke I kan forstå både ham og hende? Som datter kunne hun med rette have forventet en større forståelsesindsats fra hans side. Men det *var* store krav hun stillede.
Nogle af de efterfølgende billeder havde en farve foruden det sorte og hvide og tidstypiske nøgne titler som: "*Vækster i gult", "Figur i blåt*".
Fødslen af barn nr. tre var hårdt for moderens ryg. Hun kunne ikke klare det hårde snittearbejde. Men nøden lærer nøgen kvinde at spinde. Hun fik fat i et fræsebor, og så gik det igen løs. Det gav billedfelterne en diffus kant, men det blev så et nyt kunstnerisk virkemiddel i en periode fra midten af 60erne.
Familien havde i 1960 købt en gammel gård til sommerbolig ved Vigsø, nær Hanstholm. Der var al den vide og vilde natur som kunstnersindet tragtede efter. Sommer efter sommer sad Helle her med farvekridt, olie- eller akvarelfarver. Motiverne kunne være "Vilhelms bakke", tyskerbunkers, grundens vækster eller vraggods på stranden. Vi lægfolk kunne jo nok synes, at Helles farveoplevelse var temmelig livlig, men hun fastholdt, at hun malede det hun så. *"Prøv at se forskellen på de grønne farver derovre. Den kontrast kan jeg kun få frem ved at bruge komplementærfarven rød",* forklarede hun. Og så blev vi så meget klogere på de kunstneriske virkemidler.
Hjemme i København var disse sommerbilleder udgangspunkt for vinterens store abstrakte træsnit. Hun savede nu stykker ud af krydsfiner som brikker til et puslespil og limede dem fast på møbelplader. Hver farve skulle have sin egen plade, og det var et krav til det færdigtrykte billede, at hver plade i sig selv skulle være et harmonisk kunstværk. Det var en teknik, hun selv udviklede, og som ligger bag de følgende mange års store farvetræsnit, som *"Den som danser"* fra 1972, hvor hele scenen så at sige drejer omkring en lille figur til højre i det gyldne snit - et af mine yndlingsbilleder. Det er de billeder hun især er blevet kendt for.
Helle Thorborg var nu en anerkendt og etableret kunstner. Siden 1958 havde hun årligt udstillet på *"Koloristerne"* i Den Fries bygning overfor Østerport Station. Hun fik kunstnerlegater og var på

inspirationsrejser til fjerne og ofte vanskeligt tilgængelige egne.
Men for naboerne ved Lyngby sø og som børnenes mor var hun kendt som Fru Beckmann. De to verdener var der stadig, men hun færdedes hjemmevant i dem begge.
På en Koloristudstilling i 1977 havde hun en række træcollager og skulpturer af papmaché spændt ud over ståltråd. Nogle af mine venner som ikke kendte til Helles privatliv, men som plejede at gæste Koloristerne var bestyrtede: *"Hvad er der dog sket med Helle?"* Jo, der var ganske rigtigt opbrud i hendes liv. Hun flyttede året efter hjemmefra til Gernersgade ved Nyboder, og det gav sig i en periode udslag i hendes kunst som vild ekspressivitet. Dåserne på billederne fra stranden fik også et ordentligt tryk seksten - se træsnittet *"Rundt på gulvet"*. - Men det, at der er følelser med, gælder i øvrigt alle Helles billeder. De er abstrakte former, men samtidig udtrykker de - sammen med de sigende titler - en sindstilstand.
I 80erne kom menneskeskikkelserne tilbage i hendes kunst som f.eks. i Otto Sigvaldi-illustrationerne. Hun tog også Gabriela Mistral op for mindst fjerde gang, denne gang som illustrationer til Per Sibasts oversættelse af digtene.
Et af de billeder jeg holder mest af fra denne periode er imidlertid det mærkeligt drømmeagtige *"Havfrue"* fra 1986. Billedet har sit udspring i en akvarel med motiv af en havareret fiskerbøje med en hale af tang efter sig, men det har fået sit eget ubestemmelige liv. Ellers vil jeg fremhæve det monumentale *"Menneskeskov"* og det poetiske *"Drømmen"* begge fra 1989.
Det er ikke sådan, at disse senere billeder er mindre formstrenge end 60ernes og 70ernes abstrakte kompositioner, men de er lettere tilgængelige for den umiddelbare følelse.
I 1993 måtte Helle opgive træsnittene på grund af smerter i armene. Men hun sluttede flot med 10 store træsnit til Brorsons digt: *"Op al den ting"* (det er de samme motiver som i pulpiturbillederne i Gimsing kirke), de blev udstillet på en separatudstilling hos Trap på Vesterbrogade. Kæmpetræsnittet *"Paradisets have"* fra 1993 er et af de sidste, hun har lavet.
Siden da har hun tegnet og malet i stedet. Og i 1998 udstillede hun den serie collager af indfarvede og afrevne silkepapirstumper med motiver fra Højsangen som I kan se på udstillingen her. Mens en række illustrationer til digtsamlingen *"Dronningeporten"* af Pia Tafdrup vil kunne ses på Koloristerne i februar.
Andre motiver er fra haven i Hjortekær hvor hun nu bor i Ulrika Marcens kunstnerby eller fra Sydfrankrig. Men altid med et naturalistisk udspring og med motivet tæt foran sig. Helle har livet igennem og med stram arbejdsdisciplin øvet tegnefærdigheden.
Hun er og bliver et poetisk øjemenneske. Der er *sind* i hendes billeder.
Nu hvor hun fylder 80, er hun en af de sidste udøvende kunstnere af den formation af modernister som havde deres gang på Grafisk skole i efterkrigstiden. En gruppe som talte navne som Reider Magnus (1896-1968), Frank Rubin (1918-90), Rasmus Nellemann (1923-2004), Richard Winther (1926-2008) og Seppo Mattinen (1930-).
Andre markante grafikere fra den tid: Marcel Rasmussen (1913-64), Dan Sterup-Hansen (1918-1995), Jane Muus (1919-), Palle Nielsen (1920-2000) og hans kone Elsa Nielsen (1923-), Svend Wiig Hansen (1922-97), Eigil Wendt (1922-99) og Herman Stilling (1925-96). En markant og højt kvalificeret formation i dansk kunst. Hun har skrevet om dem i sine kunsterindringer.
Fotograf, Suste Bonnén, har for tiden en udstilling af kunstnerportrætter på det Nationalhistoriske Museum på Frederiksborg Slot. *"De seje"* kalder hun den. Det er de professionelle kunstnere der bag om al nutidens kunsthurlumhej og trods skiftende interesse fra offentligheden igennem et langt liv har arbejdet støt og roligt med at udvikle deres eget formsprog. De har gennemgået arbejdsmæssige og personlige kriser og er kommet igennem dem med deres kunstneriske integritet i behold.
Hendes tekst til den stod for nylig trykt i Berlingske søndagstillæg 10/12. Den er illustreret med et helsides fotografisk portræt af - Helle Thorborg.

Om Helle

- Hun blev uddannet ved kunstakademiet 1946-1954 på Charlottenborg, København.
- Hun arbejdede som billedkunstner.

Helle blev gift med **Carl Henry Beckmann,** søn af **Aage Thorvald Simon Beckmann** og **Anne Leonora Metha Russow,** den 30 Okt. 1954 på Gentofte Rådhus. Ægteskabet endte med skilsmisse separeret 1978. Carl er født den 19 Jan. 1926 i Miami, Florida. Deres børn: **Gertrud, Laurids Reider** og **Marius "Bobo"**.

Parnotater: C.H. og Helle blev efter lang tids seperation omsider skilt i dec. 1999. Gift med Constance, som har været ansat i udenrigsministeriet, 6/4 2004.

Om Carl

- Han tog eksamen fra arkitekt m.a.a. Den 1950 på Charlottenborg, København.
- Han var ansat hos køkkenarkitekt 1950 i Fællesforeningen Af Alm. Nyttige Boligselskaber.
- Han var ansat hos adm. Direktør 1968-1983 i A/S Danalea.
- Han gik på pension 1983 i Menton, Frankrig.

Gertrud Beckmann er født den 21 Jun. 1956 på Bispebjerg og blev døbt den 30 Dec. 1956 i Tagensbokirken.

Notater: Hun var Lollands Højskole, og her mødte hun Thomas. Først boede de i Kbh. på værkstedsloft.
1981 boede de i Åhuset i Ålestrup på Hobrokanten.
1 okt 1982 lejede de hus i Gl. Holte. Gertrud tog en 3 årig uddannelse på Håndarbejdets Fremme i Bredgade.
Sammen med et par kolleger oprettede hun tekstilskolen, Loco, i Nrd. Frihavnsgade, men den måtte gå ind i 1996.
Desuden underviste hun på en af Håndarbejdets Fremmes skoler i Gl.Holte.
1997 blev hun ansat på Håndarbejdets Fremme i Bredgade. Nedskæringerne i tekstiluddannelserne og akademiseringen af dem førte til mange afskedigelser, men hun kunne fortsætte - blot skulle hun tage en akademisk grad på universitetet. Det gjorde hun så og skrev speciale om renæssancens dragter. Fra okt. 2002 ansat som lektor på Håndarbejdets Fremme hvor hun længe har undervist.

Om Gertrud

- Hun blev uddannet ved Håndarbejdets Fremmes seminarium, Kbh.
- Hun arbejdede som tekstillærer på Loco i Kbh..
- Hun var ansat hos fra 2002 lektor på Håndarbejdets Fremme 1997 i Kbh..

Gertrud blev gift med **Thomas Esbo,** søn af **Vagn Esbo** og **Bodil,** den 14 Mar. 1993. Thomas er født den 7 Apr. 1953. Thomas kaldes også Thomas Kåre Esbo. Deres børn: **Torkil** og **Ida**.

Om Thomas

- Han blev uddannet ved kunsthåndværkerskolen 1986 1986 i København.
- Han arbejdede som møbeldesigner.
- Han var ansat hos Dsb.
- Han var ansat hos Bonde & Graves.
- Han arbejdede som free lance møbeldesigner i Kgs. Lyngby.

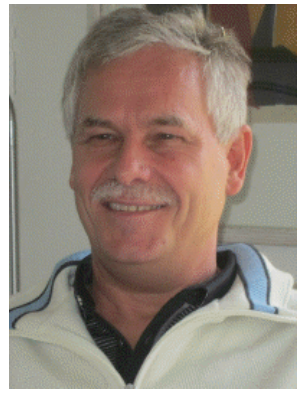

Laurids Reider Beckmann er født den 16 Nov. 1957 på Bispebjerg og blev døbt den 18 Maj 1958. Laurids kaldes også Laurids Beckmann.

Notater: Helles tale til Laurids ved hans 50-års fødselsdagsfest nov. 2007:

Her sidder måske nogen og tænker. Hvordan er det at være mor til Laurids?
Dertil vil jeg svare: Det er dejligt at være mor til en lille dreng, og til en voksen søn, helt fantastisk
Tit og ofte bekymrende, men først og fremmest dejligt.
Laurids rummer så meget af både det ene og det andet. Det er svært at karakterisere ham. Han er bare Laurids, og det har han været fra den dag han begyndte at færdes i verden og nysgerrigt tog den i besiddelse.
Min lille dreng var meget stille. I sammenligning med sin storesøster, der kunne holde én beskæftiget dagen lang, gik han lisså stille rundt i vores lillebitte have på Bondehavevej i Bagsværd, hvor vi boede indtil Bobo blev født, og undersøgte blomsterne ved at pille dem fra hinanden og smage på dem og på jorden, så han kom ind lykkeligt beskidt som en rigtig grisebasse.

Det gik langsom med at tale, men da han først fik talens brug, stod munden ikke på ham. En gang, han var anbragt hos Farmor og hendes søster på Ørnevej, lød det i telefonen: Hvor den dreng dog snakker. Vi er en besvimelse nær. Han havde sagt: "Hvorfor ser du så sur ud, dit gamle fjæs."
Ja, fræk er han også. En sætning som: "Er det dig, dit gamle fugleskræmsel", tager jeg som en kompliment, for det er sagt med et glimt i øjet. For ham og børnene er jeg "klatmaleren" Det er godt nok..

Fingrene gik på ham. Alt, hvad han fik i hænderne skulle undersøges og pilles fra hinanden, ure, lommelygter. Pludselig lå min støvsuger skilt ad i en masse små dele på gulvet, eller da han satte den nye vaskemaskine i gang uden vand i. Og jeg skældte ud. Og fortrød. Skældte jeg for meget ud? "Det skal du ikke bekymre dig om, Mor, sagde Laurids. "Jeg lader det gå ind ad det ene øre og ud ad det andet."
En gang var vi oppe på vaskeriet, da han snoede sig ud af klapvognen, smuttede under disken og slog lynhurtigt tasterne ned på kasseapparatet. Vaskemanden tog det pænt. "Det er bedre end hvis han sad lam i en kørestol", sagde han, og det måtte jeg give ham ret i.

Aprilvej. Det var der, det hele skete. Dér I blev lukket ud om morgenen og fandt sammen med alle de andre unger på vejen. Børnehave fandtes måske nok, men ikke for os, der var hjemmegående, heller ikke selvom man havde et arbejde, man meget gerne ville passe. Det passede man, når der var tid til det, det vil sige, når man et par timer blev aflastet ved at betale en for at overtage menagen.
Jette og Alice og Else og Jenny og Bente og hvad de hed de unge piger. Men først havde vi Jytte, ja Jytte var en herlig pige, brugsuddelerens datter fra Morup Mølle, hun boede hos os, mens jeg ventede Bobo, og hun elskede Laurids, og var hos os i to omgange.
I legede jeres hjemmelavede lege. Det blandede jeg mig ikke i. Jeg legede med mig selv på loftet, der var mit værksted, hvorfra jeg hørte jer i det fjerne og kun dukkede op, når der var skrig og skrål. Men for det meste klarede I ærterne selv, og hvad I egentlig foretog jer, blev jeg aldrig klar over. Af og til var der bandekrig med rødderne fra Nissumvej, så gik I til angreb med kæppe.

Engang holdt I udsalg af alt det ramponerede legetøj fra legetøjsbænken, soldater uden hoveder, biler med 3 hjul osv. Råbet TOMBOLA gjaldede ud over Aprilvej, og jeg tror, I indkasserede et par

25ører. Huset blev mere og mere ramponeret, det var omsonst at prøve at reparere på det. Det var til for jeres skyld. Hver aften gik jeg rundt med en kurv og samlede op, hvad Í i dagens løb havde smidt ud af vinduerne. …
Du var den, der styrede. Den, der råbte "Tænd og Sluk," når Gertrud sad inde i radioen og sang og engang imellem glemte at holde op. "Jeg sagde 'Sluk'", råbte du. Og den, der dirigerede Bobo og fik ham til at udføre dine ordrer.

Skoletiden. "Jeg forstår ikke, hvordan man kan TVINGE børn til at gå i skole". Tvang har aldrig været noget for dig. Når du kedede dig for meget, lagde du dig på bageste bænk i klassen. Det var din lykke, at din lærer, Spæt, tog dig med til sit nye job på Den lille Skole. Du lærte at tromme og spille efter gehør af Bernhard Christensen. Lilly klasselæreren var "dum som pap." Vi blev indkaldt til samtale. Hun havde en lang sort fletning ned ad ryggen. Hun sagde, at der var noget suspekt ved Laurids. Han luskede rundt på skolens loft. Og vi slog en latter op. Typisk Laurids, han skulle selvfølgelig undersøge loftet. Han kunne da ikke gå på en skole, som han ikke kendte alt om.

Du har altid været meget familieglad og du nærede omsorg for huset og vores ting. En dag under et voldsomt tordenvejr så jeg dig stå ude midt på græsplænen i øsende regn. "Hvad laver du derude, dreng?" råbte jeg. "Jeg står og passer på huset", svarede du.

Du passede også på mig. Jeg står på en stige og skruer en pære fast. "Gå ned, Mor. Lad mig. Det er bedre at jeg dør end at du gør det." Det var den vordende elektriker.

Bondegården ved Vesterhavet er nok noget af det bedste, vi har gjort for jer.
Den frie udfoldelse, At møde Uffe og famlien Jonassen. Ude i al slags vejr. Jeg ved, Laurids indsugede luften, blæsten, duftene. I sprang i klitterne og legede i bunkerne på stranden. Vilhelm, den gamle bonde var din fortrolige og gode ven.
Der var meget få begrænsninger. Ikke legetøj. Legtøjet var Uffes føl og Freddyhunden og den gamle traktor, I drønede rundt i over heden, og som hele tiden skulle have vand hældt på.

På Gunnar Jørgensens skole var du færdig med at dandere den. Der krævedes noget af dig, og det var en overraskelse og i grunden ganske sundt. Der var én, du havde respekt for. Hed han StoreP?
Ellers stod det slemt til med respekten. De fleste lærere var "nogen spader", og da du kom i lære, var du meget uheldig: Snydere og bedragere alle til hobe. Men du kunne bruge dine hænder, det har vi alle sammen haft glæde af. Mormor og Morfar ventede ligefrem med at få repareret deres ting, for det kunne Laurids jo ordne: Og din retfærdighedssans var ligeså stor som dit forretningstalent.

Men rende rundt som elektriker. Det var ikke dig. Du stilede efter noget mere. Og hver gang en ny idé tændtes, kunne du argumentere for den, så vi blev næsten hjernevaskede.

Da vi flyttede til Chr.Winthersvej blev der større råderum på hjemmebane med den store have, der blev trækplaster for hele omegnens store børn. Garagen fungerede som cykelværksted.
Du sled i det og reparerede kammeraternes cykler og høstede ikke guld på det. Du var vennernes ven.

Carl Henry har prøvet at rekonstruere en historie, der fortsatte dag efter dag: Jeg havde svært ved at følge med, men her kommer den efter Carl Henrys diktat:

´Laurids fik et gammelt fjernsyn, som ikke virkede, men ved noget pusleri fik han det til at gå et stykke tid. "Så ku´ det altså ikke mere", sagde han. Han pillede højtaleren ud og smed fjernsynet i containeren. Så handlede han med Gertrud, hun fik højtaleren, og han den gamle grammofon, som ikke duede, og som han endnu ikke havde "set" på. Det viste sig, at det bare var en tynd ledning, der var defekt, og som kunne loddes.
Frank var ejer af alle tiders racercykel, og den stod til salg, eftersom Frank havde fået knallert. Han blev belejret i flere dage, indtil han overtog grammofonen, som bare skulle loddes og pudses op, og Laurids fik i bytte: Racercyklen. "Den kan Laurids sagtens sælge for 300 kroner".

Tom har en knallert, som koster 400 kr., men som i hvert fald er 700 værd. Men Tom skal rejse et år, og Laurids trykkede prisen til 300 kr. Per vil købe racercyklen for 100 kr. plus en del tilbehør til en puk, som er "langt over 200 kr. værd", men derved ville knallerten jo ikke være hjemme, så i stedet har han byttet sig til knallertdelene D.v.s en knallert minus stel og motorhus og overvejer, om han

skal sælge disse ting for at få penge til knallerten.
"Nu skal du se, Far. Når jeg først har fået én Puk, så si´er folk: Nå, Laurids har fået knallert, og så vælter det ind med knallerter og dele til knallerter, og så går vi over til knallerter i stedet for cykler, for dem er der mange flere penge i."

Der er nu gået en måneds tid. Carl Henry købte knallerten, for at den skulle stå og vente på Laurids, til han bliver 15 d.16. november. Men så længe fik den ikke lov at stå, for der meldte sig en køber, der var villig til at give 700 kr. for den.

Nu købte Laurids en pladespiller for 375, og ½ dag efter solgte han den igen for 350 plus en minicykel.

Nu har han altså en cykel plus 400 kr. i tegnebogen foruden ½ knallert, som ved hjælp af lidt grejer og knofedt kan komme i stand til fødselsdagen.´

Ja, dá blev du 15. I dag bliver du 50, og dit handelstalent har ikke forladt dig. Jeg har for længst opgivet at følge med. Jeg elsker at høre din stemme i telefonen fra Lufthavnen eller via biltelefon på vej til eller fra Frankrig, mest elsker jeg det, når det er for hjemadgående. Jeg er ikke nogen ven af de tyske motorveje og undgår helst at tænke på, hvad der kunne ske af skrækkelige ting, men jeg fryder mig ved - for mit indre øje - at se din hjemkomst til kone og børn, som sikkert ikke har savnet dig, men som hver gang modtager dig fyrsteligt.

Vi er sikkert mange, der husker de drøje år på andensalen i Istedgade, hvor I levede i håbet om den strålende fremtid med penge, der kom strømmende. For os lød det som utopi og utroligt, at I kunne blive ved at tro på det. Laurids kæmpede sin egen kamp, byggede hus i Sydfrankrig og kom lidt efter lidt ind på det franske marked, og Astrid bakkede ham op. Kære kære Astrid, Hvad har du ikke måttet stå model til?! Virkeligheden er barsk, og det fik I at mærke, men utallige nedture har ikke kunnet slå jer ud. Midt idet hele erklærede Astrid frejdigt: Jeg vil have 4 børn!

Jeg tror i og for sig ikke, tilværelsen er blevet nemmere for jer. Drømmene er gået i opfyldelse, javist. I kører stadig jeres helt eget løb, og de fire sidder her og ta´r det hele som en selvfølge.

Tillykke med det alt sammen. Jeg krydser fingre for jer. Fremtiden er ikke sikret, det ved I så godt som nogen. Der skal stadig knokles, og der er mere end nogensinde brug for jeres indsats og optimisme, sammenhold og gensidig tolerance.
Mange hilsner fra Ib, som desværre er syg, så han kan ikke være her i dag, og tak fra mig, at jeg må være med til at fejre dig i dette storslåede arrangement. Tak fordi du altid har været mig en dejlig og inspirerende søn.

Jeg kan følge jer et lille stykke vej endnu, og vid: Jeres famlieliv vil altid stå øverst på min ønskeseddel.

Hellemor

Gertruds tale:

Jeg bliver indimellem spurgt om, jeg har søskende. Det er meget let at svare på. Jeg har to brødre. "Nåå hvordan er de", bliver der så spurgt? Nu bliver det først svært at svare. "Ligner de dig"? "NEJ, det tror jeg ikke".
Jeg trækker vejret dybt.
"Jeg starter med den ældste lillebror (den mindste må vente til han selv bliver 50)
Hvad skal jeg sige? Jeg kender ingen som ham. Han er alt på en gang. Han er MEGET svær at beskrive, det kan altså godt tage lang tid:

Han er vild
super large og gavmild
tændt af en brændende ild
og store visioner
om at tjene mange, MANGE millioner

Altid spræng fyldt af nye ideer
han hader at skifte babybleer
(øhh - mon der kommer fler´)
jeg er på nippet
til også at kalde ham sippet
Som sagt, fuld af initiativ
Han er følsom og sensitiv

Han har meget fantasi
men ejer også en rastløs energi
Enten er han fandenivoldsk og vild
eller også - død som en sild
Han kan ligne en hængt og forslået kat
efter en anstrengende værtshusnat
Ellers er han smuk, en flot fyr
optræder ofte i dyr
nålestribet habit
så er han fit
for fight
klar til makroner
går lige i flæsket på de største kanoner

Han kan alt
men, har for tiden valgt
at sælge brændeovne
det er ikke noget, man kommer til - sovende
eller ved at dovne
Han har altid knoklet hårdt
for at opnå magelighed og komfort
Han kæmper indædt for sin sag
og snakker *fanden* et øre af
I Hou har han nu grundlagt det kommende familie dynasti
knofedt, stædighed for vedvarende energi
Lad os skåle i kor
jeg er stolt af min bror

Han elsker at købe
alt fra elektrisk løbe-
hjul
til huse, dubbi ditter, og fremmed muld
Ska´ han købe *en* saks
køber han straks
ti
fordi
det enestående tilbud gjorde ham svag

Han var den kvikkeste af os tre
som far ofte sagde
om landets ministre, topfolk og boligspidser
alt det vrøvl og mange hvis´ser
det er den rene børnehave -
nej, Laurids har den gave
at fatte, hvad der skal til
det er kun et spørgsmål om tid, så vil
han bliver direktør
jo før
jo bedre, det stod lysende klart
fra den spæde start
han ku´ handle og regne den ud

og let erstatte Børge Olesen og lange Knud
Det lå i kortene, at han var født direktør
men først blev han dog elmontør

Det er ikke en vits
at Laurids
som barn blev kaldt lakrids
hvorfor - ja fordi
det var det eneste han ku´ lide

Han var musikalsk - har rytmesans
er… øhh *var* god til dans
han ku´ tromme mongo bongo og en enkelt mamba´
rumba og samba, samba
og jeg ka´
sige at det gik for-sig
når vi slog os løs med bossa
på klaver og tromme og sang
så var der virkelig ramasjang
på Chr. Winthersvej dengang
Vi hørte Jimmy Hendrix og *kvinde min*
med Larsen fra Gasolin
og husker du
årets klu
forårsfest på Den Lille Skole - jahhhh
somthing new from Africa

O lokku laaaa
dino masteti
tumira solo paradi
eldora, eldora
kikakkaviva solo paradi

Laurids var en mester på tromme, og havde selv lavet sin egen tromme af fire brædder - ca. 10 cm bredde, sømmet sammen til en kasse, hvorudover der så var udspændt et trommeskind.
Den havde en fantastisk god lyd, men det gjorde ret ondt i hænderne, når man slog på den i hjørnerne.
Nu er der jo ufattelig mange historier, der ikke kommer med her, nogen af dem er nok heller ikke egnet til dette selskab, men jeg tror også, at det er Bobo, der har den største indsigt i drengelivet i de glade 70ér.

Der gik nemlig nogle år, hvor vi ikke så meget til hinanden.
Vi skulle jo hver især ud og finde hver vores ståsted her i livet og ikke mindst vores respektive livsledsagere.
For Bobo og Laurids resulterede det jo i fundet disse to guldklumper og pragteksemplarer af et par kvinder - mine svigerinder - nemlig Conny og Astrid, der sidder her.
Men mine brødre var igennem et større sorteringsarbejde af kvindelige emner inden, der tog adskillige år, hvor jeg jo var lidt hurtigere og med sikker hånd valgte Thomas.

Laurids har altid vidst at, det ikke går uden en kvinde

og det er først med hende
Astrid
der er gudeskøn og vid
at der blev tid
til at tale om *det* med børn
vi andre havde for længst taget den tørn

Laurids var på det punkt lidt sen
men der kom 1,

der kom 2, der kom 3 og der kom 4
1 dreng og 3 piger
Helene, Thorbjørn, Signe og Klara
og de råber alle sammen FAAAR
Det er jo en gave
og han er stolt som en pave

Astrid er fuld af styrke og råsaft
(med det gode danske ord) besidder hun *sammenhængskraft*

Når Laurids fiser rundt som flue i flaske
og Thorbjørn li´ skal til at vaske
gulv med brændeovnsaske
Signe og Klare strides om dukketaske
og Helene hun vil klaske
rundt med ler
så træder Astrid i karakter
Hun kan et ord eller fler´
der vender skuden på ret køl igen
"så er det nok min fine ven"
nok er nok
og Laurids er jo ikke den store pædagog

"Hjemme hos os bander man ikke", forklarer Helene mig en dag,
"Vi siger i hvert fald undskyld bagefter"
"Jeg siger ikke undskyld" siger Klara " Nå hvorfor ikke" spørger jeg
"Jeg bander ikke"

I er en skør, dejlig, herlig familie og jeg savner Jer tit. Det klæder dig at have fået børn.
Skål for Laurids

Om Laurids

- Han blev uddannet ved elektrikersvend , merconom 1983.
- Han arbejdede som direktør, dansk-fransk.

Laurids blev gift med **Astrid Smith,** datter af **M. Smith** og **Tove,** den 20 Mar. 2004. Astrid er født den 28 Okt. 1966. Deres børn: **Helene, Thorbjørn, Clara** og **Signe**.

Parnotater: Gift 20/3 2004.

Om Astrid

- Hun blev uddannet ved cand. Merc., AUC.

Marius "Bobo" Beckmann er født den 4 Jul. 1959 i Mørkhøj og blev døbt den 29 Nov. 1959 i Bagsværd Kirke. Andre navne for Marius er Bobo, Ingvar Lauge og Navneforandring Til Marius Ingvar.

Om Marius

- Han blev uddannet ved tømrersvend 1983.
- Han var ansat hos pædagogmedhjælper.
- Han var ansat hos varmemester 1996.
- Han tog eksamen fra varmemester.

Marius blev gift med **Conny Baun Pedersen,** datter af **Valdemar Pedersen** og **Ellen Baun,** den 6 Sep. 1991 i Aalborg. Conny er født i 1958 i Skovsted Pr.Thisted. Deres børn: **Theresa Baun, Pernille Baun** og **Malene Baun**.

Om Conny

- Hun blev uddannet ved merconom.
- Hun var ansat hos afdelingsleder i forsikringsselskabet "Gruppeliv".

Helle havde et parforhold til **Ib Lydholm**, søn af **Carl Albert Lydholm** og **Ella Harriet Lilly Larsen**. Status for par: papirløst. Ib er født den 14 Sep. 1932 i Haderslev. Parret var barnløst.

Om Ib og Helle

- Parforhold: Ib Lydholm, 1981-1987.
- Parforhold: Ib Lydholm, 2006-.

Om Ib

- Han arbejdede som Arkitekt i Thisted.

Knud Thorborg blev født den 23 Sep. 1928 i Gentofte, blev døbt den 28 Okt. 1928 i Davidskirken (Fr. Balle), døde den 26 Maj 2015 i Elmevænget, Bagsværd i en alder af 86 år, og blev begravet den 2 Jun. 2015 i Lyngby Parkkirkegård. Årsagen til hans død var kræft.

Notater: Knud blev student fra Gentofte Statsskole 1947 og cand polyt 24 jan 1953 (svagstrøm). Efter af have været marinesoldat var han en tid ansat ved Lydteknisk laboratorium. Men ellers har han i hele sit arbejdsliv været tilknyttet højtalerfabrikken Peerless, opr. i Gladsakse, hvor han 1956-95 var leder af fabrikkens akustiske laboratorium. Jun 1995 trådte han tilbage, men fortsatte som konsulent med fast, reduceret arbejdstid indtil de amerikanske ejere lukkede firmaet pr. 29. okt. 2008. Et sideløbende job som udviklingskonsulent for en jysk højtalerfabrik "Scanspeak" fortsætter.

Knud og hans første kone, Ingrid, blev gift i Venedig 22 aug 1952. Hun var knap 19 år. Efter en tid i lejlighed på Hovmestervej 43,2 købte de 1953 et lille hus på Oldmarken i Bagsværd, hvor pigerne Vibeke og Lisbet blev født. 1958 købte de grund på Elmevænget 34 ved Bagsværd sø. Carl Henry tegnede huset, og 27 nov flyttede de ind. Men ægteskabet kom ud i en alvorlig krise omk. 1960, og efter en vanskelig

periode flyttede Ingrid - som i mellem tiden havde uddannet sig til socialrådgiver - i egen lejlighed, og den 19. feb 1969 blev de separeret. De to store piger blev hos Knud i Elmevænget, mens hun tog det yngste barn, Jakob, med sig. Det trak ud med den endelige skilsmisse, men i maj 1978 faldt den omsider på plads. Knuds anden kone, Monika, havde en tid været ung schweizerpige i huset, og hun havde der gjort en imponerende indsats for at holde hjemmet og børnene oppe under den ægteskabelige konflikt. I okt 1968 kom hun tilfældigt på besøg hos Knud på gennemrejse til Norge. De talte dybt sammen og blev enige om, at nu skulle det være de to. I apr 1969 kørte Knud med pigerne til Schweiz og hentede hende hjem til Elmevænget. Det blev til endnu to børn: Martin og Katrine. Efter skilsmissen med Ingrid kunne de omsider gifte sig 30 jun 1978.
Huset i Elmevænget, tæt ved Aldershvileparken og ned til Bagsværd sø, er i deres tid blevet et samlingssted for familien. De brød med gentoftehjemmets borgerlige normer ved at samle venner og familie ved langbordet i kælderen med paptallerkner og hjemmelavet vin og øl, mens Vibeke og Stig spillede op til dans bagefter på harmonika og violin. Flere af vore forældres mærkedage blev holdt på Slotspavillonen ved Aldershvileparken med efterfølgende nachspiel i Elmevænget, således guldbrylluppet 5. jun 1976. Selv fejrede Knud sin 70 års fødselsdag i den store stil på Sophienholm på den anden side af søen i okt 1998. For Solveig og Hjørdis har Elmevænget været et gæstfrit hjem i deres Københavnerliv. Navnlig har de årligt været inviteret sammen med den snævre familie til før-juleaften, inden familien drog på juleskiferie til Schweiz.

Knud er en hvid elefant indenfor lydelektronik. I maj 2007 holdt han foredrag i Wien om sit akustiske udviklingsarbejde, og han har i 2004 selv skrevet om det:

"HØJTTALERINDUSTRIEN I DANMARK
af Knud Thorborg, Danish Sound Technology.

Indledning.
Da "Dansk Akustisk Selskab" blev stiftet for 50 år siden, var jeg ansat på Professor Fritz Ingerslevs "Lydteknisk Laboratorium" på DTU - eller DTH, som det dengang hed. Efter i 1953 at have dimitteret som svagstrømsingeniør arbejdede jeg tre lærerige år på laboratoriet og var naturligvis selvskreven til at blive medlem af selskabet - og har været det siden. I 1956 fik jeg ansættelse på Peerless fabrikkerne, som i dag er en del af DST, Danish Sound Technology, som producerer nogle af verdens bedste højttalere i Videbæk i Jylland og i Karlslunde nær København, og hvor jeg stadig arbejder som "senior acoustical engineer".

Professor Ingerslev var i sin tid meget forstående, da jeg meddelte ham, at jeg søgte nye græsgange, han mente: "At det var sundt for de unge ingeniører at prøve kræfter i det private erhvervsliv nogle år". Det er altså blevet til foreløbig 48 meget spændende og ofte meget bevægede år - hvor jeg skiftevis blev en skattet medarbejder og "et nødvendigt onde" for skiftende ejere og direktører - og om ikke andet var med til at sikre en vis kontinuitet i udviklingen af firmaets produkter. (Efter at Peerless er fusioneret med Vifa og ScanSpeak i 2001 er den nuværende administrerende direktør, Tonni Birk Sørensen, nr. 10 i rækken).

Danmark som højttaler "Mekka".
Danske højttalere har været et begreb indenfor hi-fi-verdenen - i mere end en menneskealder. Besøger man hi-fi-shows, ligegyldigt hvor, vil man finde dansk fremstillede enheder. Ofte er de en anonym del af et højttalersystem, men lige så ofte en prestigefyldt feature for det udstillende firma, især hvis der anvendes de eksklusive højttalere fra ScanSpeak, Audio Technology eller Dynaudio. Der er en aura omkring disse produkter, og den høje pris bidrager til deres uomtvistelige image. Men kvantitativt har de vigtigste aktører været Vifa og Peerless. Jeg erindrer en amerikansk kunde, som besøgte Peerless og derefter skulle videre til kollegerne i Jylland, og som omtalte Danmark som højttalernes "Mekka". Hans pilgrimsrejse gik til Karlslunde og videre til Videbæk og Skanderborg - helst hvert år.

Når folk i almindelighed taler om højttalere, tænker de ikke så meget på enheder som på et højttaler "møbel", som indbefatter måske tre højttalerenheder foruden delefilter. Også højttalerbokse er en dansk specialitet. Vi har enhederne, og Danmark er i forvejen kendt for godt møbeldesign. Der er et godt miljø på vores læreanstalter for studerende, der er engagerede i lydgengivelsens problemer, og vi har Brüel & Kjær, som sætter normen for akustiske målinger. Alt dette har ført til succes ikke blot for enhedsfabrikanterne, men også for danske boksfabrikanter. Nævnes skal f. eks. B&O, Jamo, Avance, Dantax, Lydig, Prodex, Dali og Audiovector. Nogle af disse er i dag hedengangne, men har ydet deres bidrag, og af de tilbageværende bruger ikke alle kun - eller overhovedet ikke danske højttalere. Til bokse, især i den mere

populære klasse, importeres højttalere fra fjernøsten - og størstedelen eksporteres igen som færdige bokse - og bidrager med arbejdspladser og tilskud til betalingsbalancen. I forhold til landets størrelse har denne produktion og eksport gennem mange år været formidabel. Der kunne skrives meget om danske højttalerbokse, men i det følgende vil jeg indskrænke mig til enhedsfabrikkerne og deres absolut ikke helt kedelige historie.

Rids af højttalerindustriens historie i Danmark.
Gennem de 50 år, hvor "Dansk Akustisk Selskab" har eksisteret, har dansk højttalerindustri gennemgået en forrygende udvikling. Den har ikke kun budt på success´er, men også på udfordringer og nedture. Denne industri har alt i alt vist sig særdeles sejlivet og altid kommet op igen som proppen i vandet efter diverse tilbageslag. Den senere tids krise, den lave dollarkurs - og globaliseringen - Kinas voldsomme udvikling, ikke mindst på elektronik-, men også på højttaleområdet stiller os igen over for enormt store udfordringer. Er der en fremtid for danske højttalere??? Jeg vil senere give mit - subjektive - bud herpå.

Lad os gå tilbage og se, hvordan det hele startede. Det var ikke store firmaer, som i forvejen havde andre produkter på paletten, der havde succes med at lave højttalerenheder, og som hængte på gennem de mange omskiftelige år, men det var "græsrødder", som startede fra grunden. Peerless blev startet af Ejnar Skjold Petersen, en radiointeresseret tømrersvend, som i 1926 startede et postordrefirma med byggesæt til radioamatører, og Videbæk højttalerfabrik, i dag Vifa, startedes af N.C. Madsen, som havde en fortid i landbrugsmaskiner. De første højttalere lavede begge parter i begyndelsen af 30´erne. Derimod faldt nogle af de i forvejen etablerede firmaer fra som producenter af højttalere, da de havde mere givtige produkter at tjene deres penge på. Det gælder LK (i dag LK-NES), som var en af de første, som lavede højttalere, og det gælder B&O, som allerede i 1929 lavede deres "Højttaler D".

Senere kom ScanSpeak til, det var i 1969, da QSR, startet af Ejvind Skaaning i Århus startede fabrikation af egne enheder. Han havde opnået "best buy" i Comsumers Report i USA for en højttalerboks med norske Seas højttalere. Han startede egen fabrikation af højttalerenheder - efter at have "headhunted" folk fra samme Seas. De startede med at lave enheder, der svarede til dem, som firmaet tidligere havde købt, men som de angiveligt (af konkurrenceårsager??) ikke kunne få mere. ScanSpeak blev senere overtaget af Ortofon, som igen blev overtaget af amerikanere, som ikke havde den store interesse i højtalerfabrikken, og som de efter et par år lukkede ned. (Om ScanSpeak på det tidspunkt var solvent, strides der om). Folkene fra ScanSpeak lod sig ikke kue. Skaaning startede Sen-lab i Skanderborg, det der senere skulle blive til Dynaudio. Denne er i dag tysk ejet, først overtaget af et firma i Hamborg, som var fabrikkens vigtigste kunde, og som var ejet af Gerhardt Richter og Wilfred Ehrenholz. Sidstnævnte er eneejer i dag. Dynaudio producerer nu med ikke ringe succes højttalere som totalløsninger til bilfabrikker og til egne eksklusive bokse, men er ophørt med OEM produktion, mens Skaaning har startet en "high-end" højttalerproduktion i Stilling ved Skanderborg under navnet Audio Technology - enhederne hedder Flex Units. Andre ScanSpeak folk, heriblandt norske Ragnar Lian, startede produktion i Pandrup, igen under navnet ScanSpeak. Videbæk Højttalerfabrik var en tid lang (nærmere betegnet 1960 til1981) del af norske Seas, der lededes af Nørgaard Madsen, søn af N.C. Madsen - men blev derefter igen en selvstændig - og meget succesfuld virksomhed under navnet Vifa med Magnus Nesdam Madsen som direktør. ScanSpeak fabrikken i Pandrup brændte ned sidst i 80
erne og blev derefter købt af Vifa, som flyttede den først til Åbybro og siden til fabrikken i Videbæk. I 1998 fusionerede den endeligt med Vifa, som dog lod den bevare egen udvikling - og eksklusive profil. Tilbage i Pandrup finder vi Oskar Wrønding, en af de oprindelige ScanSpeak folk, som siden 1983 har fremstillet tweetere under navnet Hiquphon.

Peerless, som på det tidspunkt var en meget velkonsolideret virksomhed, blev i 1966 i forbindelse med generationsskifteproblemer købt af amerikanske EAD, som først erhvervede en andel på 80% og beholdt den ene af ejerne fabrikant T.M. Larsen som medejer og direktør, men et par år senere overtog de også hans andel, og med Per Staal, som direktør
indledtes en voldsom ekspansion, der førte til højttalerproduktion i USA nær Boston (PAL- Peerless Audio Leominster), Peerless India oprettedes 1977 som joint venture med blandet dansk og indisk kapital, og i Tyskland købtes Mikrophonenbau, som blev til Peerless-MB, som producerede højttalere, mikrofoner og hovedtelefoner. Dertil kom boksfabrikation hos Unison i Horsens, og man erhvervede en fabrik Bretton i Frankrig som springbræt til det franske marked. Fabrikken i Søborg, som man var flyttet til i 1956 udvidedes i flere omgange, og i alt beskæftigede man "world wide" over 1000 mennesker. EAD føjede de kendte boksproducenter KLH og Infinity til deres erhvervelser, og hele højttalerdivisionen styredes fra Søborg, uden for megen indblanding fra de amerikanske ejere.

Udskrift fra Legacy

Det hele gik godt i de glade 70
ere, men krisen i begyndelsen af 80´erne var nær ved at slå benene væk under foretagendet. Ekspansionen var sket alt for hurtigt. Også Seas fik krisen at mærke. Man havde bygget stort i Norge, netop inden krisen satte ind. Peerless følte sig endnu så stærk, at man indledte undersøgelse af muligheden for en overtagelse af Seas, men Corny Petersen, som førte forhandlingerne fandt, at man kun var interesseret i den danske del i Videbæk, som han anså for at være den sundeste del af virksomheden. Men snart måtte han erkende, at Peerless havde nok i sine egne problemer, og han blev den, der overtog styret og måtte rebe sejlene. Man solgte fabriksbygningen i Søborg til HNG i 1983 og flyttede til mindre forhold i Karlslunde, hvor man har holdt til siden. En formildende omstændighed var, at hvor man tidligere havde lavet alt selv, man støbte endog egne magneter, var man begyndt at outsource - i første omgang - ud over magneterne - jerndele til magnetsystemer og noget senere også chassiser, og man behøvede ikke så megen plads.

Corny Petersen forlod Peerless kort tid efter flytningen, og der fulgte en turbulent tid. EAD solgte sine aktier, og de udenlandske aktiviteter blev solgt fra eller lukket ned. Men så kom fabrikken igen i smult vande, købt i 1986 af JME - Jysk Murer Entreprise, hvor Corny Petersen i mellemtiden var blevet topchef. JME kom senere i vanskeligheder, og i 1990 erhvervedes Peerless af en gruppe danske investorer, som indsatte Niels Erik Kristensen som ny leder. I 1995 kom investeringsfirmaet DICO og Videbæk Højttalerfabrik Holding, (hvilken sidste i forvejen ejede aktierne i den nu danske fabrik Vifa, som jo i mellemtiden havde frigjort sig fra Seas) ind som nye aktionærer - Den fælles investor i de to foretagender var naturligvis interesseret i, at de skulle samarbejde i stedet for at konkurrere, og endelig skete fusionen mellem Vifa/ScanSpeak og Peerless i 2001 - og blev som nævnt til DST.

Også en krønike
Jeg vil nu berette lidt om den tid, hvor jeg begyndte min karriere hos Peerless. Det vil være bekendt fra "Krøniken", at der på den tid var omkring 25 fabrikker alene i Danmark, som lavede radio, og at man så småt var begyndt også med TV. De var - ligesom Peerless - vokset op i ly af beskyttende toldmure. De talte navne som B&O, Linnet &Laursen, Eltra, Bravour, To-R, Arena, RTC, Neutrofon for blot at nævne nogle af de mere kendte (men ikke nogen, der hed "Stella"). Peerless var hovedleverandør af højttalere til disse fabrikker og i øvrigt til en stor del af det øvrige skandinaviske marked. Den eneste hjemlige konkurrent var Videbæk højttalerfabrik, som nok havde fordelen af at ligge rimeligt tæt på B&O, men som i begyndelsen ikke spillede den helt store rolle. Efter sammenslutningen med Seas blev den dog mere følelig som konkurrent. Sinus i Sverige var trængt i defensiven af Peerless, som havde oprettet "Peerless AB", som salgskontor i Malmø.

I radioens barndom var radiomodtageren en teknisk udseende kasse med sorte knapper, og ved siden af eller oven på stod højttaleren. I mange år derefter var en særskilt højttaler en
umulig gammeldags ting, som man mente, at det ville være selvmord at prøve at relancere. Højttaleren skulle være indbygget, og det bagtil - akustisk set - åbne radiokabinet var - til trods for dets åbenlyse mangler - enerådende. I en artikel i "Populær Radio" harcelerede jeg over denne tingenes tilstand (at man blandt andet var mere interesseret i båndspredte kortbølgeområder, som ingen lyttede til - end til lydkvaliteten), men så blev jeg kaldt til orden af direktør Linnet, som mente, at jeg faldt den danske radioindustri i ryggen. To-R blev den første, som vovede at lave en FM radio uden indbyggede højttalere. Det blev startsignalet til højttalerboksindustrien - og high-fidelity begrebets sejrstogt i Danmark.

Nye modeller blev til på den måde, at teknikkerne lavede deres chassis og designeren et kabinet, og så skulle højttalerfabrikanten udfylde den plads, der blev til overs med den bedst mulige højttaler. Det medførte et stort behov for alle mulige - og en del umulige - størrelser højttalere, runde og ovale. Hver ny konstruktion krævede et utal af værktøjer. Peerless producerede af princip alle komponenter selv, foruden en del af de nødvendige værktøjer til deres fremstilling. Det tog et halvt års tid at få alt dette bragt til veje, før dagen oprandt, hvor man kunne fremstille den første prøve. Denne første prøve gav et godt fingerpeg om, hvorvidt projektet var lykkedes - selv om man selvfølgelig kunne finpudse og justere bagefter. Papirmembranen var det mest kritiske. Papiret males i en "Hollænder". Papir "pulpen" spædes op til en tynd suppe og suges gennem et oppresset net, hvorpå fibrene lægger sig og danner den ønskede membran. Denne tørres i en tunnelovn og blæses af nettet - og udsættes så for diverse efterbehandlinger.

Jeg husker en speciel aflang 3x12" højttaler, som, vi var enige om, var helt uacceptabel, da vi så de første prøver. Vi vedtog hurtigt at starte forfra med en ny membran, hvor vi mente at tage hensyn til svaghederne i den oprindelige. Dette forsinkede projektet nogle måneder, og den nye kom frem. Den viste sig helt håbløs. Vi gik tilbage til den oprindelige - og vi fandt, at den i sammenligning med konkurrenterne trods alt

var disse overlegen, og "støvsugermunstykket", som den blev kaldt, endte med at blive en "sællert".

Som første opgave på Peerless fik jeg lov til at prøve, om jeg kunne få en brugbar "conetweeter" ud af en lille 2" kommunikationshøjttaler, som man dengang havde på programmet. Det lykkedes, faktisk over forventning, at få et ret udmærket resultat frem, og "MT20HFC", som den kom til at hedde, blev vist på radioudstillingen i 1956 (hvor fjernsynet fik sit store gennembrud), og hvor vi havde bygget nogle monstre af demonstrationshøjttalere, hvori den indgik. Vi spillede Mussorgskys "Udstillingsbilleder" i stereo på en Tandberg båndoptager, og Erik Tuxen, daværende dirigent for radiosymfoniorkestret, lyttede med stor begejstring til.

Tiden var dog ret beset slet ikke moden endnu for sådan et produkt. Men så skete der det, at Linnet & Laursen manglede en fronthøjttaler til deres fjernsyn og fandt ud af, at der netop blev plads til vores lille tweeter. Det blev til en kick-start for dette produkt - et første års salg på, mener jeg at kunne huske, 25.000 stk. Den blev koblet ind gennem en 25 mF kondensator og skulle altså kunne spille rent ned under basresonansen. Det havde prøverne kunnet leve op til - og så blev det et krav. Det var en vigtig feature for et fjernsyn at have fronthøjttaler, men i dette tilfælde var ikke alle lige begejstrede. Det sagdes, at synkroniseringstonen (omkring 17kHz) stod ud af højttaleren "i en arms tykkelse" - for hvem der ellers kunne høre så høje frekvenser. Når folk klagede, klippede reparatøren ledningerne til højttaleren over - og alle var glade. Denne tweeter blev Peerless
største succes siden hen. Den blev solgt i millioner af eksemplarer, fremstillet ikke blot i Søborg (en tid lang af pladsmæssige
grunde i en særskilt afdeling i Herlev), men også i Leominster i USA og i Bombay. Af andre vigtige udviklinger i denne periode skal nævnes Dometweeteren KO10DT fra 1972, som var den første af slagsen, som ydede dette princip fuld retfærdighed, og som indtil for et par år siden forblev på programmet - indtil værktøjerne var slidt ned - og den blev besværlig at producere. Peerless var også først med varmefaste svingspoler på aluminiumhylstre.

Peerless
slogan var: "there is a Peerless speaker for every need". Man prøvede at dække alle behov for højttalere - for ikke at tvinge kunder i armene på konkurrenterne, som kunne rende med flere leverancer. Man havde desuden en række sideprodukter til specielle formål. Den største var en 15" "Kino" højttaler med sandstøbt støbejerns chassis og flere kg ringmagnet, dertil kom foldehorn til militæret og til brug for kaldeanlæg f. eks på skibe. "Skot" højttaleren, som var indkapslet til udendørs brug - og som var eksplosionssikret (godkendt til brug f. eks. på tankstationer), og "søjlehøjttalere" til foredragssale og klasseværelser udviklet i samarbejde med skoleradioen. Derudover en række konsument højttalere, såsom køkkenhøjttalere i plastic kabinetter, "hjørnehøjttaleren" til at hænge i det øvre hjørnet af en stue - en trekant baffle med tre højttalere. Mest kendt blandt publikum blev Peerless for sine højttalerkits til selvbyggere, som solgtes gennem grossisterne. Enhver skolelærer eller installatør kunne købe med rabat hos Schouboe, Radioparts eller Rudolf Schmidt, hvorimod de ikke kunne købe færdige bokse fra radiofabrikkerne. Hele salget foregik direkte fra grossisterne, og næppe et eksemplar blev solgt gennem radiohandlen, som de var tænkt til.

Omstilling til det liberaliserede marked.
Af de mange radiofabrikker fra "krøniketiden" er i dag kun B&O tilbage. B&O havde flere strenge at spille på, og man satsede meget klogt på moderne design. B&O spiller i dag en stor rolle for dansk akustik, idet man der - ligesom hos Brüel & Kjær - gør en stor indsats for dansk forskning indenfor området. Nedturen for radioindustrien skyldtes, at markedet blev mættet, og apparaterne udviste en holdbarhed, som man ikke havde regnet med. Dertil kom liberaliseringen og dermed øget konkurrence fra udlandet. Og så var der angiveligt kun tre af fjernsynsfabrikkerne, som overlevede overgangen til farvefjernsyn. Liberaliseringen blev en vigtig faktor for højttalerfabrikkerne, som måtte opgive deres monopolagtige stilling på et begrænset marked og nu skulle konkurrere med specialprodukter på verdensmarkedet. De danske højttalerfabrikker viste sig at være meget fleksible og klarede omstillingen med bravur. Højttalere til almindelige radioapparater og fjernsyn blev en proletariseret vare, som man måtte holde sig fra. De nye markeder var stereoanlæg, "high-fidelity", biler, specielt "aftermarket" og efterhånden "surround sound". Vifa/Seas og ScanSpeak satsede på indkøbte komponenter og blev store kunder hos Kurt Müller i Tyskland og fik støbte chassiser fra underleverandører, mens Peerless stædigt lavede det meste selv - i hvert fald de bevægelige dele og holdt sig til traditionelle pladechassiser, hvilket set i bakspejlet var en taktisk brøler...

Parløb mellem Vifa og Peerless

Som udviklingen gik, blev Vifa og Peerless hinandens værste konkurrenter globalt for markedet på kvalitetshøjttalere gennem en meget lang periode. Men udviklingsfolkene lærte hinanden at kende, og efterhånden følte de sig også i høj grad som et team, som pacede hinanden frem, og på kollegialt plan mødtes vi om fælles problemer og udvekslede erfaringer, derom mere senere. Firmaerne havde hver sin profil og havde - trods overlapninger - stort set hver sit kundesegment. De skiftedes til at bære "førertrøjen" - når den ene var oppe, var den anden nede, og til stadighed animerede konkurrencen begge parter til at forbedre produkterne og styrke danske højttaleres fælles gode image. Markedet var stort, og der var plads til begge.

Vifa havde de støbte chassiser i magnesium eller aluminium, som blev et "must" for den modebevidste kundekreds af "high-end" producenter, ganske særligt i USA, hvor man skabte sig et stort marked, og der blev efterhånden ansat en større stab af udviklingsingeniører til laboratoriet i Videbæk, som udover udviklingsarbejdet tog sig af at lave kundespecifikke enheder, også til mindre, men krævende kunder. Der blev bygget ny laboratoriebygning med to moderne, store lyddøde rum og gode målefaciliteter. Salget i USA blev hovedhjørnestenen, og Vifa oplevede en storhedstid - og lukrerede selvfølgelig, når rivalen var i vanskeligheder. Vifa blev også meget stærk på dometweetere, og opnåede et formidabelt renommé. Der lavedes mange med kundespecifikke frontplader - en praksis, som også blev taget op af Peerless.

Efter en langvarig svaghedsperiode rent økonomisk kom Peerless i JME perioden igen til kræfter. Det vigtigste, der skete var bygningen af et "wooferbånd", som blev bygget i samarbejde med Bosch, og hvor man på unik måde samlede højttalere både rationelt og på en fleksibel måde - det kunne meget hurtigt omstilles fra den ene type til den anden, således at man kunne køre selv små serier (ned til 200 stk.) rationelt og sikrede en høj og ensartet kvalitet. Chassiserne designede Peerless, men fik dem fremstillet hovedsageligt i Taiwan (senere i Kina). Det var rationelle og funktionelle pladechassiser. Men de tilfredsstillede ikke den del af markedet, som skulle have moderigtige støbte chassiser. Samlemetoden indebærer, at limen alle vegne flyder samtidigt, således at den tørrer op uden spændinger i ophænget af det bevægelige system (hvilket er den største svaghed ved den gammeldags måde at samle højttalere på), hvilket betyder, at man kan centrere svingspolen i en snæver luftspalte og opnå god effektivitet. Svingspole og membran og centreringsskive støbes sammen i varmefast og varmeisolerende tokomponent cement, som sikrer en høj powerhandling.

Peerless satsede meget på effektivt produktionsudstyr, der blev lavet samlemaskine til samling af magnetsystemer i samarbejde med Desitec i England, samlemaskine til membransamlinger (membrankant og membran) og sammen med Horsens firmaet Spino udvikledes et sofistikeret enmandsbetjent rundbord med ca. 20 stationer, hvorpå Peerless fremstiller den færdige "butterfly" med dome spole og terminaler lige til at klikke ind i en dometweeter, igen på meget rationel måde. Papirmembraner og vakuumformede polypropylenmembraner laver man selv. Det har været en del af Peerless image selv at lave sine membraner, og således råde over et produkt, som ikke kunne købes andre steder, især ikke de specialimprægnerede "soft" papirmembraner. I dag er Peerless den sidste i Danmark, som fremstiller papir af nye råvarer fra de svenske fabrikker. Det, der er tilbage af dansk papirindustri, er baseret på genbrugsmateriale.

Peerless udviklingsstab var i sammenligning med Vifa´s lille og faciliteterne beskedne. Man koncentrerede sig om at udvikle mere standardiserede højttalertyper, og bortset fra udviklingsarbejde, som lavedes i samarbejde med meget store kunder, indskrænkede kundetilpasningsarbejdet sig til "permutering" af standardkomponenter ("byggeklodser") og individuelt tilpassede svingspoler. Peerless gjorde hele tiden et stort nummer ud af måle- og kontroludstyret, og her havde man gennem årene et nært samarbejde med DTU og Brüel og Kjær. Det blev almindeligt, at man til stadighed havde studerende i praktik, og som lavede eksamensprojekt på Peerless laboratorium til fælles glæde for DTU, Peerless og den studerende selv. Man fik løst problemer og kunne så håndplukke" de bedst egnede nyuddannede ingeniører til laboratoriet efter endt uddannelse.

Skal vi opsummere, så var Vifa´s (og i endnu højere grad ScanSpeak´s) styrke moderigtige high-end enheder til det kræsne marked med individuel tilpasning til den enkelte kundes behov, og Peerless styrke var mere traditionelt udseende højttalere af høj kvalitet og snævre produktionstolerancer, især egnet for den lidt større industri, hvor man interesserede sig for performance frem for de moderigtige high-end features (hvorimod lav forvrængning og gode måledata altid har hørt til Peerless´ stærke sider). Man arbejdede (og gør det stadig) ofte med virksomheder med en strikt indgangskontrol. Indsatsen af arbejdsløn for en Peerless enhed var på grund af mere rationel produktion lavere end for en tilsvarende fra Vifa.

Udskrift fra Legacy

Kollegialt samarbejde mellem udviklingsfolkene i de konkurrerende virksomheder.
En særlig faktor for udviklingen af den danske højttalerindustri har været samarbejdet mellem virksomhederne og DTU og andre læreanstalter, især Århus Ingeniørhøjskole, og med Brüel & Kjær og B&O. Det skal især nævnes, at der har været et bemærkelsesværdigt samarbejde på kollegialt plan mellem udviklingsfolkene fra de indbyrdes konkurrerende firmaer og fra nogle af deres betydeligste danske kunder i den såkaldte "Kaffeklub", der udviklede sig til "Dansk Elektroakustisk Forening" med hovedsæde i Århus. Med sin specielle interesse for netop højttalere og musikgengivelse er denne forening et vigtigt supplement til "Dansk Akustisk Selskab". Den opstod ved, at Oluf Jacobsen og Jørgen Stokholm fra ingeniørhøjskolen sammen med tidligere elever arrangerede møder omkring på de virksomheder, hvor de efter endt eksamen havde fundet ansættelse. Det var i begyndelsen et rent jysk foretagende, men vi øboer var lidt utilfredse med at blive holdt udenfor og "tiltvang" os adgang til klubben, som på denne måde blev forvandlet til en rigtig forening med vedtægter, kontingent etc. Alle interesserede kan i dag blive medlemmer.

Det fælles "Lo-Dist" (low distortion) projekt (Vifa, Dynaudio, Peerless, B&O, Dali og DTU) har også betydet meget for samarbejdet. At vi alle også er ivrige deltagere i AES´s internationale og bredtfavnende virksomhed skal nævnes, og at der i AES regi har været afholdt flere konferencer i Danmark med stor international deltagelse. Den danske afdeling interesserer sig overvejende for professionel studie- og indspilningsteknik. Så foreningsmæssigt er vi godt stillet i dette land, hvis vi beskæftiger os med akustiske problemer i videste forstand. Delta Akustik, som er en videreførelse af "Teknologisk Institut" skal heller ikke forbigås i denne forbindelse.

Det tætte samarbejde mellem industrien og læreanstalterne, og at man i så vid udstrækning har ansat ingeniører uddannet herfra til udviklingsarbejdet i højttalerindustrien er noget specielt dansk En tilsvarende forbindelse ses ikke i f. eks. USA, hvor MIT repræsenterer den højeste videnskab i verden, men hvor der er et svælg mellem dette ophøjede miljø og f. eks højttalerindustrien. Danske ingeniører er heller ikke, som vi ser det mange steder i verden ophøjede væsener, som skal sidde ved et skrivebord og dirigere andre. De er gennemgående ikke bange for at deltage i praktisk arbejde. Det er efter min mening en stor styrke.

Udviklingen de seneste år.
Det amerikanske marked var det vigtigste for Vifa, og det havde gennem firmaets første mange år (efter løsrivelsen fra Seas) været en guldgrube, men op i 90
erne blev det vanskeligere vilkår, og gennem en årrække havde man haft svært ved at opnå sorte tal på bundlinien. Konkurrencen blev stadig hårdere, dollaren faldt, og der var ikke mere råd til de mange og ofte urentable kundeudviklinger. Tonni Birk Sørensen kom til og gennemførte nødvendige opstramninger, og det lykkedes at få økonomien på fode igen .Det var også konkurrencen fra Kina, som begyndte at kunne mærkes, og for at imødekomme presset fandt man samarbejdspartnere i Kina, og man oprettede egen produktion af højttalere i Panju i Kina. En tidligere udviklingsingeniør fra Vifa, Allan Isaksen blev ansvarlig for denne virksomhed, som skulle producere Vifa højttalere i Kina, og tanken var, at kombinationen af dansk design og udvikling og billig arbejdskraft i Kina skulle styrke konkurrenceevnen. Samtidigt satsede man massivt på outsourcing af komponenter til den hjemlige produktion fra Kina, hvor især kapital og know how fra Taiwan har ført til, at der er opstået komponentfabrikker med en ofte forbløffende høj kvalitet, nogle endda ISO certificerede. Med en yuan, som følger dollaren, blev disse komponenter et "must" for en højttalerfabrikant i Europa, især når man skulle konkurrere på det amerikanske marked.

De nye muligheder for at få fremstillet komponenter i Kina benyttedes i den samme periode af Peerless til at gennemføre en radikal indsats for at forny programmet. Især skal fremhæves en serie store bashøjttalere (foreløbigt 10" og 12") med op til 33 mm lange svingspoler op til 75 g kobbervægt. De har meget robuste støbte chassiser og 2,5 kg magnet og er nok de mest kompromisløse subwoofere på markedet. Det var med betænkelighed, at man investerede i et sådant projekt, men de blev overvældende godt modtaget og eksporteres nu til mange lande og er kommet ind hos de mest prestigebetonede kunder. De anvendes især til "home Theater" og til biler. Der blev lavet nye luksushøjttalere med støbte chassiser og en ny serie woofere med stærkt forøget slaglængde (bedre basgengivelse), men på rationelle pladechassiser. Dertil kommer effektive, magnetisk skærmede småhøjttalere især til surround systemer. Det var en total fornyelse af programmet, hvor man også bevægede sig ind på det, der ellers havde været Vifa´s enemærker. Denne situation næsten nødvendiggjorde fusionen med Vifa/ScanSpeak, som til gengæld var den økonomisk stærkeste part, efter at det var lykkedes Tonni Birk Sørensen at sanere foretagendet. Således blev der mulighed for at forstærke fornyelsen efter fusionen .

De tre "brands" beholder hver sin profil og egen udvikling og produktion. Al administration, indkøb og salg foregår fra Videbæk, således at Peerless kun bidrager med det, som man her er bedst til, nemlig udvikling og produktion.

NXT højttaleren
Jeg vil benytte lejligheden til at slå et lille slag for NXT. Det er højttalere efter et helt nyt princip, som Peerless laver på licens fra rettighedshaveren i England, NXT Ltd.. En "exciter", som er et dynamisk system, som nærmest ligner drivsystemet i en tweeter med neodymium magnet. Den fastgøres med en bøjle ud for et velvalgt punkt af et fladt panel f.eks. af specielt opskummet plastic. Dens bevægelige system kobles til panelet og sender en bølgebevægelse ud i dette, således at bevægelsen breder sig i dette som ringe i vandet og reflekteres fra begrænsningerne, og der udsendes lyd genereret af bevægelsen i hvert punkt på overfladen. I virkeligheden svarer det til, hvad der sker ved høje frekvenser i en højttalermembran, især hvis membranen har "trompetfacon", men forskellen er, at skærmen er flad, og systemet undgår enhver symmetri i opbygningen. Lyden er ikke direktiv, som fra en højttalermembran, og der er ikke noget "stempelområde". Frekvenskurven er sammensat af tætliggende temmelig udæmpede resonanser i panelet, hvilket i bedste fald sikrer en jævn udstråling af alle frekvenser - hvilket øret umiddelbart accepterer - det svarer jo egentlig til,
hvad der sker i et rum. Ønsker man dybere bas, må den ofte suppleres med en gammeldags bashøjttaler.

Dette system har flere fordele. For det første er der tale om helt flade højttalere, som f. eks. kan anbringes som loftsplade i en foredragssal, eller camoufleres som plakat på væggen. Den matcher godt med en flad computerskærm. Men frem for alt - den giver en klar forståelig talegengivelse, også når man er placeret "off axis", og den bør blive en revolution alle vegne, hvor der er brug for at få en meddelelse klart igennem til et publikum. Tænk bare på lufthavne og jernbanestationer - for slet ikke at tale om inde i flyvemaskiner, busser eller jernbanevogne. I en foredragssal behøver publikum overhovedet ikke at fornemme, at der er højttalere på, men opfatter overalt ubesværet hvert ord, der bliver sagt. At det også kan bruges til musik siger sig selv, men her bliver det aldrig en konkurrent til et godt hi-fi anlæg, - men hvad med "muzak" i et supermarked? De arkitekter, som har oplevet det, er gennemgående begejstrede - og det er på vej. Men man kæmper mod en stor konservatisme. Gid disse ord ville inspirere nogle flere til at give det en chance. Et par danske firmaer arbejder seriøst med NXT og de muligheder, som det frembyder. Det seneste skud på stammen er en udendørs udgave, tænkt til dækning af f. eks. sportsbegivenheder. Andre udvikler løsninger, hvor lys og lyd kombineres, men længst fremme er man nok med loftspaneler, hvor der ingen synlig forskel er på almindelige loftsplader og højttalerpanelerne.

Er der en fremtid for højttalere fremstillet i Danmark?
Gennem de senere år er som tidligere nævnt flere og flere dele til højttalere blevet outsourcet, dvs. importeret fra specialfabrikker i fjernøsten. Dels er arbejdslønnen høj i Danmark, og dels servicerer disse specialfabrikker lokale højttalerfabrikker og højttalerfabrikker i hele verden og har derved massefabrikationens fordele, de har specialmaskiner og kan tilbyde fleksibilitet og frihed i materialevalg, som en mindre fabrik i Danmark slet ikke kan hamle op imod.. Vi designer og sender CAD- tegningen med fax eller over internettet til Kina, og de fremstiller værktøjer og leverer prøver hurtigere, end vi kunne få dem fra en dansk virksomhed. Det er klart, at dette koster arbejdspladser i Danmark, men alternativet ville være at lukke butikken. Vi kan tilbyde et mere konkurrencedygtigt produkt, og bevare udvikling, design og slutsamling og dermed arbejdspladser i Danmark

Således har muligheden for at få komponenter fra Kina været en forudsætning for, at vi i de senere år overhovedet har kunnet bevare en betydelig fabrikation af højttalere i Danmark, og at det er muligt - for overkommelig pris - at fremstille højttalere, som er mere kompromisløst dimensionerede, og som i endnu højere grad befæster danske højttaleres internationale ry. Det er imponerende, hvad man kan få for penge i dag sammenlignet med dengang, da vi lavede det hele selv. Man kan så spørge sig selv, hvornår man vil tage skridtet fuldt ud, dvs. at få højttalerne og for den sags skyld også højttalerboksene lavet færdige i Kina? Og
- hvorfor ikke benytte kinesiske ingeniører, hvis de ligeså godt kan lave udviklingsarbejdet?
- til en langt lavere pris. Man ser udviklingen i andre brancher.

Denne udvikling er i gang, og mange anser, at dette er en uundgåelig udvikling, som det ikke nytter at kæmpe imod. Konsekvensen vil i den sidste ende være, at vi i Danmark skal "leve af at barbere hinanden", når selv servicefag og telefonpasning flytter til Kina eller Indien. Kortsigtet kan det være fordelagtigt for aktionærerne, men folk som er arbejdsløse og ingen penge tjener vil heller ikke udgøre et købedygtigt publikum, hverken her eller i f. eks. USA.

Megen produktion er allerede flyttet til Kina, Men der er givet produkter, som stadig skal forbeholdes produktion i Danmark. Fordi det kan betale sig. Det drejer sig især om prestigebetonede mærkevarer, som er mindre prisfølsomme, f. eks. ScanSpeaks højttalere.
Det samme gælder produkter - som Peerless
nye subwoofere og forskellige andre prestigeprodukter, hvor en overvejende del af kostprisen er materialepris, og hvor produktionen i Danmark foregår på en meget rationel måde. Så er det, der vindes ved udflytning, begrænset, og der er jo bestemt fordele ved produktion her .Vi kan styre kvaliteten, har nærmere kontakt med kunderne, sparer transport , udviklingsfolkene er i kontakt med produktionen og får tilbagemeldinger herfra, når der opstår problemer.

Personligt kan jeg ikke forestille mig, at man kan opretholde udvikling i Danmark, uden at der også er en produktion. Og det skader sikkert ikke, at man stadig kan skrive "made in Denmark" på i det mindste nogle af produkterne. Og vi skal i vores udvikling både frembringe produkter, som vi kan tjene på ved at producere dem i Kina, men i høj grad også produkter, som er egnede for produktion i Danmark. Kapaciteten skal udnyttes - ellers bliver omkostningerne for store per enhed. Der er tale om en helhed, som gerne skal hænge sammen. Men frem for alt skal vi bevare det miljø for akustisk innovation, der er her i landet, og som er bygget op gennem årtier, Tørrer dette ind, forsvinder Danmarks rolle på højttaleområdet. Desværre er der sket beklagelige nedprioriteringer på DTU, men til gengæld sker der noget i Aalborg.

Situationen lige i øjeblikket er ekstra vanskelig på grund af en stærkt undervurderet yuan, som tilmed har fulgt dollarens nedtur til et historisk lavpunkt, at verdensøkonomien først langsomt er ved at rette sig ovenpå en dyb krise - som stadig næsten blokerer det europæiske marked, og at kineserne er "sultne" og sælger til noget, der undertiden synes under endog materialepris!!! - alt dette kan og må på sigt bedre sig til gunst for dansk højttalerindustri. Selv om danske ingeniører og designere kan synes dyre i drift, så er de også kreative og kan næppe undværes. Og tilmed er der ikke mange konkurrenter tilbage, hverken i Europa eller USA,. Men det er klart, at det, vi skal lave i Danmark, vil blive en nicheproduktion. Fristende nicher at gå ind i er f. eks. musikhøjttalere, altså højttalere til elektroniske musikinstrumenter, luksushøjttalere til bilfabrikkerne (hvor Dynaudio har haft stor succes), Højttalere til biografer, diskoteker, PA-højttalere og mange andre, hvor kvaliteten - og især pålideligheden - er meget vigtigere end prisen. Der er også store muligheder i NXT. De mindre selvstændige "high-end" fabrikker vil sikkert også overleve.

Vi har kunder, som er godt tilfredse med at få danskfremstillede højttalere, og som ikke nødvendigvis vil foretrække billigere højttalere fremstillet i Kina. Den tillid, som de har oparbejdet til os, overfører de ikke på kort sigt til fjernøsten. Den personlige kontakt vi har - muligheden for en hurtig leverance, når det kniber, mulighed for sammen med vores kunder at løse de problemer, der måtte opstå osv. osv. Og de dyre højttalere er ikke nødvendigvis stærkt prisfølsomme - kvaliteten kommer i første række. Hvem ville købe et Rolex ur fremstillet i Kina? Og i både Kina og Indien vokser der en prestige- og kvalitetsbevidst overklasse frem. Den skal ikke beløbe sig til mange procent af befolkningen, før der bliver tale om et betragteligt marked - for hvem mærkevareeffekten erfaringsmæssigt vil spille en væsentlig rolle. Vi skal værne om vores mærkevarers prestige. Vi skal have del i fortjenesten ved at fremstille billige højttalere i Kina, men hjemme skal vi producere højkvalitet så rationelt som muligt, hvis vi skal overleve - dvs. vi skal lave de mærkevarer, som kan bære den højere pris.. Vores hjemlige kvalitetsproduktion bør stadig være et skridt foran det, som vi overfører til produktion i Kina."

Note: Så vidt jeg har forstået, er Vifa og Peerless igen gået hvert til sit. Karsten

Brev fra Knud 12. sep. 2008:
Kære Karsten. Det er dog er imponerende værk, som du har begået - tusind tak. Jeg har først fået åbnet filen stærkt forsinket, da jeg har været helt opslugt af mit eget værk, nemlig en artikel i AES Journal, som kommer i en forsinket septemberudgave. Jeg blev netop færdig med at læse korrektur i går. Det er en sag, som jeg har arbejdet på om ikke uafbrudt, så ind imellem gennem to år - en videreførelse af min lecture i Wien maj sidste år. Nu er den gud være lovet færdig.
Jeg har ikke fået læst dit værk i detaljer endnu - jeg undrer mig lidt over, hvorfra du har min artikel om dansk højttalerindustri? Den skrev jeg på et tidspunkt, hvor jeg ikke vidste, at det allerede var besluttet, at vores fabrik skulle lukkes ned - mens den langt mere primitive fabrik i Jylland skulle bevares - da ledelsen lå der, og det var dem, der havde pengene på det tidspunkt - og at al produktion skulle flyttes til Kina. Det er en lang og kompliceret historie, men vi var dem, som kom bedst ud af det med skindet på næsen.
Vifa og Peerless gik ikke fra hinanden, men sammenslutningen af de tre fabrikker (Vifa ,Peerless og ScanSpeak) i DST (Danish Sound Technique) blev samlet købt af Tymphany i USA. I deres regi er vi

(altså Peerless) flyttet til Taastrup, hvor vi i dag ca... 20 mand (mk) er udviklingscenter for både Vifa og Peerless højttalere, som produceres i Kina - hvor Tymphany har investeret i meget store moderne produktioinsfaciliter - og satser på at blive førende i verden. Det er en ganske spændende udvikling, selv om jeg begræder, at man lukkede vores fabrik, og at vi måtte tage afsked med så mange medarbejdere. Når jeg fortsætter trods 80 år, er det fordi jeg befinder mig i et engageret miljø med gode venner og medarbejdere. Og i dag får jeg lov til at lave netop det, som jeg aldrig før havde tid til, og som jeg altid har haft lyst til.
Jeg blev først officielt udviklingschef på Peerless fra omkring 1983, før da var jeg underordnet, senere sideordnet med Brink. Jeg er i dag "senior acoustical engineer" og arbejder det meste af tiden ved en computer, hvor jeg som autodidakt kan mange komplicerede ting, men aldrig har lært en hel del af det grundliggende. Så er det rart at have kyndige unge mennesker omkring sig, og som har fået det ind med modermælken.
Jeg har et par rettelser - foreløbigt - til de biografiske oplysninger vedrørende os her. Ingrid var knap 19 år, og der var ikke tale om noget kongebrev - den må du længere ud på landet med. Men vi var nødt til at gifte os for at blive berettiget til at få en lejlighed. Det, at det skete i Venezia, skyldtes, at vi skulle undgå problemer med hendes familie, som var optaget af indbyrdes stridigheder, som vi gerne ville holde os uden for.
Monika var på vej til Nordnorge sammen med to venner. Det komplicerede sagen, at jeg ikke vidste hvilken rolle de spillede i hendes liv - men det var bare venskab i hvert fald fra hendes side. Det var først i april året efter, at jeg kørte til Schweiz med pigerne og hentede Monika, som havde forpligtelse over for sit arbejde som børnehaveklasselærerinde (det var det hun var uddannet som - ikke pædagog) i Wädenswil. Hun startede (efter opfordring af nogle af Helles gymnastikveninder) en fritidsordning på Bagsværd kostskole under meget primitive forhold. Det var en af de første i Danmark, og senere startede hun børnehaveklasse - hvor hun gjorde en lignende pioner indsats. - og var leder i alt i16 år hvorefter hun rejste fra Kostskolen (hvor betingelserne blev forringede på grund af "stordrift") og blev ansat i fritidsordningen på Værebro Skole, en meget progressiv skole med stor vægt på det kreative, og hvor hun senere blev ansvarlig for fritidsordning for en klasse af mentalt retarderede børn, som hun den dag i dag føler meget for. Hun havde dem fra første klasse og fulgte dem med til en ny institution, "Kridthuset" i Søborg, da de var blevet for store til at fortsætte i en skolefritidsordning.
Restauranten i Aldershvileparken hedder "Aldershvile Slotspavillon" (kendt fra "Matador").
Jeg forventer ikke, at alt det jeg har skrevet her skal bruges i din anebog, men her er nogle facts til din oplysning.
Kærlig hilsen - Knud

Om Knud

- Student: 1947, Gentofte Statsskole.
- Han tog eksamen fra cand polyt den Feb. 1953 på Polyteknisk Læreanstalt.
- Han var ansat hos akustisk ringeniør på lydlaboratoriet 1953 på Polyteknisk Læreanstalt.
- Han var ansat hos akustisk ingeniør på Peerless Mar. 1956 på Peerles Højtalerfabrik.
- Han var ansat hos leder af fabrikkens akustiske laboratorium 1983-1995 på Højtalerfabrikken Peerless.
- Han var ansat hos senioringeniør, konsulent 1995-2008 på Peerless.
- Han var ansat hos udviklingskonsulent hos Scanspeak Jan. 2009 i Videbæk, Jylland.

Knud blev gift med **Ingrid Hjort,** datter af **Andreas Christian Hjort** og **Karen Margrethe Larsen,** den 28 Aug. 1952 i Venedig. Ægteskabet endte med skilsmisse den 8 Maj 1978. Ingrid er født den 19 Dec. 1933 i Tommerup, Fyn og døde den 12 Sep. 2008 på Hillerød Sygehus i en alder af 74 år. Deres børn: **Vibeke, Lisbet** og **Jakob**.

Parnotater: Separeret fra Ingrid 19 feb 1969. Men grundet uenighed om skilmissevilkårene blev de først skilt 9 år senere.

Om Knud og Ingrid

- Seperation: 19 Feb. 1969, Bagsværd.

Om Ingrid

- Hun blev uddannet ved socialrådgiver.
- Hun var ansat hos socialrådgiver på Hillerød Sygehus.
- Hun boede parcelhus i Hørsholm.

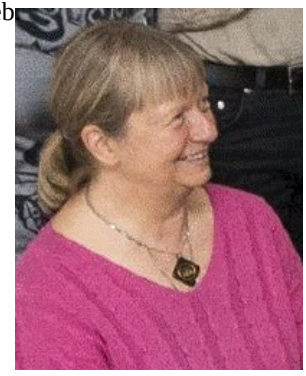

Vibeke Thorborg er født den 7 Okt. 1953 i Gladsakse og blev døbt den 7 Feb 1954 i Gladsakse Kirke.

Om Vibeke

- Hun blev uddannet ved sygeplejerske på Sygeplejeskolen.
- Hun var ansat hos psykiatrisk sygeplejerske 1981 på Glostrup Hospital.
- Hun var ansat hos sygeplejerske på Nordvang.
- Hun var ansat hos sygeplejerske på Stolpegården.
- Hun arbejdede som free lance sygeplejerske.

Vibeke blev gift med **Stig Nikolajsen**. Stig er født den 31 Dec. 1950 i Kbh.. Parret var barnløst.

Om Stig

- Han blev uddannet ved laborant/seminarium.
- Han var ansat hos ordblindelærer 2001.

Jens Christensen Thorborgs efterslægt

Lisbet Thorborg er født den 6 Apr. 1955 i Gladsakse og blev døbt den 5 Jun. 1955.

Om Lisbet

- Hun tog eksamen fra cand mag på Københavns Universitet.
- Hun arbejdede som lærer i dansk for udlændinge, lærebogsforfatter.
- Hun arbejdede som lærerbogsforfatter i dansk for udlændinge, eget forlag.

Lisbet blev gift med **Oluf "Luffe" Bang Salling**, søn af **Jens Salling** og **Meta Starvad**. Status for par: papirløst. Oluf er født den 8 Jan. 1949. Oluf kaldes også Luffe. Deres børn: **Sidsel Salling** og **Kasper Salling**.

Om Oluf

- Han blev uddannet ved cand mag.
- Han var ansat hos Datacentralen i Kbh..
- Han var ansat hos edb-konsulent.
- Han arbejdede som edb-konsulent, selvstændig 1995.

Jakob Thorborg er født den 17 Aug. 1962 i Bagsværd, Sokkelund, København. Han havde ingen kendte parforhold og ingen kendte børn.

Om Jakob

- Student:

Knud blev derefter gift med **Monika Tschalär,** datter af **Johann Georg Tschalär** og **Rosa Bollinger,** den 30 Jun. 1978 på Gladsakse Rådhus. Monika er født den 28 Maj 1937 i Chur, Schweiz. Deres børn: **Martin** og **Katrine**.

Om Knud og Monika

- Papirløst ægteskab: 1969, Bagsværd.

Om Monika

- Hun blev uddannet ved børnehaveklasselærerinde i Wädenswill, Schweiz.
- Hun var ansat hos børnehavelærerinde i Wädenswill, Schweiz.
- Hun var ansat hos børnehaveklasse på Bagsværd Kostskole.
- Hun var ansat hos pædagog i fritidsordningen på Værebro Skole.
- Hun var ansat hos leder af fritidsordningen for mentalt retardere børn på Værebro Skole.
- Hun var ansat hos pædagog for mentalt retarderede børn i Krithuset, Søborg.
- Hun gik på pension 1 Jul. 2001 i Elmevænget, Bagsværd.

Martin Thorborg er født den 25 Maj 1970 i Gentofte.

Notater: 1995 grundlagde Martin den danske internetlportal Jubii sammen med Henrik Sørensen og Kasper Larsen.1997 solgte de aktiemajoriteten til en pengemagnat, og i 2000 solgte de selskabet til til det svenske Spray, der siden blev købt af den spansk-amerikanske internetgigant Terrra-Lycos. "Vi solgte vores firma for et astronomisk højt beløb", har Martin sagt til Information 19/1 2001. Han har fået råd til at realisere drengedrømmen og købe sig en porsche Boxter og et hus ved Rude sø. "Jeg har tjent alle de penge, jeg kunne drømme om. Jeg er god for et solidt tocifret millionbeløb." Han siger, at han vil skue ned for arbejdspresset: "Jeg har arbejdet 80 timer om ugen i de sidste syv år, men i dag erbejder jeg vel omkring 50 timer om ugen og ser på tingene i helikopterperspektiv. Jeg har lovet min kæreste at geare ned. Jeg havde et begyndende mavesår, jeg kunne mærke, at jeg fysisk var blevet svagere." 1 sep 2003 fratrådte han og hans kompagnon fra Jubii og var herefter free lance foretager. I aug. 2008 er han tiltrådt som direktør i et firma han selv har startet, Spam Fighter, i Florida, USA.

Fra Martins hjemmeside 2006:
Her "kan du booke mig til foredrag, kontakte mig og i hovedtræk se hvad jeg forretningsmæssigt har lavet de sidste 13 år. Og hvis du vil have mit nyhedsbrev som uden tvivl vil gøre kollegaen misundelig, så tilmeld dig. Skal du først overbevises, så er her det nyeste nummer. Dertil er jeg begyndt at skrive lidt kommentarer til hvad jeg oplever. Og slutteligt har jeg lavet Amino, som er et debatforum for iværksættere. Der kan du finde information om alt vedr. iværksætteri, markedsføring, PR, salg, jura, moms og m.m.
I 1993 startede jeg *MTH Data*, hvor jeg kopierede sharewarespil og solgte dem til bl.a. Metro. Det var hårdt arbejde da al kopiering foregik på min egen Pc og det er ikke så fedt når man laver 4.000 kopier på en weekend. I 1994 åbnede jeg sammen med min gode ven Pan Clausen spilforretningen *CyberCom.* Det var en hammer spændende tid, hvor vi kæmpede for at blive de bedste på gaden og det lykkedes faktisk. I 1995 solgte jeg min andel af CyberCom til Pan og åbnede sammen med en flok andre venner, Henrik Sørensen , Kasper Larsen og Andreas Jürgensen, Internetudbyderen *cybernet.dk* . Det var den første "rigtige" kommercielle Internetudbyder i Danmark. Der var godt nok 2 andre, men den ene (Uni-C) leverede næsten kun til universiteterne og DKnet var ejet af en Unix brugergruppe og levede mere eller mindre af at servicere dem. Så jeg vil påstå at vi var den første rigtige kommercielle Internetudbyder i Danmark.
I juli 1995 laver vi så *Jubii*. Det var svært at sælge opkoblinger i 1995. (der var under 10.000 brugere og de fleste kom fra universitetsmiljøet) Der var så få danske sider (ca. 200) og dem der var, kunne man ikke finde. Derfor blev Jubii et salgsargument, "køb en opkobling af os og find alle de fine danske sider". I 1996 indførte vi bannerreklamer på Jubii som nogen af de første i Danmark. Det var Masterfood der købte det første banner til deres M&Ms og det blev faktisk et hit. I 1997 fik vi ind som investor i Jubii og i samme åndedræt sælger vi cybernet.dk til Web A/S (nu Orange). Vi havde svært ved at overleve Teledanmarks monopol, de sænkede priserne til langt under indkøbspris for at få os ud af markedet og de tjente stadigvæk på telefon minutterne. Det var vi afskåret fra. Ja tænk, indtil 1997 var det faktisk forbudt ved lov at smide en ledning over hegnet og tale i hjemmestrikket tlf.

med naboen, meget underligt land.
I 1999 stifter vi firmaet AcSys som laver avancerede søgemaskiner til websites. Produkterne er fine, men tiden er ikke moden, så efter et par år drejer vi nøglen. Surt show, men man kan som bekendt ikke vinde hver gang. Samme år køber vi 50 % af aktieportalen *Euroinvestor* og den sælger vi igen i 2005 med en super god fortjeneste, så gyngerne og karrusellerne...
I 2000 får vi en stribe voldsomt gode tilbud på Jubii. Vi er egentlig ikke vilde efter at sælge, men igen, til den rigtige pris er (næsten) alting til salg. Det ender med at vi sælger til Europas største portal *Lycos Europe* for en bunke aktier i samme selskab. De er godt nok blevet noget mindre værd siden, men igen, vi startede også i det astronomiske, så jeg skal ikke græde. I starten af 2001 var missionen at få integreret Jubii så godt som muligt i Lycos uden at vores dejlige kultur i firmaet blev ødelagt og det lykkedes heldigvis. I slutningen af 2001 fik vi overbevist Lycos om at vi skulle lave en europæisk *viral marketingafdeling* og den blev jeg chef for. Vi var 10 mand der arbejdede med det og vores største succes var Fight Club der på en god dag fik mere end 40.000 nye registrerede spillere. Så vi blev skyld i at 8 millioner Europæere, spildte deres tid med at spille mere end 200 millioner spil. Mange undrer sig over hvad vi får ud af vores viral spil. For det første giver det rigtig god loyalitet og trafik at underholde 8 millioner mennesker. Men ud over det, har vi fra Danmark solgt specialversioner og aktiviteter for så forskellige firmaer som: Disney, TDC, Sony, BMG, Mærsk Air, BonBon, EMI, Levi´s, AOL Time Warner, Shubidua, H&M og mange flere. Så alt i alt har det ud over at være kanon markedsføring for Jubii/Lycos, også givet direkte overskud og det er jo ikke så ringe endda. I sommeren 2002 fik vi nok af den manglende strategi i Lycos Europe og jeg skrev et forslag til en sådan. Den blev vedtaget og er nu implementeret. Endnu en fjer i hatten fik vi, da vores første ansatte i Jubii, Peter Leif Hansen, fik overdraget ansvaret for alt design i Lycos. Mon ikke dansk design får en tiltrængt renæssance på nettet? I efteråret 2002 blev Quiz Show lanceret i hele Europa og efter 2 måneder havde vi mere end 1 million registrerede brugere. Samtidig blev jeg udnævnt til Europæisk Underholdningsdirektør, og det er jo en farlig fin titel, men det fik mig nu ikke til at holde op med at bande og gå i pænt tøj (til min svigermors store ærgrelse). I foråret 2003 rejste jeg rundt til mange af Lycos Internationale afdelinger og solgt visionen og strategien ind hos medarbejderne. At sælge en vision til 1.000 medarbejdere er faktisk meget krævende, og vidste du at det bedste værktøj, er en stor flok Lego klodser?
Den 26. maj 2003 sagde jeg og min gode makker Henrik Sørensen op i Jubii. Vores sidste dag var den 31. august, og det var godt nok mærkeligt for første gang i 8 år ikke at køre ind og sætte sig i stolen og skrive www.jubii.dk. Den 1. november starter jeg sammen med min gamle partner fra Jubii Henrik Sørensen og to andre gode venner firmaet *SPAMfighter*, et firma der bekæmper de irriterende spam mails. Jeg får selv 100 stk. om dagen, så det er dejligt at SPAMfighter fjerner 98 % af dem. På tre år har vi fået mere end en million brugere fra 207 lande/områder og vi har vundet tests i Scandinaviens og Tysklands største PC-Magasiner.
I oktober 2004 startede vi endnu et firma ved navn *SUPPORTfighter*. Vi havde aldrig i Jubii fået styr på alle de mails der blev sendt til os. Nogle dage kom der mere end 2.000 mails som alle skulle besvares, og der manglede overblik over hvem der svarede hvad. Dertil tog besvarelserne alt for lang tid, og der manglede noget struktur. Så da vi lavede SPAMfighter, var noget af det første vi fik på plads et værktøj der kunne gøre besvarelse af e-mails super effektivt. I dag modtager vi og besvarer ca. 250 mails om dagen, og det klares af en enkelt medarbejder, der tilmed har tid til også at tage telefonen. Værktøjet er nu så godt, at vi har solgt det til 20 virksomheder (bl.a. Bonnier, Aller, Den Blå Avis, Bilbasen, QXL, Jubii, Euroinvestor, Konica Minolta og et ret stort dansk shippingfirma).
I maj måned 2005 gik *VIRUSfighter* i luften. Det er som navnet antyder et program der beskytter PC'er imod virus, orme m.m. Vi sælger godt 1.000 licenser om måneden, så det går fremad. Vores seneste produkt er *SPYWAREfighter*. Med alt det spyware der florerer, er det rart at have noget god beskyttelse.
I min fritid (ja jeg prøver faktisk at få sådan en slapper jeg af i mit dejlige sommerhus som ligger i Gudhjem på Bornholm eller laver spareribs i min Weber Bullet rygeovn. Dertil har jeg lavet *Amino*, et debatforum for iværksættere.
De bedste hilsner Martin Thorborg."

Om Martin

- Han blev uddannet ved handelsskole.
- Han arbejdede som direktør Jubii 1995 i Kbh..
- Han arbejdede som iværksætter.
- Han arbejdede som direktør for Spamfighter 2008 i Florida, USA.

Martin blev gift med **Camilla Belling,** datter af **Jan Belling** og **Merete Hansen,** den 30 Dec. 2001 i Las Vegas, USA. Ægteskabet endte med skilsmisse. Camilla er født den 17 Jan. 1975. Deres børn: **Emma Belling** og **Mads Belling**.

Parnotater: Parret blev først viet i Las Vagas, men efterfølgende holdt de 17. aug 2002 stort bryllup i Lyngby kirke.

Om Camilla

- Hun blev uddannet ved opt. På politiskolen 1999 i Kbh..
- Hun var ansat hos politibetjent 2002 i Kbh..
- Hun var ansat hos kriminalbetjent 2008 i Kbh..

Martin blev derefter gift med **Jannie** i Aug. 2020.

Katrine Thorborg er født den 26 Maj 1973 i Bagsværd.

Om Katrine

- Hun blev uddannet ved Frøbelseminariet 1997-2001 i København.
- Hun var ansat hos pædagog i Børnehuset Siv.

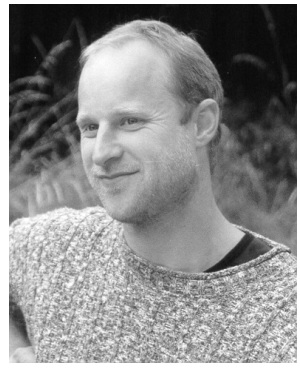

Katrine havde et forhold til **Mogens Frost** i 1998. Ægteskabet endte med annullering. Parret blev ikke gift. Mogens er født den 31 Mar. 1965 i Sønderborg. Deres datter: **Olivia**.

Om Mogens

- Han arbejdede som pædagog.

Katrine blev gift med **Peter Roepstorff,** søn af **Thorkild Bo Roepstorff** og **Helle Roepstorff,** i 2007. Status for par: papirløst i 2007. Peter er født den 5 Mar. 1964. Deres søn: **Jonathan Thorborg**.

Om Peter og Katrine

- Papirløst ægteskab: flyttede sammen med Peter Roepstorff, 2007.

Om Peter

- Han arbejdede som diætist på Hillerød Sygehus.

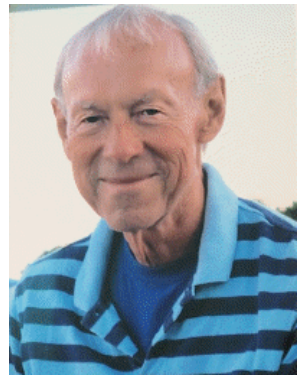

Kjeld Thorborg blev født den 27 Jun. 1932 i Gentofte, blev døbt den 3 Aug. 1932 i Gentofte Kirke (Fr. Balle), døde den 8 Maj 2016 i Nynäshamn, Sverige i en alder af 83 år, og blev begravet den 7 Jun. 2016 i Nynäshamn.

Notater: Kjeld var den yngste af de første tre og fars erklærede ynglingsbarn, lys og med mors lette sind. Han blev student fra Gentofte Statsskole 1950 og cand polyt 1956 (stærkstrøm). 18 jul 1957 giftede han sig med Gerd Nørresø, som han havde mødt som elev på Den internationale Højskole i Helsingør. Et par år fra 1958-59 var han ansat ved Danmarks Ingeniørakademi, men derefter flyttede de med Birgitte til Sverige hvor han fra 1 jan 1960 havde fået stilling som udviklingsingeniør ved ASEA i Ludvika, fra 1963 i firmaets hovedsæde i Västerås. Som den Ole-opfinder han var passede det ham fint med en sådan laboratoriestilling uden ledelsesmæssige og administrative opgaver af betydning. 1973 blev han tillige tilforordnet professor ved Tekniska högskolan i Stockholm hvorved han kunne formidle et samarbejde mellem industri og undervisning indenfor sit særlige felt, kraftelektronikken. Fra 1976 blev han tilforordnet professor ved Chalmers i Göteborg, og 1980 tiltrådte han stillingen som ordinær professor smsts. Han skrev lærebog om kraftelektronik og ledede et laboratorium på Chalmers, mens Gerd arbejdede som børnehavepædagog. Nov. 1980 købte de et træhus i Onsala tæt ved havet 20 km udenfor Gøteborg. 1972 var de blevet svenske statsborgere. Helt ukompliceret var livet i Onsala ikke for dem. Der var mange intriger og konflikter på Chalmers, og Kjeld var derfor ikke ked af at gå på pension i foråret 1997. Siden 1993 havde han haft et bijob som konsulent for drivhusfirmaet Svede Ponic der virker i flere lande. Han opfandt og tog patent på et varmereguleringsystem til drivhuse, og da han også var pioner indenfor kraftelektronikken var der længe bud efter ham som foredragsholder i ind- og udland. Det var heldigt, for de elskede at rejse. De tog mærkelig nok ikke kørekort, og der kunne godt være lidt stille i Ontala, specielt da børnene bor meget spredt, Birgitte i Stockholm, Sten i Australien og Marianne i Canada. Men de købte fritidshus i Sydspanien, så de kunne være der i den mørke vintertid.
I 2009 fik Kjeld konstateret Alzheimer, og gik gik derefter tilbage for ham. De 2011 solgte de huset i Ontala og købte lejlighed i udkanten af Stockholm med indflytning 1. april 2012. I mellemtiden skulle de bo i deres hus i Spanien, men i okt. blev Kjeld indlagt på et hospital dernede med en stor galdesten og udbredt betændelse. Det var en rædsom tid for Gerd, færlig indtil han fik plads på et plejehjem i nærheden af hjemmet. Her døde han stille om natten 8. maj 2016.

Stens tale ved bisættelsen: Kjeld 7 June 2016.
I always heard this story of me being 2 years old and my father taking me to Tivoli in Copenhagen and sharing a beer with me. It was probably not all true, but maybe it was. That would be my dad.
Kjeld was born 27 June 1932 in Gentofte, Denmark. He married our mother Gerd (born 4 years later), 18 July, 1957. So, Kjeld would have turned 84 this year.
I thought I'd take a few moments to say some words and share some memories and thoughts on behalf of my sisters', Gitte and Marianne, and our mother, Gerd. I have to admit that we are not geographically the closest of families, with Marianne in Montreal, Canada, Gitte and Gerd in Stockholm, Sweden, and myself in Melbourne, Australia. So unfortunately this is a very rare occasion that we all are together, and at this particular time for the sad reason of saying goodbye to our father and Gerd's husband of 58

years.
This geographical dispersion has meant that our times with Kjeld and Gerd (for Marianne and myself who have lived abroad for more than 20 years) was limited to usually a trip to Sweden in the summer and then for many years a visit by our parents sometime during the year. The last few years because of dad's illness, this was reduced to the Sweden visit. So, what I thought I would share with you some stories that I hope gives everyone a bit of feel of what it is what like growing up the in Thorborg household back when we all lived under one roof.
Gitte being the first of course had the toughest job like any oldest sibling, that job is to break-in/breakdown
your parents who will control and interfere with you. Pretty much the same you have to do when you get a new manager at the office! This meant she had some quite tough discussions and fights with our father, who back then as many first time parents had a very stringent view on what was and wasn't allowed. My sister already back then had a strong sense of how she wanted to live her life and who she wanted to hang out with. This clash was pretty strong for many years, Kjeld as most of you know, had a very strong feeling of what was right and what was wrong, and pretty much all of the times that meant he decided what was right and what was wrong, not much room for discussion.
I came second, as a boy and after having had Gitte pave the way, I had an easier path with less conflict and interference. Being mom's favorite (oh, yes…) also helped. That doesn't mean I didn't get in trouble as much as Gitte but it was more seen as in the 'what boys do' category. I also shared our father's interest in electronics, maths, and physics; following in his educational footsteps, which seemed to please him and set him at ease that I would ultimately grow up to be something worthwhile!
Marianne came last and we all know that by then the parents have pretty much given up on any type of order or discipline. Pretty much the same in this case! Marianne had a free roam and I think we all in the family still remember her absolute control over the accepted noise level when she went to sleep every evening; "Quiet! I can't sleep!" Was pretty much the standard fair for a few years if we dared to talk or watch TV after her bedtime.
I think we can all agree that overall we had a very **good childhood**. With a father who was keen to travel and explore the world and a mother who gave all the nurturing and love a child could want. She was always there for us and still is, supporting us emotionally through life as things change.
So **travel**; yes that was probably one of our father's strong points. Since we never had a car (which was unusual even back then) Kjeld always said that we saved the money for travelling each year, and we certainly did. I remember spending at least a month in southern Europe every year for a while, Malta, Italy, and Greece. It was a great way to learn about the excitement of travelling and also to practice our school English and French. This has followed me through my life, having the opportunity to travel and move around. Later, as Marianne and I moved out of Sweden, Gerd and Kjeld would come and visit once a year, in my case Malaysia and Australia. Good way for them to spend some quality time with the grandkids. Obviously that became harder over the last years, but my hope is that mom now starts considering this again.
Our father (for some very un-substantiated reasons!) always saw himself as a great**wine** connoisseur. Nothing could have been further from the truth, unless quantity was an important metric. He did love his wine and he did make a lot of it down in our basement, mostly from the +40 apple trees we had in our garden at Ladugårdsgatan 5 in Västerås. But, it wasn't good. Not even close. Even I as a teenager had enough wine palate to come to that conclusion. What I did do (which I now can admit to!) was to bottle up wine from the large glass and plastic containers into bottles, sell to my friends (wasn't too offensive if you mixed it with sprite or seven-up!) so I could use the money to buy beer.
Money is another topic that quite frequently got discussed in the Thorborg household. We were not bad off, but with our mom taking care of us, our dogs (Tine, Rasmus, and Don), and our large house, Kjeld's income was what there was to support the family. Our dad was very precise when it came to money. If you owed him 17 kronor and 15 öre, that was the exact amount you were expected to pay back within a short time frame. Same the other way around. If he owned you 28 kronor and 95 öre, that was the exact amount he would pay you. There was never any rounding off. He was very mathematical about it! This meant that we all started working (not sure if Marianne did, she might have had the inner track on this as well..) when we were around 15 and pretty much covered all our own expenses when it came to our purchases, travel, and hanging out with our friends. I guess it taught us to value money and be accountable. Not a bad lesson even today.
Sports. Let's just say that our father hated sports, and he thought anyone watching sports was an absolute idiot (he was not a shades-of-greys kind of man, more black or white!). I went through quite of lot of different sports as I grew up; soccer, boxing, and bodybuilding. I can't say I had any support or that my father even considered encouraging me or coming to watch. The only thing my dad told me was that

when I got older and stopped training my muscle would turn to fat. I guess he was half-right! Not about the physiological un-truths around muscle morphing into fat, but I have gained a few kilos...
Then there was **music**... The first love of my life that Gitte introduced me to. Frank Zappa being one of my first idols, but with many in parallel (David Bowie, Pink Floyd, Supertramp, Electric Light Orchestra, just to name a few) as we had the great fortune to be brought up in the 60's and 70's when music was still written and performed my musicians, not the prettiest entertainer with best most provocative dance moves. However, I made my own money, worked every weekend and holiday in a hi-fi store, so very soon I had decent amplification power and speakers to go with it. "Turn it down!", "What Noise!" Was the most uttered phrases shouted down to the basement where my room was and my parents figured I would be the most sound-proofed. Apparently not!
Some early memories, included going cross-country skiing with our parents during the winter, spending **Christmas-eve** with Montelius, before heading home in the dark, cold, Swedish winter late-afternoon before that all-important present opening ceremony. These are strong memories for most children and the rituals and foods are something that stay with you as great memories.
I also remember going to eat at Västerås first **pizza** place in Råby. My dad having travelled to Italy for many years was well acquainted with the king of foods, the pizza! So, when the first place opened in our town, we got on our bikes (remember, no car!) and rode for half an hour to have that taste. Still an absolute favorite food of mine.
Kjeld was a great **linguist**, to quote himself: "I can make myself misunderstood in 6 or 7 languages!". He did speak a lot of languages, strangely enough Swedish wasn't one of them! He always felt his Scandinavian was good enough for what he needed including giving lectures. His skills and interests in this area rubbed off on all of us children. With both Gitte, and obviously even much more so Marianne, being fluent in French as well as English. Gitte's Spanish is better than mine, but I am determined to become fluent within a few years for certain reasons. Out of us three Gitte has by far the best Danish, I would claim second place, and Marianne.. Well, someone has to be last. She might dispute that, but hey, I am up here so I guess I can tweak it to what I want.
Kjeld had a long and very impressive **career.** Starting off as an Engineer in Ludvika for **ASEA** (later to become part of ABB), which he continued in Västerås where it felt like everyone's parents worked for ASEA (it as was also where the HQ was back then). Our father worked a lot around Power Electronics, or how to get generated power by for instance turbine, back on the grid in nice 50/60 Hz cycles without any overtones. He filed quite a few patents around this space on behalf of the company he worked for. Over the years as his competence got more and more specialized he started writing papers and giving presentations at conferences. This led him to apply for a Professor position at Chalmers University of Technology, despite that he technically didn't have a Doctor's degree, only a Masters. Criteria was however that he would prove the equivalent body of work as if he had a Doctor's degree.
At **Chalmers** as a Professor in Power Electronics he ran his own department, not something he liked that much, although he heated authority even more! He was not much of an administrator and probably only a good manager for people that were self-motivated and that he liked. I remember quite a lot of drama and Kjeld being in some fight with another Professor and so forth, but I learned after myself working at Chalmers right after I got my Masters, that this was just business as usual in the academic environment! I did learn from my fellow students who took his classes that he was a really good teacher and they all liked him because he would always try and make some jokes (admittingly most of them were pretty bad!) but I think they all appreciated the effort.
In his department they continued his work around capturing and storing energy in different forms, e.g. wind turbines. They also had a working electric car, it was really a VW Beetle filled with acid batteries in the back seat, but it worked! This was more than 35 years ago. They were definitely ahead of their times but the battery technology would not be there for a very long time.
His work as a Professor took Gerd and him on some great trips including living in Belgium and Australia for 6 months each as part of a visiting Professor rotation.
He did write a text book, which become the bible of Power Electronics for many years and is still used all over the world. The title of the books is Power Electronics and it's the first thing that pops up if you put Kjeld's name into the Google search engine.
As a child when you **grow up**, you go through the different phases of first being completely dependent on your parents, then in awe of all they know and can help you with, then a healthy suspicion starts to evolve that maybe they don't know everything, and that they might even be wrong about certain things! Then comes separation when you form your own life, make your own decisions (good or bad) and maybe even look more critically at your parents and the type of people they are. I did that for many years with my dad. I guess I was a bit angry with him; I felt he was too self-centered, too self-minded, not taking our mom's interests into consideration or us kids for that matter. He was quite judgmental

and if someone was not up to his standards he was quick to dismiss them. I did not like these characteristics. I think it took me a long time to understand why. The main reason was obvious; I am very similar to Kjeld in these aspects. I could see myself in him and I didn't like everything I saw. It took a while to get over and also understand that none of us is perfect, we are a combination of good traits and not-so good ones. I guess awareness is the first step, like any change, and then you just have to work on it.
My father was not a **religious** man, he was a man of science and facts. We have a saying in Sweden: "When the devil gets old he becomes religious". Obviously that did not apply to our father... So, that is why I have not included any hymns or psalms in this speech, or the music we are playing, as we felt that would have been hypocritical and not what Kjeld stood for. Once again I guess I feel myself being close to my father in this regard. I also left any potential religious beliefs when I was around 15.
Alzheimer is a disease that usually starts slowly and gets worse over time. The most common early symptom is difficulty in remembering recent events. As the disease advances, symptoms include problems with language, disorientation, mood swings, loss of motivation, not managing self-care, and behavioral issues. As a person's condition declines, they often withdraw from family. Gradually, bodily functions are lost, ultimately leading to death. That's what happened to our dad.
Mom, I am sorry for not being here more and **supporting** you through these hard times. I also want to thank my sister, Gitte, for being here and supporting both our parents through so much. She was the one that found my parents' apartment in a beautiful part of Stockholm and made it all work. I hope and know our mother will have many good years there to come.
I guess what I want to leave you with overall is that I had a fantastic childhood and I hope and believe my sisters did as well. We had two parents who loved us; a father who was adventurous and took us places and a mother who cared for all our needs and loved us unconditionally. It was all a child could wish for. We also had a chance to have a lot of fun and explore different parts of the world with their grandchildren, as Marianne and myself started to move around.
My father, like any person, had his good and bad sides. But he was my father and I loved him.
Thank you.

Martin Thorborg: Hvor er det et dejligt billede Sten og en fantastisk tale du har holdt.
Der er ingen tvivl om at vores fædre var nogle stivnakker. Men som du skrev, så var det vores fædre på godt og ondt og vi er jo trods alt endt et godt sted, så de må have gjort en del rigtigt :-)))

Om Kjeld

- Student: 1950, Gentofte Statsskole.
- Han tog eksamen fra cand polyt den 1956 på Polyteknisk Læreanstalt.
- Han var ansat hos lærer på Ingeniørakademiet 1958-1959.
- Han var ansat hos udviklingsingeniør 1960-1963 på Asea, Ludvika.
- Han var ansat hos udviklingsingeniør på ASEA 1963 i Västerås, Sverige.
- Han var ansat hos tf professor ved tekniska Högskolan 1973 i Stockholm.
- Han var ansat hos professor i kraftelektronik (1976) 1980-1997 på Chalmers, Göteborg.
- Han fik sit statsborgerskab 1978 i Sverige.
- Han gik på pension 1997 i Onsala, Halland.

Jens Christensen Thorborgs efterslægt

Kjeld blev gift med **Gerd Nørresø,** datter af **Svend Kragerup Nielsen Nørresø** og **Elisabeth Stephany Kreiss,** den 18 Jul. 1957 på Frederiksberg Rådhus. Gerd er født den 7 Jul. 1936 på Frederiksberg. Gerd kaldes også Gerd Thorborg. Deres børn: **Birgitte "Gitte," Sten** og **Marianne**.

Parnotater: Kjeld og Gerd mødte hinanden som elever på Den internationale Højskole i Helsingør.

Om Gerd

- Hun blev uddannet ved børnehavepædagog på Frøbelseminariet.
- Hun arbejdede som børnehavepædagog i Göteborg.
- Hun fik sit statsborgerskab 1978 i Sverige.
- Hun gik på pension Nov. 1997 i Onsala, Halland.

Birgitte "Gitte" Thorborg er født den 31 Dec. 1958 på Frederiksberg og blev døbt den 19 Apr. 1959 i Gentofte Kirke. Birgitte kaldes også Gitte.

Om Birgitte

- Hun blev uddannet ved bankfunktionær i Sverige.
- Hun var ansat hos bankfuldmægtig i SEA, Föreningsbanken i Stockholm.

Birgitte blev gift med **Per-Anders Sundqvist,** søn af **Anders Sundqvist** og **Irena,** den 12 Jun. 1982 i Frederiksberg Kirke. Per-Anders er født den 1 Aug. 1955 i Vesterås. Deres børn: **Andreas, Philip** og **Emma**.

Om Per-Anders

- Han blev uddannet ved bankfunktionær i Sverige.
- Han var ansat hos økonomiadministrator hos Asea-Scandia i Stockholm.
- Han tog eksamen 1982 i Uppsale Universitet.
- Ansat: Elektroskandia AB.

Sten Thorborg er født den 16 Aug. 1961 i Ludvika, Sverige og blev døbt den 26 Dec. 1961 i Gentofte Kirke (Thanning).

Om Sten

- Han tog eksamen fra cand polyt fra Chalmers i Göteborg, Sverige.
- Han var ansat hos driftsingeniør hos Erikson, Mobiltelefon i Australien.
- Han var ansat hos Global Business Manager i Microsoft, Australien.
- Han var ansat hos General Manager, Ericsson i Melbourne, Australien.

Sten blev gift med **Birgitta Edith Marageta Sundström,** datter af **Axel Sundström** og **Inga-Lill G. Sundström,** den 19 Mar. 1988 i Lundby Kyrka. Ægteskabet endte med skilsmisse. Birgitta er født den 20 Feb. 1961 i Vesterås. Birgitta kaldes også Birgitta Edith Marageta. Deres børn: **Christopher Axel, Oscar** og **Isabel**.

Om Birgitta

- Hun arbejdede som økonom.

Sten blev derefter gift med **Susan Benton** i Feb. 2017.

Marianne Thorborg er født den 31 Dec. 1966 i Västerås, Sverige og blev døbt den 19 Mar. 1967 i Gentofte Kirke.

Om Marianne

- Hun blev uddannet ved bankuddannet, balletakademiet.
- Hun arbejdede som balletdanser, koreograf i Ottava, Canada.
- Hun arbejdede som danselærer i Ottava, Canada.
- Hun var ansat hos Yoga Sun&Moon i Quebec, Canada.

Marianne blev gift med **Jörgen Hansen,** søn af **Karl Hansen** og **Kirsten Smekberg,** den 17 Jun. 1995 i Onsala Kyrka, Sverige. Jörgen er født den 5 Jul. 1967 ved Jönköping. Deres børn: **Tristan** og **Theodore**.

Om Jörgen

- Universitetsgrad: doktor.
- Han var ansat hos civiløkonom, universitetslektor i Montreal.
- Han var ansat hos universitetslektor i Concordia University, Quebec.

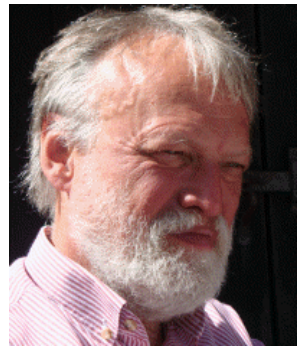

Karsten Thorborg er født den 25 Nov. 1942 i Gentofte og blev døbt den 10 Jan. 1943 i Gentofte Kirke (Nicolai Balle).

Notater: Jeg blev student fra Gl. Hellerup Gymnasium 1962 og blev cand. mag. sommeren 1970 (historie/filosofi). Maj 1970 - maj 1971 var jeg telegrafsoldat i Høvelte. Efter hjemsendelsen blev jeg ansat som adjunktvikar - amanuensis hed det dengang - på Historisk Institut, Kbhs. Universitet, 1971-75. Jeg var knyttet til professor Povl Bagges sektion med 18.-19. århundredes historie. Desuden underviste jeg i historisk metode. Senere som kandidatstipendiat og siden seniorstipendiat smsds. 1975-81 med studieemnet "Viggo Hørup og hans tid". Det resulterede i bogen "Hørup i breve og digte" og nogle artikler. Da stipendiet udløb, var nedskæringerne på universitetet i fuld gang, og jeg var en kort tid arbejdsløs. Et et-årigt forskningsjob på Historisk Institut 1982/83 kunne det dog blive til, men inden dets udløb blev jeg ansat som lærer på Uldum Højskole fra 1. mar 1983 hos forstander Poul Erik Søe. Det blev en lærerig, men også turbulent tid med flere forstandere, inden jeg 31. dec 1987 forlod skolen for at tiltræde jobbet som højskoleforstander fra 1. jan 1988 på Bornholms Højskole. Vi havde her en lang række gode år. Begyndelsen var ganske vist svær med dårlig skoleøkonomi, for få vinterelever og personaleproblemer, men det lykkedes at rejse skolen, og vi kunne stoppe 1. okt 2005 efter næsten 18 år med applaus. - En efterfølgende 1½ års krisetid for skolen under et uheldigt forstanderpar ophørte med deres afrejse, og skolen er til vores store lettelse igen kommet på sporet med Lillian og Axel Lasthein-Madsen som forstanderpar. Fra 2008 har jeg ligesom Bente arbejdet som bornholmerguide i sommersæsonen.

De første par år vi var gift, boede vi i en 1½ værelses lejlighed på Lyshøjgårdsvej 71,3 i Valby. Men da Solveig var kommet til, blev pladsen for trang, og vi flyttede 1. maj 1969 til Morten Farums Gaard, Amaliegade 21 B.2, i en stor lejlighed fra 1780erne. Her boede vi indtil uldumtiden. I første omgang var det kun mig der tog derover, men 1½ år senere fulgte Bente og pigerne efter. Det var i okt 1984, og vi fik tildelt et af skolens huse, Østerlide. Her tog jeg omsider kørekort. I dec 1985 købte vi Sommerhuset af mine forældre for 150.000 kr. kontant.

Da jeg tiltrådte stillingen på Bornholms Højskole, blev Bente og pigerne endnu ½ år i Uldum, indtil Solveig var blevet student og Hjørdis færdig på Eriksminde efterskole. Men fra 1. jul 1988 var vi igen samlede, nu på Bornholm. 1. apr 1994 købte vi et lille fritidshus, Per Jørnsvej 4, i Aarsdale, men vi boede selvfølgelig stadig i skolens forstanderboligen. Siden 1/7 2005 har vi imidlertid boet på Nybyvej 56 i Aakirkeby i et hus, Bakkehuset, som vi købte 1/4 2002 og lejede ud de første tre år.

Barneportræt af Helle, stentryk 1951. Portrætmaleri af Helge Strufe 1995. Begge i min besiddelse.

Hjemmeside kan googles under mit navn. Den indeholder bl. meget andet mine "Livserindringer" 1-8.

Om Karsten

- Han blev konfirmeret den 7 Apr. 1957 I Gentofte Kirke.
- Student: mat/nat Gl. Hellerup gymnasium, 1962, Hellerup.
- Han tog eksamen fra cand mag (hist./filosofi) den 11 Maj 1970 på Kbhs Universitet.
- Han aftjente sin værnepligt Telegrafsoldat 1970-1971 på Høvelte Kaserne.
- Han var ansat hos Amanuensisvikar 1 Jun. 1971 på Historisk Institut, Kbhs Universitet.
- Han var ansat hos Stipendiat 1975-1981 på Historisk Institut, Kbhs Universitet.
- Han var ansat hos akademisk medarbejder 1982 på Historisk Institut, Kbhs Universitet.
- Han var ansat hos Højskolelærer 1 Mar. 1983 på Uldum Højskole.
- Han var ansat hos Højskoleforstander 1 Jan. 1988 på Bornholms Højskole.
- Han gik på pension 1 Okt. 2005 i Aakirkeby.
- Han arbejdede som Freelance guide for Team Bornholm 2008 på Bornholm.

70årsdag

Karsten blev gift med **Bente Thygesen Liisberg,** datter af **Peter Liisberg** og **Marie Elisabeth Pedersen,** den 22 Okt. 1966 i Linå Kirke. Bente er født den 8 Nov. 1941 i Resenbro, Linå, Skanderborg og blev døbt den 14 Dec. 1941 i Voel Kirke (Pastor Blenker), Gjern Herred, Skanderborg. Bente kaldes også Bente Thorborg. Deres børn: **Solveig** og **Hjørdis**.

Parnotater: Bente og jeg lærte hinanden at kende, da vi efter sommerferien 1962 startede som studerende på Historisk Institut, Københavns universitet. Vi skrev opgave sammen i rusåret, emnet var diskussionen om årsagerne til prisrevolutionen i 1500-tallets Europa. Vi kunne lide hinanden, men Bente var desværre allerede optaget af en kæreste fra Askovtiden. Det var en slem skuffelse for mig, da hun fortalte mig det. I sommerferien 1965 tog jeg med en kammerat på motorcykel til Grækenland, og Bente alene til Israel. Jeg havde opgivet håbet om at vinde hende, men Bentes forlovelse var reelt forbi, og hun slog op med kæresten, da hun kom hjem. 22. nov flyttede jeg fra et værelse i Vanløse til et tårnværelse på 5. sal i "Strandborg" i Hellerup på Strandvejen 110. Bente boede også i Hellerup. Hun havde fri bolig hos enkefru Asta Obel på Richelieus Allé. Fru Obels barnebarn, Anne Obel, var gift med Bentes fætter Busse, og den gamle dame ville gerne have tryghed og selskab i den store strandvilla hvor hun boede alene med husjomfruen, frk. Petersen der også var en ældre dame. Allerede d. 28. nov kom Bente på visit hos mig. Jeg var ikke hjemme, men hun stak en seddel ind under døren, og jeg var ikke sen til at styre motorcyklen ned på Richelieus Allé. Der fulgte nu en tid hvor vi gik ud sammen. Det kunne være lidt svært for Bente at frigøre sig fra de selskabelige forpligtelser hos fru Obel, og frk. Petersen, så ikke med blide øjne på os ungersvende der sværmede omkring hende. En aften inviterede jeg Bente til en opførelse af Haydns "Skabelsen" - og jeg vovede at tage hendes hånd. Hun var i sin yndige grå kjole, og vi var meget forelskede. Nogen tid efter kom Bente for sent hjem. Jeg fulgte hende til døren, men den var låst. Det var frk. Petersen der ville give hende en lærestreg. Men der gjorde hun regning uden vært. Vi fulgtes istedet tilbage til Tårnet ..... I påsken 1966 var jeg på biltur i Jylland med gode venner fra Gentofte. Et af rejsemålene var at besøge Bente der var hjemme i Resenbro at læse til eksamen. Det var første gang jeg så hendes forældre. Som det høflige bymenneske jeg var, sagde jeg naturligvis "De" til dem, mens de sagde "du" til mig - og sådan var det, indtil jeg i min bryllupstale brød over tvært og sagde "du". Men tilbage til Helleruptiden. Det blev efterhånden Obelfamilien for meget med det kæresteri, og Bente flyttede hjem til mine forældre på Udsigten i Gentofte, mens jeg stadig boede i Tårnet. En weekend var vi i sommerhuset. Mine ældre søskende der var blevet opdraget under strengere tugt var målløse over at høre, at far og mor havde vinket god tur til os, da vi svingede ud fra Udsigten på motorcyklen. Om sommeren tog vi til Spanien. Bente ville på det tidspunkt have spansk som bifag, så hun valgte at tage på sprogkursus i en lille by Jaca i Pyrenærene, og jeg tog naturligvis med. Vi havde planlagt at køre på motorcyklen, men da Bentes far hørte det, blev han bleg. Istedet lånte han os sin ekstra bil, en Opel Kadett Caravan. Da vi kom hjem, stod det foruden studierne på bryllupsforberedelser. Bentes forældre holdt brylluppet. Det foregik i Linå kirke d. 22. okt, og der var storstilet fest på Gl. Kjærsgaard med 33 sovende gæster. Vi tilbragte bryllupsnatten på Skanderborg hotel og gav hinanden morgengave - det viste sig at være en Parker fyldepen til hver! Fars gode bekendt, Svend Thorsen, havde indflydelse i et ejendomsselskab med almennyttige boliger, og han skaffede os en 1½ værelseslejlighed på Lyshøjgårdsvej 71,3 th. lige ovenover

Valby S-togstation og den tilhørende busholdeplads. Det var småt og billigt, og vi var unge og forelskede. Bentes far havde indrettet Brolund til brug for børnene, og der tilbragte vi for første gang sommeren i 1967, travlt optaget af at male, snedkerere og sy gardiner. Jeg afsluttede mit bifag 28. jun 1968, og så var vi på Brolund om sommeren hvor vi bl.a. skrev biografier til Kraks jubilæumsbog. Da vi til sep genoptog studierne, skiftede Bente hovedfag fra historie til dansk, og jeg vendte tilbage fra Filosofisk Institut i Metroannekset til Historisk Institut i HK-annekset - begge steder ved Frue plads. Jeg havde forskellige studenterjobs, først og fremmest som studenterinstruktor de sidste 2 studieår, men jeg var også timelærer på Zahles seminarium og medarbejder på Haases Håndbog for skoleelever mm. Det levede vi stort set af - og sparede endda op.
Vi ville selvfølgelig have børn, men det hastede ikke, så vi passede på i begyndelsen. Mor begyndte at tale om adoption, men den 24. maj 1968, da vi var til haveselskab nede på Udsigten 21 hos min tante Margrethe i anledning af hendes 80-års fødselsdag, fik vi det glade budskab, at Bente ventede sig. Hun valgte efter mange overvejelser at føde hjemme på Lyshøjgårdsvej. Det var ikke almindeligt på den tid, men dengang måtte manden ikke være med til fødselen på hospitalet, og hun ville have mig med. Solveig blev født kl. 3 om morgenen d. 19. jan 1969. Jordemorderen hed fru Kragh, og Bentes mor kom over og hjalp den første tid. Der var ikke megen plads i den 1½ -værelses, og den lille tilbragte sine første måneder i en vaskekurv på en hylde i vores hjemmelavede åbne klædeskab. Men takket være Ingeborg Larsen - mor til mine venner Visti og Zita - kunne vi 1. maj flytte ind i Amaliegade 21 B,2. Morten Farums Gård hed den, og det var en gul bindingsværksbygning fra 1780erne med indgang i anden gård og med vinduer til 3. gård ind til den tidligere fødselsstiftelses have og udsigt til bagsiden af Medicinhistorisk Museum og St. Ansgars kirke i Bredgade. Solveig blev døbt i Marmorkirken 22. jun 1969. Min svigerinde, Monika, som netop var kommet ind i familien bar hende, og den jyske familie kom over. Sommeren tilbragte vi som sædvanlig på Brolund. 11. maj 1970 blev jeg færdig som cand. mag. og allerede 19. maj skulle jeg stille som rekrut på Høvelte telegrafkaserne. Bente tog hjem til Resenbro med Solveig i 2 måneder hvor hun arbejdede på Rødegaard, mens hendes mor hjalp med barnepasningen. Da jeg kom på orlovsbesøg led jeg den tort, at Solveig ikke kunne kende mig på stationen. Efter ferien var hun hos en fru Hansen i Nyboder 3 timer om dagen, så Bente kunne få studiefred. Hun var gravid igen. Hjørdis blev født i Amaliegade kl. 10 d. 9. maj 1971. Det var lidt tidligere end beregnet, og jeg var stadig soldat. Men til alt held var jeg hjemme på weekend og kunne være med. Også denne gang var fru Kragh jordmoder. Om eftermiddagen kom min mor til. Den 15. maj blev jeg færdig med soldateriet, og vi var på Brolund om sommeren. Hjørdis blev døbt 1. aug i Linå kirke, og nu var det min københavnske familie der rejste til dåbsfest. Bentes far gav os en Morris Mascot, så vi kunne komme omkring med børnene, selv om det kun var Bente der kunne køre den. Hjemme i Amaliegade kom Solveig i en privat halvdagsbørnehave hos Nete i Toldbodgade. Og jeg startede som amanuensisvikar på Historisk Institut. En ny æra i vores ægteskab tog sin begyndelse. Det var en ekspansiv tid for universitetet, og for mig var det en god og fremgangsrig periode. Bente passede børn og studier. Fra 1973 underviste hun desuden udlændinge i dansk på Folkeuniversitetet (den senere Studieskole), mens en skolepige, Susanne Jacobsen, hjalp med børnene nogle timer om eftermiddagen. Jeg tænker tilbage på tiden indtil de sidste år af 70erne som en meget lykkelig livsfase. Den følgende periode bragte både skuffelser og til sidst også arbejdsløshed for mit vedkommende. Der var tunge nedskæringstider på universitetet, og så døde Bentes far. Trængselsår, de sværeste vi har haft. Men vi fik en ny begyndelse som højskolefolk i Uldum. Jeg havde været gæstelærer derovre hos Poul Erik Søe på et par korte sommerkurser i 1982, og fra marts 1983 blev jeg fast ansat. 1½ år efter sluttede Bente og pigerne sig til mig. Solveig gik på Eriksminde Efterskole, og Hjørdis kom i Uldum skole hvad der ikke var lykken for hende. 5 år blev det til på højskolen. Det var en turbulent tid med 3 forstandere og mange vanskelige elever. Men en god læretid for os, inden vi blev ansat som forstanderpar på Bornholms Højskole 1988. Jeg tog alene derover til jan, for pigerne skulle være færdige med deres skoler, inden de og Bente kunne følge efter. Solveig blev student om sommeren, og Hjørdis afsluttede 10. klasse på Eriksminde, men fra juli 88 var vi igen samlede - og nu på Bornholm. Ingen af os havde noget forhåndsforhold til øen, og at vinterskolen nærmest var en kunsthøjskole var også nyt for os. De første 5 års pionertid var drøje, men vi havde mod på det og støtte i hinanden. Og 10-året fra omkring 1993 var en blomstringstid for skolen og dermed også for os personligt. Elevtallet voksede, bl.a. modtog vi i de år mange østeuropiske elever gennem en særlig statsfinansieret bornholmerordning - vi talte om "det baltiske eventyr". Skolen fik betydeligt økonomisk overskud, og vi kunne ansætte flere nye lærere og udvikle bygninger og fag. 1. jul 2005 flyttede vi til Bakkehuset i Aakirkeby for at give plads for et nye folk i forstanderlejligheden, og 1. okt. fratrådte vi efter nærved 18 år som forstanderpar.

Om Bente

- Hun blev konfirmeret den 25 Mar. 1956 I Linå Kirke, Linå, Århus.
- Student: nyspr., Th. Lang, 1960, Silkeborg.
- Højskoleophold: 1960-1961, Askov Højskole, Malt, Ribe.
- Hun var ansat hos ung pige i huset hos Laderierre Jensen 1961 i Tårbæk.
- Hun var ansat hos lærer i dansk for udlændinge på Folkeuniversitetet, Studieskolen og DIS 1973-1985 i Kbh..
- Hun tog eksamen fra cand mag (dansk/historie) på Kbhs Universitet den 13 Feb. 1981 i Kbh..
- Hun tog pædagogikum på Aurehøj gymnasium i Gentofte i perioden 10 aug 1981 til 28 jan 1982.
- Hun var ansat hos højskolelærer 1985-1988 på Uldum Højskole, Nørvang, Vejle.
- Hun var ansat hos medforstander, højskolemor 1 Jun. 1988 på Bornholms Højskole.
- Hun var ansat hos lærer 1 Okt. 2005 på Bornholms Højskole.
- Hun gik på pension 1 Okt. 2006 i Aakirkeby.
- Free lance: turistguide og foredragsholder siden 2007, Bornholm.

Solveig Thorborg er født den 19 Jan. 1969 på Lyshøjgårdsvej, København og blev døbt den 22 Jun. 1969 i Marmorkirken.

Notater: Solveig voksede op i Amaliegade og gik i skole på Bordings Friskole. I forbindelse med vores gradvise flytning til Uldum Højskole tog hun 10. klasse på Eriksminde Efterskole, og hun blev student fra Tørring gymasium 1988. Efter en sommer som postbud på Bornholm var hun 1988-89 au pair i Californien, inden hun 1989-91 tog basisuddannelse på RUC (studieophold i Manchester i efterårssemestret 1990). Hun var imidlertid træt af gruppearbejde, og 1991 skiftede hun til KUA, hvor hun valgte et nyt overbygningsstudium, "Moderne kultur og kulturformidling", under litteraturvidenskab. Nov. 93 - maj 94 tog hun orlov og rejste til Sydamerika med længere ophold i Quito, Ecuador, hvor hun traf Jorge og boede med ham sammen med hans mor og bedstemor i et mikroskopisk lille hus. Efter hjemkomsten købte hun en andelslejlighed i Lynæsgade på Nørrebro, og hun genoptog studiet på KUA som hun afsluttede maj 1999 med et speciale om latinkamerikansk film. Hun boede sammen med Jorge, og 26. maj giftede de sig. Som led i sin latinamerikanske interesse havde hun været til Venedifestival aug. 1994, var i Mexico og Cuba jan-febr. 1997 og arbejdede som voluntør på en Braziliana-festival i Kbh. i efteråret 1997. Som kandidat var hun arbejdssøgende freelancer 1 år. Hun viste om på Gl. Holtegaard og Sophienholm, underviste på AOF, Folkeuniversitetet og på Bornholms Højskole. Desuden udgav hun en artikel om latinamerikansk film i tidsskriftet Cosmorama. Pr. 1. maj 2000 blev hun ansat i en tre-årig stilling som "Koordinator for sociale og kulturelle aktiviteter" ved Danida Fellowship Center" i Kbh. indtil hun stoppede i marts 2004 i forbindelse med, at hun gik på barselsorlov. 26. april fødte hun Alba, og 16. okt. købte hun en større lejlighed i samme andelsboligforening, først i Guldbergsgade og nu igen 15. jan. 2011 i Udbygade. Ægteskabet med Jorge skrantede, og midt i juli 2004 flyttede han i kollektiv. De blev sepereret i april 2005. Solveig fik arbejde 2004 - i begyndelsen som voluntør - på Salaam.dk, et privat foretagende der arrangerer festivaller og skoletilbud til styrkelse af interkulturel forståelse og integration. Det er oprettet af Thomas Henriksen, og han og Solveig blev fra efteråret 2005 kompagnoner først med kontor på Nørrebro, fra sep 2007 på Amager og fra 2010 på Kigkurren, Kbh. S. De skal årligt søge diverse fondsmidler for at finansiere aktiviteterne. 2010 stoppede Thomas, og Solveig er nu eneleder af virksomheden. Desuden var hun fra samme år ansat til i 1½ år at skulle iværksætte udstillinger for Kunsthallen Nikolaj ude i byen.
Sideløbende har hun taget en flere årig uddannelse som psykoterapeut hos Lene og Ole Vedfeldt og har oprettet sin egen psykoterapeutiske virksomhed ved navn "Ariadnes kompas". Den deler fra 2019 erhvervsadresse med Salaam i Øhlenschlægergade.
Hun har siden 2009 dannet par med Håkan Stolfer. Han er bosat i gudhjem på Bornholm, så de besøger ofte hinanden.

Om Solveig

- Student: 1988, Tørring Gymnasium.
- Hun rejste au pair 1988-1989 til Californien.
- Hun tog eksamen fra bachelor med basisuddannelse den 1989-1991 på Ruc.
- Studieophold: 1990, Manchester University, England.
- Hun rejste på orlov til dannelsesrejse 1993-1994 til Sydamerika.
- Hun tog eksamen fra cand mag moderne kultur og kulturformidling den 1999 på Kbhs Universitet.
- Hun var ansat hos kulturkoordinator 2000-2003 på Dfc, Kbh.
- Hun arbejdede som partner i projektorganisationen Saalam.dk 2004 i Kbh..
- Hun arbejdede som leder af Saalam.dk Feb. 2010 i København.

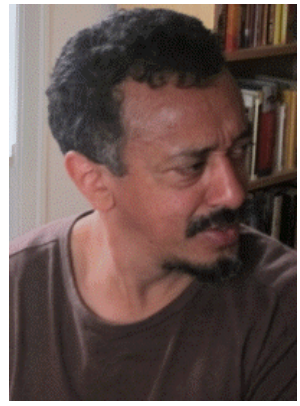

Solveig blev gift med **Jorge Wladimir Ramirez,** søn af **Enrique Tarira** og **Martha Rosario Ramirez Negrete,** den 26 Maj 1999 på Kbhs Rådhus. Ægteskabet endte med skilsmisse i 2004. Jorge er født den 5 Jun. 1969 i Quito, Ecuador. Jorge kaldes også Jorge Wladimir Ramirez. Deres datter: **Alba Ramirez**.

Parnotater: **Solveig og Jorges bryllup 26. Maj 1999**

Karstens bryllupstale i stikord:
1. Brudeparret
2. En stor beslutning for Solveig:
- Solveig og beslutninger: at vælge det fremmede, kontakt med følelserne, tvivl, langsom proces, gennembrudskraft.
- beslutningen om at rejse til Sydamerika: "den bedste og vigtigste i mit liv".
et opbrud fra den danske normalhorisont: kæreste, sprog, speciale.
Individuation overfor borgerlig fornuft.
- Den latinamerikanske side af Solveigs væsen.
3. Jorges tilsvarende opbrud:
- at skulle begynde forfra i et fremmed land
- hans møde med Danmark: vanter, familie, demonstration *for* militæret
- Rosauro - hendes glæde på Jorges vegne
4. Eventyrets krav:
- 8 mdr i Quito
- dernæst endnu en periode året efter og Jorges besøg her
- 3 års ventetid og nu 3 mdr sammen i Kbh
- dermed er eventyrets krav vist opfyldt for at ridderen kunne få prinsessen
5. Prøver:
- en fugl og en fisk kan forelske sig, men hvor skal de bo?
- foreløbig bliver det altså i Lynæsgade - jeg tænker med glæde tilbage på Bentes og min første tid i Valby med 35 m2
- Jorge som dansk sprogelev
- så er der det med at tjene til føden: Solveig kandidat
- eventyrets moral: mange prøvelser, men det ender godt
6. Hjælpere:
- Solveigs mange og gode venner
- Jorge og den latinamerikanske koloni
- en stor - og nu fælles - familie
7. Skål for brudeparret - de længe leve!

Bentes bryllupstale:
Du kom med alt det der var dig
og sprængte hver en spærret vej
og hvilket forår blev det!
Det år, da alt blev stærkt og klart

og vidt og fyldt med tøbrudsfart
og alting råbte: lev det!

At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stort besvær
På trods af det der smerter
og kærligheden er og bli'r
og hvad end hele verden si'r
så har den vore hjerter.

Kære Solveig og Jorge! Tillykke med i dag og med hinanden. I har været igennem megen tøbrudsfart og glæde, men også tvivl og stort besvær i de 5 år, siden Solveig satte sin rygsæk ned på en gade i Quito og mødte dig, Jorge. I dag har I så giftet jer. I har villet hinanden!
Men det kan ikke være nemt for dig i dag, Jorge, hvor dejlig end din brud, Solveig, er. Du er i et fremmed land - med et fremmed sprog og uden din nærmeste familie og venner til at glæde sig med dig. Vi savner din mor, mama Rosauro, - hvad må du ikke gøre! Og vi glæder os til at møde hende! Dig kender vi endnu ikke så godt, men det vi kender holder vi meget af, og du må ikke være i tvivl om, du ecuadorianske ulv, at vi af hjertet ønsker dig velkommen i vores familie, og som vores svigersøn. Solveigs hjem er fra i dag også dit hjem! Skål Jorge! Skål begge to.

Om Jorge og Solveig

- Separeret: Apr. 2005, Kbh..

Om Jorge

- Han blev uddannet ved kokkeskolen Nov. 2012 i Kbh.

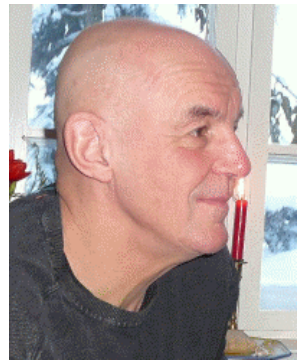

Solveig danner par med **Håkan Stolfer,** søn af **Niels Stolfer** og **Gunnel Ytterström,** den 27 Maj 2009 i Kbh. Status for par: papirløst. Håkan er født den 9 Feb. 1951 i Göteborg. Håkan kaldes også Niels Håkan. Parret var barnløst.

Om Håkan

- Han blev uddannet ved bibliotekar 1980 i Göteborg.
- Han var ansat hos bibiotekar ved Den nordiske højskole 1982-1987 i Kungselv.
- Han indvandrede til Hørning 1987 til Kungselv, Sverige.
- Han arbejdede som alternativ behandler med clairvoyance 1995 i Kbh.

Hjørdis Thorborg er født den 9 Maj 1971 i Amaliegade, København og blev døbt den 1 Aug. 1971 i Linå Kirke.

Notater: Hjørdis voksede ligesom sin søster Solveig op i Amaliegade, og de gik på Bordings Friskole. Da vi flyttede til Uldum Højskole, kom hun i Uldum skole i 7. klasse og tog 8. klasse på overbygningsskolen i Lindved. Det var en kammeratskabsmæssig barsk tid for hende begge steder, og hun tog derfor 9. og 10. klasse på Eriksminde Efterskole. Efter sommerferien 1998 flyttede hun med Bente over til mig på Bornholms Højskole og kom på gymnasiet i Rønne. Her blev hun sproglig student 1991 med speciale i billedkunst. 1991-92 var hun áu pair i Berkley, Californien, og samtidig tog hun tegneundervisning på UC Berkley Extention. Efter hjemkomsten fik hun lejlighed i Ribegade på Østerbro og startede på Akademiets Arkitektskole hvor hun gik 1992-93. Men hun følte sig meget ung og faldt ikke rigtig til i studiet, så derfor tog hun orlov for at tage på Kunsthøjskolen i Holbæk i efterårssemestret 1993. Forårssemestret 1994 gik hun bl.a. på en kunstskole i Hillerød. Meningen var, at hun skulle tilbage Akademiet, men for at afprøve sine kunstneriske evner lagde hun op til Designskolen i Kbh - og blev til sin egen overraskelse optaget på den grafiske linje, eller som den nu hedder: linjen for visuel kommunikation. Nu skulle hun så vælge, og det endte med at hun

skiftede studium hertil 1994. I forårssemestret 1998 fik hun 1/2 års studieophold på Gerrit Rietveld Academy i Amsterdam, og derefter var hun i ½ år i praktik på designtidsskriftet Mediamadic Magazine, også i Amsterdam. Hun kom hjem i febr. 1999 og genoptog studiet på Designskolen. Tog afgang herfra jun 2000. Hendes afgangsopgave var en plan for et magasin om tids- og mediebaseret kunst online og på print. 1. aug 2000 - aug. 2001 var hun ansat som Assistant Art Director i webb-firmaet Agency i Kbh. Fra 1. aug. 2001 på Kontrapunkt og fra aug. 2003 på DR som grafisk designer. Hun sagde op 1. marts 2005 i forbindelse med, at hun 10. marts tog til Australien for at søge lykken der med sin ven gennem 2 år, Mikkel Andreasen, men hun vendte snart skuffet hjem. Forholdet var gået over styr allerede ved landingen. 20. maj 2005 blev hun ansat i designfirmaet "1508" (femten-nul-otte), og 2007 blev hun forfremmet til Art Director. Hun bor nu i Skt. Jacobsgade, fra jan 2008 sammen med sin kæreste, fotografen Nicolai Perjesi. 2009 fik de en søn Arthur, og Hjørdis gik på 1 års barselsorlov. Hun vendte derefter tilbage som senior designer på 1508 A/S. I maj 2013 afsluttede hun sideløbende en 2-årig akademisk masteruddannelse på arkitektskolen, og i aug. gik hun igen på barsel. Det blev en dreng på nærved 5 kg. født 12/8.

Om Hjørdis

- Student: Bornholms amtsgymnasium, 1991, Rønne.
- Hun rejste som au pair 1991-1992 til Berkley, Californien.
- Hun blev uddannet 1992-1993 på Akademiets Arkitektskole, København.
- Højskoleophold: Kunsthøjskolen, 1993, Holbæk.
- Hun blev uddannet ved grafisk designer 1994-2000 på Designskolen Kbh..
- Studieophold: Rietveld Akademy, 1998, Amsterdam.
- Hun var ansat hos praktikant 1998-1999 hos Mediamatic Magazine, Amsterdam.
- Hun var ansat hos mediedesigner 1 Aug. 2000 på Agency, København.
- Hun var ansat hos mediedesigner 1 Aug. 2001 på Kontrapunkt, København.
- Hun var ansat hos mediedesigner, Danmarks Radio 1 Aug. 2003 i Kbh..
- Hun var ansat hos mediedesigner på "1508" 20 Maj 2005 i Kbh..
- Hun var ansat hos Art Director smst 2007 i Kbh..
- Hun blev valgt som bestyrelsesmedlem i Danske Designere 2008.
- Universitetsgrad: master, 2013, Arkitektskolen, Kbh.

Hjørdis lever sammen med **Nicolai Perjesi,** søn af **Sandor Jozsef Perjesi** og **Elsebeth Møller,** i 2008. Status for par: papirløst i 2008. Nicolai er født den 12 Jun. 1965 i Helsingør og blev døbt den 4 Jul. 1965 i St. Olai, Helsingør. Nicolai kaldes også Carl Nicolai Møller Perjesi. Deres børn: **Arthur Perjesi** og **Kjartan Perjesi**.

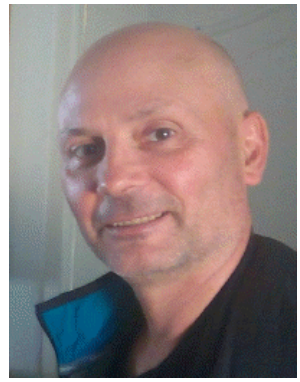

Om Nicolai og Hjørdis

- Parforhold: 2006, København.
- Fælles hjem: 2008, Østerbro, Kbh..

Om Nicolai

- Elev: grafisk basisår, 1983, Københavns Tekniske Skole.
- Han blev uddannet ved fotograf hos reklamefotograf Jens Nørgård 1984 på Skt. Annæ Plads, København.
- Han tog eksamen fra fotograf fra Københavns tekniske Skole den 1987 i København.
- Han var ansat hos fotograf hos Station 1 reklamefotografi 1988 i København.
- Han var ansat hos fotograf hos Dansk Design Center 1989 i København.
- Han var ansat hos timelærer på Teknisk Skole 2002 i København.
- Han arbejdede som freelance fotograf med eget atelier 1989 i København.

Carl Gustav "Dedde" Thorborg blev født den 15 Jun. 1899 i Hornsyld, blev døbt den 9 Jul. 1899 i Nebsager Kirke, døde den 25 Sep. 1971 på Lucasstiftelsen, Gentofte i en alder af 72 år, og blev begravet den 1 Okt. 1971 på Vestre Kirkegård. Et andet navn for Carl var Dedde.

Notater: Carl Gustav voksede op som den yngste af børneflokken i Hornsyld lægebolig. Han var en livlig dreng og sin fars kæledække. Efter studentereksamen fra Horsens tog han til Kbh for at studere ligesom sine ældre brødre. Han blev cand polyt 1924. Men forinden var han 1920 med ØKs M/S Selandia i Østasien som "samfundshjælper". Efter en knebent bestået eksamen fik han midlertidig arbejde som kontorassistent på Horsens straffeanstalt jun - okt 1924. Var okt 1924 - maj 1929 ingeniør ved A/S Vølund, Kbh. Jun 1929 - sep 1930 rådgivende ingeniør. Okt 1930 - feb 1932 indehaver af fabrik for stålkonstruktion. Byggede bl.a. for National-Scalas, og led stort tab ved dettes krak. Mar 1932-33 adm. direktør for A/S C. G. Thorborg, Nordisk Staalkonstruktion & Staallamelselskab. Feb 1934-59 teknisk direktør for A/S C. G. Thorborg, Rustfri Staalmontage. 1938 tillige adm. direktør for Dansk Tørlucerne, Biosic. Deltog under besættelsestiden i modstandsbevægelsen. Udførte efter krigen entreprenørarbejde i Danmark og udlandet. Rejste i 1955 til New Delhi, hvor han blev teknisk direktør for Hindustan Housing Factory Ltd. Var derefter hjemme en tid, men bosatte sig i Kuwait, hvor han 1959-62 var teknisk direktør for Kuwait Steel Co. Arabien. Da tiderne blev vanskelige i Kuwait vendte han tilbage til Danmark med sin 3. kone, hvor hun oprettede en skole for Mensendiecklærerinder, mens han 1964 fik ansættelse ved DSB. Fra 1971 ved Vejdirektoratet, brokontoret.
Far skriver: "Carl Gustav havde efter hjemkomsten til Danmark flere sygdomstilfælde. Han havde i sine yngre dage - til tider i hvert fald - tjent store penge, men brugte også mange. Mens han var gift med Gertrud, havde de en tid mandlig tjener. På sine ældre dage tjente han kun til dagen og vejen. Han døde af en leversygdom. Carl Gustav - i hjemmet altid kaldt Dedde - blev som søskendeflokkens Benjamin ikke så lidt forkælet af far, særlig efter at han ved et uheld i et træskomagerværksted havde mistet synet på det ene øje. Han voksede som vi andre op som et fromt barn, hvis indtagende ydre var ham et ekstra pluds. Den pietistiske Ånd, som prægede hjemmet, bed dog ikke rigtig på ham, han fjernede sig fra dens idealer tidligere, end jeg har gjort det, men på en så lidet udfordrende måde, at det heller ikke for hans vedkommende kom til noget brud med hjemmet. I skoletiden klarede C. G. sig ligesom jeg igennem med et minimum af flid og tog uden forsinkelse matematisk studentereksamen. Han havde derefter planer om at drage til Letland for sammen med nogle kammerater at deltage i dette lands frihedskamp mod Rusland. Han fik dog ikke mulighed for at realisere planerne om dette vovelige eventyr, som var nær ved at tage livet af hans gamle far. I stedet for gav han sig så til at studere ved den polytekniske læreanstalt, ikke med iver, men dog med så megen interesse, at han derved fik lagt grunden til en ekspertise, han senere oparbejdede på jernkonstruktionernes og brobygningens område. Han var som student ikke nogen dydsdragon hverken i den ene eller den anden retning, idet han - vennesæl som han var - hurtigt kom ind i et kammeratskab, der virkede alt andet end fremmende på fliden og fik til følge, at han aldrig kunne få sine knapt tilmålte lommepenge til at slå til. Allerede som student mødte C. G. den jævnaldrende jyske præstedatter Mette Bjerre, der var kommet til København for at uddanne sig til skuespillerinde. Hun blev også optaget på det kgl. teaters elevskole som elev af Gabrielsen, men uden at opnå andet derved end at komme til at optræde i nogle småroller. Hun havde imidlertid et smittende lune, som Carl Gustav ikke kunne stå for, og som bevirkede, at de i 1925 blev gift og stiftede et hjem, som - uden børn - holdt dem sammen i mange år under mere end beskedne forhold, indtil han efterhånden kom til penge og kunne give noget ud, når han muntrede sig med Mette og hendes musikglade søskende. Men desværre, Mette var ikke nogen sylfide som flere af de andre ungmøer, han lærte at kende inden for den teaterverden, han netop gennem Mette var kommet i forbindelse med. Særlig ballettens lette kavalleri tiltrak ham, og han gjorde her dyre bekendtskaber, som efterhånden skulle slå Mette og hendes kreds ud. I besættelsestiden, da han gjorde en

indsats som frihedskæmper, blev han så betaget af den succesombruste soloballerina Gertrud f. Jensen, at han lod sig skille fra Mette og i 1948 indgik ægteskab med Gertrud. Allerede under bryllupsfesten betroede en af gæsterne, medlem af frihedsrådet Aage Schoch, dog Grete og mig, at det ægteskab nok ikke blev af lang varighed, hvilket også kom til at slå til. Efter få års forløb blev han igen skilt for i 1955 (26/2) at ægte Inge f. Rasmussen, en tid gift van Hauen. Hun var datter af polarforskeren Knud Rasmussen, som C. G. beundrede, men aldrig havde set. Dette ægteskab blev lykkeligt og varede ved til hans død. Han havde nu løbet hornene af sig og blev ligesom hun en stabil ægtefælle takket være den beroligende indflydelse, hun havde på ham. C. G. og jeg boede i Horsens samme sted, hvor vi faldt godt til og blev gode venner med vor værtindes egne børn. Selv passede vi ikke videre godt sammen. Dertil var vi alt for forskellige. Dette kom tydeligt frem, da vi som studenter kom til København. C. G. ville ikke bo samme sted som jeg, men fandt sig sit eget pensionat og kom senere til at bo hos en fru Helver, der tog sig godt af ham. På vore gamle dage kom vi bedre ud af det med hinanden end i ungdommen. Vi sås nu jævnligt og kunne hygge os sammen."

Om Carl

- Han blev uddannet ved cand polyt 1924 på Polyteknisk Læreanstalt.
- Han var ansat hos a/s Vølund 1924 i Kbh..
- Han arbejdede som adm. Direktør a/s C. G. Thorborg Nordisk Stålkonstruktion 1932.
- Han arbejdede som teknisk direktør for C. G. Thorborg Rustfri Stålmontage 1934-1959.
- Han arbejdede som teknisk direktør for KuweitSteel Co. Arabien 1959-1962 i Kuweit.
- Han var ansat hos DSB 1964 i Kbh..
- Han var ansat hos Vejdirektoratet, brokontoret 1971 i Kbh..

Carl blev gift med **Mette Jacobsen Bjerre,** datter af **Jacob Jacobsen Bjerre** og **Ane Marie Berthelsen,** den 1 Aug. 1925 i Rødding, Viborg Amt. Ægteskabet endte med skilsmisse. Mette er født den 21 Dec. 1899 i Søvind, Gangsted Sogn og døde den 23 Okt. 1979 i en alder af 79 år. Parret var barnløst.

Parnotater: KB Rødding sogn, Viborg amt 1925, opsl. 302:
Viet 1. August i Rødding Sogn, Viborg Amt, af Valgmenighedspræst Bjerre i Kirken.
Ungkarl Ingeniør i København Karl Gustav Thorborg, født i Nebsager Sogn 15 Juni 1899. Søn af Kredslæge Jens Kristensen Thorborg og Hustru Angente Marie Levinsen af Gentofte.
Ugift Skuespillerinde Mette Jakobsen Bjerre i Rødding Sogn, født i Gangsted Sogn 21 December 1899. Datter af Valgmenighedspræst (Sognepr.) Jakob Jacobsen Bjerre og Hustru Ane Marie Berthelsen i Rødding Sogn.
Forlovere: Espen Retelsen, Assistent ved Udskrivningsvæsenet, København og Johannes Thorborg, Cand. polit. Gentofte.

Carl blev derefter gift med **Elena Dorey Gjertrud Jensen** den 23 Jul. 1948. Ægteskabet endte med skilsmisse. Elena blev født den 27 Apr. 1906, døde den 4 Apr. 2001 i en alder af 94 år, og blev begravet i Ejby ved Køge. Et andet navn for Elena var Elna Gertrud. Parret var barnløst.

Om Elena

- Hun var ansat hos soloballetdanserinde på Det Kgl Teater.
- Hun arbejdede som sangerinde.

Carl blev derefter gift med **Inge Rasmussen,** datter af **Knud Rasmussen** og **Dagmar Theresia Andersen,** den 27 Feb. 1955. Inge er født den 6 Mar. 1911 i Kbh. og døde den 13 Nov. 1996 i Kbh i en alder af 85 år. Parret var barnløst.

Om Inge

- Hun blev uddannet ved gymnastiklærerinde hos dr. Mensendieck i Los Angeles, USA.
- Hun arbejdede som Mensendiecklærerinde fra beg. af 40erne, leder 1970-78 i Kbh..

Navneindeks

(Intet efternavn)
Bodil, 33
Grethe, 10
Inger Margrete Ohmeyer (1874-), 7
Irena (1924-), 59
Jannie, 54
Tove, 39
Ukendt, 17
ALMDAL
Stig, 18
ANDERSEN
Dagmar Theresia (1882-1965), 69
BALLE
Ada (1942-), 6
Agnete Marie "Nete" (1906-1964), 7
Anna Sophie "Trysse" (1915-1992), 11
Bente (1941-2017), 10
Dorte (1945-1977), 11
Erik (1937-), 10
Frederik (1871-1939), 3
Hanne (1948-), 14
Inge (1932-2015), 5
Jette (1936-), 6
Kaj Jens "Bodda" (1917-2001), 13
Knud (1929-1931), 5
Knud Erik (1911-1972), 9
Nicolai Edinger (1903-1964), 4
Nicolaj Edinger (1839-1900), 3
Peter Thorborg (1951-), 14
Sten (1933-), 6
BARFOED
Karen (1880-1968), 27
BAUN
Ellen (-1993), 40
BECKMANN
Aage Thorvald Simon (1889-1959), 33
Carl Henry (1926-), 33
Gertrud (1956-), 33
Laurids Reider (1957-), 34
Marius "Bobo" (1959-), 40
BELLING
Camilla (1975-), 54
Jan (1945-), 54
BENTON
Susan, 60
BERTHELSEN
Ane Marie (1868-1959), 69
BJERRE
Jacob Jacobsen (1869-1933), 69
Mette Jacobsen (1899-1979), 69
BOECK
Anna (1883-1949), 15
Oscar Valdemar (1852-1931), 15
BOLLINGER
Rosa (1900-1983), 51
BØTTGER
Alvilda Lovise (1836-1918), 2
BRODERSEN
Margrethe (1887-1960), 20
BUNDGAARD
Johannes "Johs", 7
CHRISTENSEN
Carl (1905-1996), 10
Hans Flamand (1946-), 13
Jørgen Flamand (1907-1970), 11
Julie Caroline (1852-1922), 15
Karen Margrethe "Guld" (1940-), 13
Lise, 10
Niels Christian (1867-1939), 11
Niels Christian (1938-), 12
DAM
Margreta Mohr (1934-), 6
ESBO
Thomas (1953-), 33
Vagn (-1998), 33
FELBØL
Tom, 17
FLAMAND
Ingeborg (1877-1970), 11
FLEISCHER
Kathrine Justine (1849-1918), 3
FOG
Grete (1903-1993), 27
Lauritz Bønnelycke (1875-1908), 27
FORCHHAMMER
Jes (1934-), 6
Niels Bjørn (1905-1975), 6
FROST
Mogens (1965-), 54
GJØRUP
Frederik Vilhelm (1853-1924), 19
Margrethe (1888-1977), 19
GRABOW
Anne Margrethe (-1970), 9
HANSEN
Aage August (-1958), 9
Bodil Grabow (1913-1992), 9
Jörgen (1967-), 60
Karl (1929-), 60
Merete (1949-), 54

Navneindeks

HJORT
Andreas Christian (1892-), 49
Ingrid (1933-2008), 49
HØEGH-GULDBERG
Anna Emilie (1880-1960), 5
HØGSTRØM
Lisa Margareta "Grete" (1903-1957), 6
HOLM
Kristiane Sofie (1899-), 6
HOLMUR
Agnete (1908-1977), 8
HOLST
David (1932-), 8
Knud (1885-1936), 8
HOWARD
Sally, 22
JENSDATTER
Ane (1818-1906), 1
JENSEN
Elena Dorey Gjertrud (1906-2001), 69
Lisbet Lynggaard (1961-), 24
JØRGENSEN
Ellen (1905-1992), 10
Julie Marie (1883-1963), 16
JUST
Ragna (1889-1964), 14
JUSTESEN
Erna Skårup (1921-), 22
KATZ
Rose J. (1949-1988), 22
KAYSER
Johanna "Hanni" Antonie Pauls (1919-2019), 23
Johannes Georg, 23
KIØRBOE
Thomas August (1951-), 21
KIRKEBY
Erik, 17
KIRKEGAARD
Jens Erik (1948-2006), 17
KJÆR
Andrea Cathrine (1856-1918), 19
KJØRBOE
Erik (1920-2001), 21
KREISS
Elisabeth Stephany (1902-1997), 58
LARSEN
Ella Harriet Lilly (1910-1979), 40
Karen Margrethe (1894-1938), 49
LARSSEN
Birte Rolf (1906-1982), 5
Carl Otto Rolf (1873-1959), 5
LEVINSEN
Agnete Marie (1861-1951), 2
Anton (1819-1897), 2
LIISBERG
Bente Thygesen (1941-), 62
Peter (1908-1981), 62
LINDBERG
Jytte (1945-), 21
LYDHOLM
Carl Albert (1905-1980), 40
Ib (1932-), 40
MADSEN
Aage (1916-1986), 22
Anne Grethe (1957-), 22
Leni (1942-), 20
Stig Merrild, 18
MOHR
Kjartan (1899-1979), 6
MOLIN
Gerd (1949-), 17
MØLLER
Elsebeth (1940-), 67
MÜLLER
Jens (1938-), 8
Johannes (1907-1979), 8
MUNCK AF ROSENSCHÖLD
Maj Ingegerd (1910-), 11
NEGRETE
Martha Rosario Ramirez (1948-), 65
NIELSEN
Aase Lise, 8
Solveig (1949-), 17
NIKOLAJSEN
Stig (1950-), 50
NØRRESØ
Gerd (1936-), 58
Svend Kragerup Nielsen (1899-1969), 58
OLESEN
Lene (1949-), 24
OSTENFELD
Eva (-1966), 5
PALUDAN-MÜLLER
Dagny "Ny" (1926-), 14
Svend (1885-1944), 14
PEDERSEN
Anne Lise (1945-), 20
Conny Baun (1958-), 40
Marie Elisabeth (1908-1984), 62
Valdemar, 40
PERJESI
Nicolai (1965-), 67

Navneindeks

PERJESI
Sandor Jozsef (1940-), 67
PRESS
Martha, 23
RAMIREZ
Jorge Wladimir (1969-), 65
RASMUSSEN
Inge (1911-1996), 69
Knud (1879-1933), 69
REFN
Helge (1908-1985), 11
Jesper (1938-), 11
ROEPSTORFF
Helle (1926-2009), 54
Peter (1964-), 54
Thorkild Bo (1902-1987), 54
RUSSOW
Anne Leonora Metha (1893-1966), 33
RYBERG
Alice Karen, 11
Erik, 11
SALLING
Jens (1900-1982), 51
Oluf "Luffe" Bang (1949-), 51
SCHOU
Anna Greta "Pia" Abelin (1925-), 21
Ellen Margrethe (1947-), 21
Frederik (1945-), 21
Hans Henrik (1943-), 20
Hans Jacob (1886-1952), 20
Hans Jacob (1956-), 22
Henrik Abelin (1916-1978), 20
Peter Abelin (1950-), 22
SIMONSEN
Svend Julius, 11
SKOVGAARD-PETERSEN
Eigil (1901-1978), 5
Vagn (1931-2006), 5
SMEKBERG
Kirsten (1932-), 60
SMITH
Astrid (1966-), 39
M. (1920-2002), 39
STAGGEMEIER
Anton Læssøe (1873-1954), 7
Benedicte (1939-), 8
Inger (1937-), 8
Otto Mogens (1902-1983), 7
STARVAD
Meta (-2004), 51
STOLFER
Håkan (1951-), 66
Niels (1922-2008), 66
SUNDQVIST
Anders (1921-), 59
Per-Anders (1955-), 59
SUNDSTRÖM
Axel (1926-), 60
Birgitta Edith Marageta (1961-), 60
Inga-Lill G. (1926-), 60
SVENDSEN
Anders (1881-1965), 16
Ulla (1914-2008), 16
TARIRA
Enrique (1947-), 65
THOMASSEN
Espen (1904-1998), 10
Finn (1936-), 10
THORBORG
Agnete "Neter" (1912-1987), 16
Alvilda "Vivi" (1889-1957), 24
Astrid "Adda" Eleonora (1881-1957), 2
Birgitte "Gitte" (1958-), 59
Carl Gustav "Dedde" (1899-1971), 68
Christen Nielsen (1812-1867), 1
Else "Pims" (1915-2019), 19
Frederik "Bror" (1887-1918), 19
Helle (1927-), 28
Hjørdis (1971-), 66
Holger (1883-1945), 15
Holger (1946-), 17
Jakob (1962-), 51
Jens Christensen (1850-1932), 1
Jens Vilhelm (1918-2007), 23
Johs. (1896-1992), 25
Karen Malene Boeck (1945-), 16
Karen Margrete "Mudde" (1916-2006), 20
Karsten (1942-), 61
Katrine (1973-), 54
Kjeld (1932-2016), 55
Knud (1928-2015), 40
Lisbet (1955-), 51
Marianne (1966-), 60
Martin (1970-), 52
Mikael (1954-), 24
Niels Boeck (1914-1993), 16
Nils (1948-), 24
Solveig (1969-), 64
Sten (1961-), 59
Susanne (1950-), 18
Vibeke (1953-), 50

Navneindeks

TONNISEN
Mette (1941-), 12
TSCHALÄR
Johann Georg (1899-1991), 51
Monika (1937-), 51
WEHOWSKY
Franz (1943-2009), 14
YTTERSTRÖM
Gunnel (1926-1999), 66

Udskrift fra Legacy